

งานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

วันศุกร์ที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2567

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รวมบทความย่อ

Abstract Proceedings

จัดทำโดย

สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

เพื่อการใช้อ้างอิง

จัดทำโดย

สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

วันศุกร์ที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2567

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร

บรรณาธิการโดย

ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ ไขคำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพลิน กิตติเสรีชัย

อาจารย์ ดร.ณัฐภัทร์ รังวงศ์วาน

อาจารย์ ดร.ธนัญชกร ปกิตตาวิจิตร

นางสาวมณีชัชวาล มณีศรี

คณะกรรมการฝ่ายประสานงานและจัดประชุมวิชาการ

รัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

หมายเหตุ: ข้อคิดเห็นในเนื้อหาบทความหรือเอกสารที่นำมาเผยแพร่ในวารสารนี้เป็นของผู้เขียนแต่ผู้เดียวไม่มี
ความเกี่ยวข้องกับสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยแต่อย่างใด

คำนำ

ปี ๒๕๖๗ นับเป็นอีกก้าวหนึ่งของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยปีที่ ๔๙ ก้าวอย่างสู่วัยที่ ๕๐ พร้อมกับการแสดงความยินดีกับคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในวาระครบรอบ ๕๐ ปี เช่นกัน ในวาระโอกาสนี้ สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ยังคงเป็นเวทีวิชาการให้กับผู้ศึกษาด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้คนในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ที่มีความสนใจ ได้มีการจัดประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑๘ และจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปีขึ้น

การประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ เป็นเวทีวิชาการเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อนำมาสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์จากผู้นำเสนอบทความที่มาจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จากทุกภูมิภาคในประเทศไทย และมีโอกาสได้พบปะ ขยายเครือข่ายความร่วมมือกันระหว่างบุคลากรในแวดวงวิชาการ ซึ่งในปีนี้มีบทความนำเสนอ จำนวน ๖๐ บทความ ในแต่ละห้องนำเสนอ บทความยังได้รับเกียรติในการวิพากษ์เพื่อการพัฒนาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในแวดวงรัฐประศาสนศาสตร์มาอย่างยาวนานจำนวน ๓ ท่านต่อห้องนำเสนอ

งานประชุมวิชาการครั้งนี้ เกิดขึ้นได้ด้วยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในเครือข่ายของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ที่ได้ร่วมกันเป็นเจ้าภาพให้ความสนับสนุนทั้งงบประมาณบุคลากร สถานที่ และความช่วยเหลือในรูปแบบอื่น ๆ ในการจัดการประชุมวิชาการนี้ ในการร่วมนำเสนอบทความวิชาการและงานศึกษาที่น่าสนใจ นอกจากนี้ เวทีวิชาการนี้ยังเกิดขึ้นได้โดยนักวิชาการและผู้สนใจศึกษาในประเด็นต่าง ๆ จากทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ

ทั้งนี้ คณะผู้จัดงานขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร ทีมงานทุกคนและเจ้าหน้าที่ ทุกฝ่ายของทุกสถาบันที่มีส่วนช่วยสนับสนุน เสียสละทั้งเวลาและแรงกายในการจัดงานประชุมวิชาการในครั้งนี้ ให้เกิดขึ้นและดำเนินกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่องทุกปี ณ ที่นี้

คณะผู้จัดทำ
ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์
มีนาคม ๒๕๖๗

สารจากนายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

ปี 2567 นับเป็นปีที่ 49 ก้าวสู่ปีที่ 50 ของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้ความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2567 และการจัดประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18 ขึ้น ในวันที่ 1 มีนาคม 2567 ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นการร่วมฉลองในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หัวข้อการประชุม “วิสัยทัศน์ผู้นำกับการรับมือความเปลี่ยนแปลงสู่ความยั่งยืน” (Embracing Changes for Sustainability) กล่าวเปิดงานโดย อธิการบดี และกล่าวปาฐกถาพิเศษ โดย เอกอัครราชทูตกัมพูชาประจำประเทศไทย (H.E. Hun Saroeun) มีผู้สนใจร่วมส่งผลงานวิชาการจากนิสิต นักศึกษา นักวิจัยและอาจารย์จำนวนรวม 60 เรื่อง ผ่านการนำเสนอแบบปากเปล่าด้วยระบบการประชุมแบบผสม ทั้งแบบในห้องนำเสนอและผ่านระบบประชุมแบบออนไลน์

การจัดงานครั้งนี้สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์ได้รับความอนุเคราะห์สนับสนุนจากสถาบันในเครือข่าย ทั้งงบประมาณ บุคลากรทำงานด้านต่าง ๆ และระบบการจัดการเบื้องหลังจากหลายสถาบัน เช่น คณะรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันพระปกเกล้า และระบบลงทะเบียนจากเครือข่ายความร่วมมือจากทีมงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาสกร เรืองวานิช อาจารย์ประจำคณะพัฒนาศาสตร์มนุษย และนายสิงห์ชัย สุขสว่างโรจน์ นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ ในนามของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อสนับสนุนและมิตรไมตรีในการจัดงานมาตลอดร่วมสิบปี

พลังขับเคลื่อนในการจัดงานประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 18 และการจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2567 นี้ เป็นผลจากความร่วมมือจากผู้นำผู้เสียสละและความสนับสนุนจากผู้บริหารของสถาบันเจ้าภาพ คณะบดีคณะสังคมศาสตร์ หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บุคลากร และนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ให้การสนับสนุนทุกสิ่งอย่างในการจัดงานประชุม ทั้งสถานที่จัดงาน การจัดทำรูปเล่มรวมบทคัดย่อและบทความ และจัดหาของที่ระลึกแจกผู้เข้าร่วมประชุมในงาน ในนามของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยขอขอบพระคุณในความกรุณาให้เกียรติร่วมจัดงานกับสมาคมฯและสถาบันในเครือข่าย ได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการบริหารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ทีมงานจิตอาสา แต่ละฝ่ายของสมาคมฯ ผู้อยู่เบื้องหลังการทำงาน ทั้งทีมงานประสานการเรียงเล่มนำโดยอาจารย์ ดร. ธนัญชกร ปกิตตาวิจิตร นางสาวมณีนชัชวาล มณีศรี ผู้รับผิดชอบประสานงานตอบข้อซักถามและติดต่อประสานงานกับผู้นำเสนอของสมาคม ฝ่ายประชาสัมพันธ์ที่เข้มแข็งโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตรลดา ไชยะ ฝ่ายการเงิน อาจารย์ บริบูรณ์ ฉลอง เจริญภูมิสมาคม ฝ่ายดูแลระบบเว็บไซต์ของสมาคมโดยนายสุรัชย์ คงประเสริฐ ที่ได้บุกเบิกพัฒนาระบบทะเบียนสมาชิกและอัปเดตเว็บไซต์ของสมาคมให้ทันสมัย ครบถ้วน และใช้งานได้ตลอดหลายปีมานี้ ทีมงานวารสาร PAAT Journal Online นำโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทนงธ จรุงจ้อน จากมหาวิทยาลัยทักษิณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง จากวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ได้พัฒนาระบบวารสารออนไลน์ของสมาคมให้เป็นที่ยอมรับ จัดรูปแบบบทความให้เป็นไปตามเกณฑ์การเผยแพร่ของระบบ ThaiJo งานครั้งนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากดร. ณัฐภัทร์ รักวงศ์วาน กรรมการและสภานายกของสมาคม ที่นอกจากรับผิดชอบเปิดระบบประชุมออนไลน์ให้ทุกเดือน ยิ่งกว่านั้นได้เป็นผู้ประสาน เป็นสะพานเชื่อมสมาคมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการจัดงานครั้งนี้ ยังไม่นับรวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิของสมาคมที่หลายท่านได้เสียสละเวลาเขียนงานแนะนำหนังสือ บทความวิชาการ บทความวิจัย และนันทาทัศนะต่าง ๆ

สุดท้ายนี้ ในนามคณะกรรมการบริหารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ดิฉันขอขอบพระคุณทุกท่านแม้จะไม่สามารถเอ่ยนามได้ครบถ้วนในที่นี้ และทุกสถาบันอีกครั้งหนึ่งที่ร่วมกันจัดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2567 และงานประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18 นี้จนประสบความสำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านจะได้รับประโยชน์จากข้อคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ นำไปปรับปรุง ต่อยอด และพัฒนาผลงานตนเองให้ไปสู่การปฏิบัติได้ เกิดประโยชน์ต่อตนเอง หน่วยงาน สังคมและประเทศอย่างยั่งยืน หากมีข้อขาดตกบกพร่องประการใด ทางผู้จัดงานยินดีน้อมรับเพื่อนำไปพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นในโอกาสหน้า

ด้วยความเชื่อมั่นและศรัทธา

ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อังรลักษณ์
นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

สาส์นจากหัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หากมองย้อนกลับไป ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้มุ่งมั่นผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตทางด้านรัฐศาสตร์และ รัฐประศาสนศาสตร์นับจนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลากว่า 50 ปี หากเทียบ กับอายุของความเป็นสถาบันการศึกษาแล้ว ถือเป็นสถาบันการศึกษาที่มีอายุไม่มาก แต่หากเปรียบเทียบกับอายุชัยของมนุษย์แล้ว ถือได้ว่าภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐ

ประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หรือ “สิงห์เขียว” กำลังย่างเข้าสู่วัยกลางคนที่เปี่ยมไปด้วยกำลังวังชา สติปัญญาและภูมิธรรม ดังปรากฏจากเครือข่ายศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาออกไปทำงานเพื่อรับใช้ประเทศชาติ โดยบัณฑิตในระดับปริญญาบัณฑิตมีจำนวน 6,690 คน และบัณฑิตในระดับมหาบัณฑิตจำนวน 3,283 คน ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ ได้สร้างชื่อเสียงให้แก่ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มาอย่างต่อเนื่องในนามของ “สิงห์เขียว”

ดังนั้นในโอกาสนี้จึง ถือเป็นวาระดิถีอันดีที่ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ฯ จะร่วมกันเฉลิมฉลองวันเกิดครบรอบปีที่ 50 (Golden Jubilee) และประกาศให้สาธารณชนรับทราบว่า ราชสีห์ต้นนี้พร้อมแล้วที่จะโลดแล่น และสร้างชื่อระบือไกล ในฐานะสถาบันการศึกษาทางด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์หลักอีกแห่งหนึ่งของ ประเทศที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสิ่งใด ๆ โดยตระหนักถึงความสำคัญของวาระดังกล่าว คณะอาจารย์และนิสิตของภาควิชารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงร่วมผนึกกำลังกันจัดงาน “กิ่งศตวรรษ สิงห์เขียว” ขึ้น เพื่อประสานความร่วมมือร่วมใจของชาวสิงห์เขียวและสถาบันที่เป็นพันธมิตร เพื่อแสดงให้เห็นว่า ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ฯ และเครือข่ายสิงห์เขียว บัดนี้ได้เติบโตขึ้น อย่างเข้มแข็ง แข็งแรงและเหนียวแน่นมาตามลำดับ จนก่อเกิดเป็นเครือข่ายของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ร่วมหมั่นชีวิต ที่พร้อมจะร่วมมือกันจรรโลงสังคม ประเทศชาติและประชาคมโลก ให้ก้าวเข้าสู่ปีที่ 51 ของภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ฯ อย่างเต็มภาคภูมิ โดยดำรงตนเป็น “สิงห์เขียว” ที่ก่อปรด้วยคุณธรรมและ ภาวะผู้นำอันสอดคล้องกับอัตลักษณ์สำคัญของภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ฯ คือ “การเมื่องสร้างสรรค์ การบริหารรัฐทันสมัย การยุติธรรมก้าวไกล เข้าใจโลกสัมพันธ์” นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อก่อเกิดประโยชน์ ยังความรุ่งโรจน์ไพศาลแต่ชาติไทย ให้สมกับศักดิ์และสิริแห่งความเป็น “สิงห์เขียว” ทุกประการ

ในฐานะสถาบันการศึกษา ทางภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ฯ ก็ได้ได้สัมพันธ์ทางวิชาการที่มีต่อสาธารณชน จึงได้จัดให้มีปาฐกถาพิเศษขึ้น ภายใต้หัวข้อ CEO Vision “วิสัยทัศน์ผู้นำกับการรับมือความเปลี่ยนแปลงสู่ความยั่งยืน” (Embracing Changes for Sustainability)” และเชิญศิษย์เก่าที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในประเด็นดังกล่าวมาเป็นผู้กล่าวปาฐกถาคือ ท่านเอกอัครราชทูตราชอาณาจักรกัมพูชาประจำราชอาณาจักรไทย ท่านสุนชาเรือน ในฐานะ สิ่งเขียว 30 และ KU 64 ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจแก่ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ฯ และ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นอกจากนี้ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์ฯ ได้ร่วมกับสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย จัดการประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐ ประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 18 ในโอกาสครบรอบ 50 ปี ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อเป็นเวทีให้นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และสังคมศาสตร์มาแลกเปลี่ยนความรู้ ผลงานวิชาการ ทักษะคิดและแนวคิด ก่อให้เกิดการพัฒนา องค์ความรู้ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ในสังคม

สุดท้ายนี้ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดงานสิ่งเขียวกิ่งศตวรรษจะทำให้ผู้ร่วมงานได้ความประทับใจ พร้อมทั้งสาระความรู้และ คุณประโยชน์จากการร่วมกันเฉลิมฉลองให้กับวันเกิดปีที่ 50 ของภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ฯ เพื่อให้เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่มีโอกาสทำหน้าที่รับใช้สังคม และประเทศชาติเพื่อความวัฒนาสถาพรต่อไป ในภายภาคหน้า

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณท์ กลันทปุระ

หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1 มีนาคม 2567

คำสั่งสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

ที่ 2/2565

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการบริหารสมาคม

รัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

ประจำปี 2565-2567

ด้วยสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2565 เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2565 ได้มีมติเลือกตั้ง ศาสตราจารย์ ดร. อัมพร อารังลักษณ์ เป็นนายกสมาคมและเลือกคณะกรรมการอีกจำนวน 22 คน ซึ่งตามข้อบังคับของสมาคมฯ กำหนดให้นายกสมาคมแต่งตั้งคณะกรรมการให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ

อาศัยอำนาจตามมาตรา 85 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับข้อ 12 แห่งข้อบังคับของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย จึงแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาและคณะกรรมการบริหารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย ประจำปี 2565-2567 ให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

คณะที่ปรึกษาและคณะกรรมการบริหารสมาคม ประกอบด้วย

1.ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยาวะประภา	กรรมการและที่ปรึกษา
2.ดร.วิบูลย์ รัตนารณวงศ์	กรรมการและที่ปรึกษา
3.รองศาสตราจารย์สีดา สอนศรี	อุปนายก
4.รองศาสตราจารย์ ดร.จีระ ประทีป	อุปนายก
5.รองศาสตราจารย์ ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒน์	อุปนายก
6.รองศาสตราจารย์ มานิต ศุทธสกุล	กรรมการ
7.รองศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์	กรรมการ
8.รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร เริงธรรม	กรรมการ
9.รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์	กรรมการ
10.รองศาสตราจารย์ ดร.นภเรณู สัจจรักษ์ ธีระฐิติ	กรรมการ

11.รองศาสตราจารย์ ดร.อัษฎกรณ์ วงศ์ปรีดี	กรรมการ
12.รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถัย เลียงจินดาถาวร	กรรมการ
13.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมโชค อาษาวิมลกิจ	กรรมการ
14. ดร. ถวิลวดี บุรีกุล	กรรมการ
15.อาจารย์เนรมิตร จิตรรักษา	กรรมการ
16.นายนิติพัฒน์ ธีรธนกุล	กรรมการ
17.นางสาวมณีชัชวาล มณีศรี	กรรมการและปฎิคม
18. ดร.ณัฐภัทร์ รังวงศ์วาน	กรรมการและสาราณียากร
19.นายสุรชัย คงประเสริฐ	กรรมการและนายทะเบียน
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตรลดา ไชยะ	กรรมการและประชาสัมพันธ์
21.นายบริบูรณ์ ฉลอง	กรรมการและเหรัญญิก
22.รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี	กรรมการและเลขาธิการ

 (ศาสตราจารย์ ดร. อัมพร ชำรงลักษณ์)
 นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย
 วันที่ 25 มีนาคม 2565

คำสั่งที่ ๑/๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองบทความ (Peer Reviewers)
เพื่อการประชุมนานวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑๘

ด้วยสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย จะจัดให้มีการประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑๘ หัวข้อ “วิสัยทัศน์ผู้นำกับการรับมือความเปลี่ยนแปลงสู่ความยั่งยืน” (Embracing Changes for Sustainability) ณ ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ ในวันศุกร์ที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๘.๐๐ น. เป็นต้นไป และจะมีการนำเสนอผลงานวิชาการของนิสิต นักศึกษา อาจารย์และนักวิชาการจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพและมีคุณสมบัติเหมาะสม จึงแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความวิชาการ (Peer Reviewers) เพื่อพิจารณาผลงานดังกล่าว ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยาวะประภาส
๒. ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์
๓. ศาสตราจารย์ พิเศษ ดร.จำเนียร จวงตระกูล
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.นภเรณู สัจจรักษ์ ชีระจิตติ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เอ็มอัมหมัด
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร เริงธรรม
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์
๙. รองศาสตราจารย์ ดร.จีระ ประทีป
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ จุ้ยโต
๑๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัสสร วงศ์ทองดี
๑๒. รองศาสตราจารย์ ดร.อัชกรณ วังศรีปรีดี
๑๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรง วัฒนา
๑๔. รองศาสตราจารย์ สิดา สอนศรี
๑๕. รองศาสตราจารย์มานิต ศุภธสกุล
๑๖. รองศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ สุททวาทีน
๑๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ปรกรณ์ ศิริประกอบ

- มหาวิทยาลัยรังสิต
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
- มหาวิทยาลัยมหิดล
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มหาวิทยาลัยรังสิต
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นักวิชาการอิสระ
- นักวิชาการอิสระ
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๘. รองศาสตราจารย์ ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๙. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุยะพรหม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒๐. รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ รัฐนัตรานนท์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒๑. รองศาสตราจารย์ จุฑาทิพ คล้ายทับทิม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒๒. รองศาสตราจารย์ ดร.สุขุมวิทย์ ไสยโสภณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
๒๓. รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี นิรินัง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดมโชค อาษาวิมลกิจ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๒๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนันท กุลนทปุระ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพลิน กิตติเสรีชัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ปรีชาธรรมวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีรัฐ โกวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภพัชรพิมล สิมลี	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภริดา ชัยรัตน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกวลิณ ศิลพิพัฒน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤดี เพ็ชรกุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา จตุรโกมล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ ไช้คำ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ ไชยภูมิ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตรลดา ไชยะ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวนธง ครุฑจ้อน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๔๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศาสตรินทร์ ต้นสุน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๔๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนามัย ดำเนตร	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๔๒. อาจารย์ ดร.วิบูลย์ รัตนภรณ์วงศ์	นักวิชาการอิสระ
๔๓. อาจารย์ ดร.สุรีย์ฉาย พลวัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๔๔. อาจารย์ ดร.นันท์รพีช ไชยอัครพงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๔๕. อาจารย์ ดร.กณิกนันต์ แสงมหาชัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๔๖. อาจารย์ ดร.พรพรรณ เหมะพันธุ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๔๗. อาจารย์ ดร.ยุทธศักดิ์ คนบุญ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๔๘. อาจารย์ ดร.ปรีห์ปราง ฅนอมศักดิ์ชัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๔๙. อาจารย์ ดร.ธนัญชกร ปกิตตาวิจิตร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

๕๐. อาจารย์ ดร.ณัฐภัทร์ รังวงศ์วาน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าการพิจารณากลับกรองบทความวิชาการในการประชุมครั้งนี้เสร็จสิ้น
สั่ง ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์)

นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

กำหนดการประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ครั้งที่ 18

“วิสัยทัศน์ผู้นำกับการรับมือความเปลี่ยนแปลงสู่ความยั่งยืน”

วันศุกร์ที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2567 เวลา 08.30- 16.30 น. ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปี

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เวลา	กิจกรรมภาคเช้า
8.30-9.00 น.	ลงทะเบียนกรรมการสมาคมฯ คณาจารย์ และแขกมีเกียรติผู้ร่วมงาน ณ ห้องประชุม สุธรรม อารีกุล
9.00-10.00 น.	พิธีกรกล่าวต้อนรับ ในนามของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์ฯ และวิดิทัศน์ความเป็นมาของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่ง ประเทศไทย - หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์ฯ กล่าวรายงานการจัดงานฯ - นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดงาน - คณบดีคณะสังคมศาสตร์กล่าวเป็นเกียรติในงาน - อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กล่าวเปิดงาน - นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยมอบของที่ระลึกแต่อธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และถ่ายภาพหมู่ร่วมกัน
10.00 – 10.15 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
10.15 – 11.15 น.	ห้องประชุมย่อยที่ 1 ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล การกล่าวปาฐกถาพิเศษ (CEO Vision) โดยเอกอัครราชทูตกัมพูชาประจำประเทศไทย (H.E. Hun Saroeun) เรื่อง วิสัยทัศน์ผู้นำกับการรับมือความเปลี่ยนแปลง สู่ความ ยั่งยืน (Embracing Changes for Sustainability)
10.15 – 12.00 น.	ห้องประชุมย่อยที่ 2 ห้องประชุมธีระ สุตะบุตร การประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2567

11.15 – 13.30 น. กิจกรรมก้าวสู่ปีที่ 51 ของภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ฯ
พิธีปล่อยสิ่งเขียวออกจากถ้ำ ก้าวสู่ปีที่ 51

12.00-13.00 น. พักรับประทานอาหาร

เวลา

กิจกรรมภาคบ่าย

14.00 – 16.30 น. กิจกรรมที่ 1 ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
การเสวนาแนวทางการพัฒนาทางวิชาการทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ของ
สิ่งเขียวและพันธมิตร ในหัวข้อ “ผ่าทางตันการเรียนการสอนด้านรัฐศาสตร์และรัฐ
ประศาสนศาสตร์” ณ ห้องประชุมสุธรรม อารีกุล โดย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ไพสิน กิตติเสรีชัย (ผู้ดำเนินรายการ)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญวิทย์ ไชยรักษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร
(สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์)

3. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนพันธ์ไธ่ประกอบทรัพย์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(สาขาวิชาการปกครองและการจัดการท้องถิ่น)

4. อาจารย์ ดร.โอม ฉัตรนนท์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
(สาขาวิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ)

5. รองศาสตราจารย์พันตำรวจโท ดร.กฤษณพงศ์พุทธะกุล, มหาวิทยาลัยรังสิต
(สาขาวิชาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและความปลอดภัย)

13.30 – 16.30 น. กิจกรรมที่ 2 ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปี

ประชุมทางวิชาการกลุ่มย่อยและการนำเสนอผลงานทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ได้แก่
ห้องประชุมย่อยที่ 1 กลุ่มการจัดการกิจการระหว่างประเทศ

(ห้องประชุมธีระ สุตะบุตร ชั้น 2 อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

ห้องประชุมย่อยที่ 2 กลุ่มการจัดการท้องถิ่น

(ห้องประชุม 1 ชั้น 1 อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

ห้องประชุมย่อยที่ 3 กลุ่มการจัดการทรัพยากรมนุษย์

(ห้องประชุม 5 ชั้น 2 อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

ห้องประชุมย่อยที่ 4 กลุ่มนโยบายการคลังและเศรษฐกิจ (ห้องประชุม 6 ชั้น 2 อาคาร
สารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

ห้องประชุมย่อยที่ 5 กลุ่มการจัดการภาครัฐ

(ห้องประชุม 8 ชั้น 2 อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)

- ห้องประชุมย่อยที่ 6 กลุ่มสหวิทยาการ 1
(ห้องประชุม 9 ชั้น 2 อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
ห้องประชุมย่อยที่ 7 กลุ่มบริหารงานยุติธรรม
(ห้องประชุมนิลยา สค 4 – 701 ชั้น 7 อาคาร 4 คณะสังคมศาสตร์)
ห้องประชุมย่อยที่ 8 กลุ่มการเมืองและการปกครอง
(ห้องเอนกประสงค์สค 4 – 702 ชั้น 7 อาคาร 4 คณะสังคมศาสตร์)
ห้องประชุมย่อยที่ 9 กลุ่มสหวิทยาการ 2
(ห้องประชุมเพทาย สค 3 – 201 ชั้น 2 อาคาร 3 คณะสังคมศาสตร์)
ห้องประชุมย่อยที่ 10 กลุ่มสหวิทยาการ 3
(ห้องประชุมไพฑูรย์สค 3 – 202 ชั้น 2 อาคาร 3 คณะสังคมศาสตร์)
ห้องประชุมย่อยที่ 11 กลุ่มการจัดการภาครัฐ 2
(ห้องประชุมบุษราคัม สค 4 – 808 ชั้น 8 อาคาร 4 คณะสังคมศาสตร์)
ห้องประชุมย่อยที่ 12 กลุ่มสหวิทยาการ 4
(ห้องเรียน สค 4 – 502 ชั้น 5 อาคาร 4 คณะสังคมศาสตร์)

หมายเหตุ : กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 1 (กลุ่มการจัดการกิจการระหว่างประเทศ)

งานประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ สารนิเทศ 50 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 2 ห้องประชุมธีระ สุนทรบุตร

ลำดับที่	เวลา	รูปแบบการนำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิลงประจำห้อง
1	13.30-14.00	Onsite	สุวิมล แซ่ก่อง	การพัฒนาารูปแบบสารสนเทศการท่องเที่ยว เมืองพหุวัฒนธรรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลา	รศ. สีดา สอนศรี (สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย)
2	14.00-14.30	Onsite	จิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์	การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยผ่านมุมมองการสร้าง นโยบาย การแข่งขันทางการค้า	รศ. จุฑาทิพ คล้ายทับทิม (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
3	14.30-15.00	Onsite	ภาวิณ จารุทวี	ความชอบธรรมของศาลรัฐธรรมนูญไทย บทเรียน จากประเทศจีน	ผศ. ดร.ศุภพัชรพิมล สิมลี (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
4	15.00-15.30	Onsite	อัศรพล กัลยานุกุล	การตอบสนองของประเทศอินโดนีเซียต่อ วิกฤตการณ์ทางมนุษยธรรมในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ : กรณีศึกษาโรฮิงญา ค.ศ. 2009-2019	
5	15.30-16.00	Onsite	สุธามน สืบแสง	การศึกษานโยบายการสนับสนุนการใช้จ่ายยนต์ ไฟฟ้า:กรณีศึกษาเปรียบเทียบและการถอด บทเรียนประเทศนอร์เวย์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศไทย	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 2 (กลุ่มการจัดการท้องถิ่น)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 1 ห้องประชุม 1

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบ การ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	13.30-14.00	Onsite	สถาวิทย์ จันจุฬา	กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมแบบปกติใหม่ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา	รศ. มานิต ศุทธสกุล (สมาคม รัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย) ผศ. ดร.ทวนธง คุรุทจัน (มหาวิทยาลัยทักษิณ) ผศ. ศาสตรินทร์ ต้นสุน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
2	14.00-14.30	Onsite	สุปรียา นุ่นเกลี้ยง	แนวทางการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวในเขต เมืองบนฐานทุนทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาล เมืองเบตง จังหวัดยะลา	
3	14.30-15.00	Onsite	เบญจรัตน์ ภาคภูมิเจริญสุข	ระบบท้องถิ่นดิจิทัลภายใต้แนวคิดการส่งเสริม เมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงราย	
4	15.00-15.30	Onsite	กัลยรักษ์ ลิมโอภาสมณี	การพัฒนาตัวแบบแผนที่ทางวัฒนธรรมในยุค ดิจิทัล เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี	
5	15.30-16.00	Onsite	พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์	แนวทางการจัดการขยะตกค้างสะสมสำหรับ สถานที่ กำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่องค์การ	

				บริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี	
6	16.00-16.30	Onsite	ปฐมทัศน์ บรรณเลิศ	การกำหนดนโยบายนวัตกรรมบริการ ประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของจังหวัดเชียงราย	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 3 (กลุ่มการจัดการทรัพยากรมนุษย์)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ชั้น 2 ห้องประชุม 5

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	13.30-14.00	Onsite	วรยา ไพรัช	สภาวะการหมดไฟในการทำงานของ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ ในพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่	รศ. ดร.ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) รศ. ดร.สุขุมวิทย์ ไสยโสภณ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์)
2	14.00-14.30	Onsite	ทับทิม สุขพิน	แนวทางการจัดตั้งและการบริหารจัดการ สหภาพแรงงาน แพลตฟอร์มของประเทศไทย	รศ. ดร.ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต) รศ. ดร.สุขุมวิทย์ ไสยโสภณ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์)
3	14.30-15.00	Onsite	มณีชัชวาล มณีศรี	การมีจิตอาสากับการทำงานเพื่อสังคมไทยใน สถานการณ์ที่ปัญหาสังคมมีความหลากหลาย รูปแบบและ ทวีความรุนแรง	ผศ. ดร.ภริดา ชัยรัตน์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
4	15.00-15.30	Onsite	วรพิมพ์ พงศ์ภักคิภา	การจัดการภาวะวิกฤติที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่	
5	15.30-16.00	Onsite	ชญาณิชฐ์ ตูเทพ	ภาวะจวนจะหมดไฟของพนักงานสอบสวน : กรณีศึกษากองบัญชาการตำรวจนครบาล	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 4 (กลุ่มนโยบายการคลังและเศรษฐกิจ)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 2 ห้องประชุม 6

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	13.30-14.00	Onsite	มุฮัมมัดรอโซ มาหิเละ	การพัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย แบบร่วมลงทุน ระหว่างรัฐ และเอกชนกับโครงสร้างการปกครอง ของ ประเทศไทย	รศ. ดร.ไตรรัตน์ โภคผลากรณ์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) รศ. ดร.ดำรง วัฒนา (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
2	14.00-14.30	Onsite	ธนพล นาคเดช	แนวทางการเพิ่มยอดสินค้าประชารัฐสำหรับผู้สูงวัย กรณีศึกษา ธนาครออมสิน	อ. ดร.พรพรรณ เหมะพันธุ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
3	14.30-15.00	Onsite	จรรยาพร โพธิ์ขุนทด	ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในงานและการยอมรับ เทคโนโลยีที่ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการยื่นแบบและ ชำระภาษีออนไลน์ (E-Filing) ของผู้ประกอบการ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด	
4	15.00-15.30	Onsite	สุชาครีย์ ใจการณ์	แนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาทาง เศรษฐกิจของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน จังหวัด พะเยา	
5	15.30-16.00	Onsite	ธนดล อุตสาคร	บทบาทขององค์กรผู้ใช้น้ำในการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำปิง จังหวัดเชียงใหม่	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 5 (กลุ่มการจัดการภาครัฐ 1)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 2 ห้องประชุม 8

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	13.30-14.00	Onsite	กิตติเดช ศรีสุวรรณ	แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการภาครัฐของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ ระดับสูงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง เทศบาลนครรังสิต	ศ. ดร. อัมพร อารังลักษณ์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) อ.ดร.วิบูลย์ รัตนภรณ์วงศ์ (สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย) ผศ. ดร.ลดาวัลย์ ไขคำ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
2	14.00-14.30	Onsite	ศักดิ์ดา ขจรบุญ	ผลการปฏิบัติงานขององค์กรพิเศษในพื้นที่ความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา: ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)	
3	14.30-15.00	Onsite	วีรกานต์ แสงจำ	แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีบล็อกเชนในภารกิจ ศุลกากรของด่านศุลกากรท่าอากาศยานเชียงใหม่	
4	15.00-15.30	Onsite	อินทอร แสงอรัญ	การริเริ่มเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นของประชาชนในเทศบาลตำบลเชียงคาน	

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
5	15.30-16.00	Onsite	นริศรา พันธุ์สุโต	ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการของรถไฟฟ้า ขานเมือง สายสีแดง กรณีศึกษา: ความคิดเห็นของ ผู้ให้บริการใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 6 (กลุ่มสหวิทยาการ 1)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคารสารนิเทศ 50 ปีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 2 ห้องประชุม 9

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	13.30-14.00	Onsite	ปวีณา กลกิจชัยวรรณ	การตัดสินใจซื้อสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าของผู้บริโภคชาวไทย: การศึกษาด้วยการสร้างทฤษฎีฐานราก	ศ. ดร.จำเนียร จวงตระกูล (มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์)
2	14.00-14.30	Onsite	มิชชัย ออสุวรรณ	ความเสี่ยงอุทกภัยและผลกระทบต่อความเปราะบางของครัวเรือน : วิเคราะห์ความแตกต่างมิติพื้นที่จากฐานข้อมูล กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ผศ. ดร.เกรวีน ศีลพิพัฒน์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) อ. ดร. ปรีห์ปราง ถนนมศักดิ์ชัย (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
3	14.30-15.00	Onsite	เจนจิรา โนภิระ	ประสิทธิภาพการใช้มาตรการสติ๊กเกอร์ป้ายเพื่อการพัฒนางานจัดเก็บภาษีป้ายของเทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่	
4	15.00-15.30	Onsite	มณฑล เกิดมีทรัพย์	แนวทางการพัฒนาความร่วมมือในการผลิตอุปกรณ์ทางทหาร ภายในประเทศสำหรับหน่วยทหารขนาดเล็ก	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 7 (กลุ่มบริหารงานยุติธรรม)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคาร 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 7 ห้องประชุมนิลยา (สค 4 - 701)

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	14.00-14.30	Onsite	อำนาจ ธนันทชัย และชัย สกุโลชัย	กระบวนการมีส่วนร่วมและสร้างความยุติธรรม ทางสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษานิคมอุตสาหกรรม จะนะ	รศ. ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) อ. ดร.นันทพร พิชัยอักษรพงศ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) อ. ดร.สุริยฉาย พลวัน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
2	14.30-15.00	Onsite	ประจักษ์ เฉิดโถม	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุบัติเหตุ จราจรปี พ.ศ. 2565 ด้วยเทคนิคเหมืองข้อมูล	
3	15.00-15.30	Onsite	พัชรพรณ ขอบธรรม	รูปแบบการบริหารจัดการตามแนวคิดเมือง ยุติธรรม (The Just City) สำหรับการแก้ไข ปัญหาปริมาณฝุ่น PM 2.5 ในประเทศไทย	
4	15.30-16.00	Onsite	ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์	ความเปราะบางในครัวเรือน การปรับตัวและ การได้รับสวัสดิการจากรัฐ ผลการศึกษาเชิง ประจักษ์จากการสำรวจครัวเรือน	
5	16.00-16.30	Onsite	ชฎานิศวรร เมธาสิทธิ์วิกุล	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐ: กลไกการตรวจสอบ ในแนวทแยงกับความศรัทธาทางการเมือง	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 8 (กลุ่มการเมืองและการปกครอง)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคาร 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 7 ห้องเอนกประสงค์ (สค 4 - 702)

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	14.00-14.30	Onsite	ชนกานต์ วงศ์กิตติขจร	วาทกรรมคนเสื้อแดง ฉบับสร้างใหม่	รศ. ดร.วัลลภ รัฐนัตรานนท์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
2	14.30-15.00	Onsite	รัชฎาพร โรจนพิพัฒน์พงศ์	โครงสร้างทางอำนาจกับระบบรัฐราชการไทย ภายใต้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี 2521, 2540 และ 2560	รศ. ดร. ฉันทวัฒน์ รัตนลัก (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) ผศ. ดร.เอกลักษณ์ ไชยภูมิ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
3	15.00-15.30	Onsite	รวินทร์ คำโพธิ์ทอง	บทบาทและแนวคิดรัฐธรรมนูญของพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร กรมหมื่นนราธิปพงศ์ ประพันธ์ใน การร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2502-2511	
4	15.30-16.00	Onsite	พิเชษฐ พิณทอง	นโยบายของพรรคการเมืองไทยในช่วงการหาเสียง เลือกตั้ง 2566 ผ่านเว็บไซต์ของพรรคการเมือง	
5	16.00-16.30	Onsite	สุพัฒพงศ์ แย้มอิม	รัฐธรรมนูญกับการออกแบบการพัฒนาการเมืองการ ปกครอง ประเทศ	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 9 (กลุ่มสหวิทยาการ 2)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคาร 3 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 2 ห้องประชุมเพทาย (สค 3 - 201)

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	14.00-14.30	Online	ธัญรดี ทวีกาญจน์	การประเมินการจัดการองค์กรตามแนวคิด 7S McKinsey ของสมาคมผู้บริโภคนสงขลาหน่วยงาน ประจำจังหวัดสงขลา สภาองค์กรของผู้บริโภค	รศ. ดร.สถาพร เจริญธรรม (สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์ แห่งประเทศไทย)
2	14.30-15.00	Online	คมพิสิษฐ์ เดชจันทร์เรือง	แนวทางการส่งเสริมเกษตรกรในการพัฒนาส้มโอท่า ข่อยใน พื้นที่ หมู่ที่ 3 ตำบลโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร	ผศ. ดร.ศรีรัฐ โภวงศ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) อ. ดร. บุรเทพ โชคธนานุกูล (มหาวิทยาลัยมหิดล)
3	15.00-15.30	Online	จิตาภา สุวรรณฤกษ์	การพัฒนาศักยภาพนวัตกรรมชุมชนผ่านนวัตกรรมอัต ลักษณ์ ท้องถิ่นเพื่อการจัดการท่องเที่ยวชุมชนอย่าง ยั่งยืน ตามแนวทางโมเดลเศรษฐกิจ BCG พื้นที่ตำบล ท่าหม่อไทร อำเภอนะจะ จังหวัดสงขลา	
4	15.30-16.00	Online	น้ำทิพย์ ภาศรีวิชัย	ความสำเร็จของเครือข่ายความร่วมมือในการทำงาน ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ บ้านแม่ตุงตึง ตำบลแม่สาบ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่	
5	16.00-16.30	Online	อเนก สุขดี	หน้าที่และอำนาจของวุฒิสภา: ศึกษาเปรียบเทียบ ระหว่าง ประเทศไทยกับประเทศฟิลิปปินส์	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 10 (กลุ่มสหวิทยาการ 3)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 อาคาร 3 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 2 ห้องประชุมไพฑูรย์ (สค 3 – 202)

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบการ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	14.00-14.30	Online	ภูษิต ดอกไม้หอม	แนวทางการป้องกันภาวะสมองไหล กรณีศึกษา: เขต อำเภอเมือง จังหวัดตรัง	ผศ. ดร. อุดมโชค อาชาวิมลกิจ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
2	14.30-15.00	Online	นพรัตน์ บุญเพียรผล	การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในการฝึกงาน สำหรับ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการงานนิทรรศการ และงานอีเวนต์	ผศ. ดร.พัชรา จตุรโกมล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) อ. ดร.กณิกนันต์ แสงมหาชัย (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
3	15.00-15.30	Online	เกียรติศักดิ์ วิจิตรเชื้อ	สมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบลภายหลังการถ่าย โอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	
4	15.30-16.00	Online	อนุพงศ์ บัวเงิน	ความพร้อมในการเปิดหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขต แม่ฮ่องสอน	
5	16.00-16.30	Online	ปฎิภาณ พรศิริเสวี	การเมืองในกระบวนการกำหนดนโยบายการศึกษา: กรณีศึกษาการคอร์ปชั่นการสอบครูผู้ช่วย สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 – 2562	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 11 (กลุ่มการจัดการภาครัฐ 2)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคาร 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 8 ห้องประชุมบุษราคัม (สค 4 - 808)

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบ การ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	14.00-14.30	Online	นลธวัช บุญเรือง	การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา: บทสะท้อน ผู้มีส่วนได้เสีย โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่)	รศ. ดร.จีระ ประทีป (มหาวิทยาลัยรังสิต)
2	14.30-15.00	Online	วีระวัฒน์ ปันนิตามัย	กลยุทธ์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 3ป.2ในการขับเคลื่อน โมเดล the 9Ds Flexicurity เพื่อการบริหารหลักสูตร การพัฒนาภาวะผู้นำภาครัฐของไทยในยามวิกฤติการ แพร่ระบาดเชื้อ ไวรัสโควิด-19	ผศ. ดร.เปรมฤดี เพ็ชรกุล (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) อ. ดร.ธัญชกร ปกิตตาวิจิตร (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์)
3	15.00-15.30	Online	ณัฐพล จิตใหญ่	การพัฒนาการให้บริการสู่การเป็นศูนย์ราชการสะดวก ระดับพื้นฐานของที่ทำการปกครองอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	
4	15.30-16.00	Online	ณัฐนรี ตันพิริยะกุล	การคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	
5	16.00-16.30	Online	วาเลนไทน์ เสริมสถาน	การมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ กรณีศึกษาหมู่บ้านวังหาด ตำบลตลิ่ง ชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

ตารางการนำเสนอห้องที่ 12 (กลุ่มสหวิทยาการ 4)

การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18

1 มีนาคม 2567 ณ อาคาร 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้น 5 ห้องเรียน (สค 4 – 502)

ลำดับ ที่	เวลา	รูปแบบ การ นำเสนอ	ชื่อ-นามสกุล ผู้นำเสนอ	ชื่อเรื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	14.00-14.30	Online	ธนภัทร์ ทองน้อย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคอร์รี่เอ็กซ์เพรส ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	รศ. ดร.เพ็ญศรี นิรินัง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์)
2	14.30-15.00	Online	ปณิธาน ขาวขำ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จร้านฮาลาลในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	ผศ. ดร.วิเชียร ปรีชาธรรมวงศ์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)
3	15.00-15.30	Online	เจียรรัตน์ ประยูรเวช	การนำองค์กรของผู้บริหารต่อประสิทธิผลตามพันธกิจของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	ผศ. ดร.จิตรลดา ไชยะ (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)
4	15.30-16.00	Online	รณชัย หมื่นวงศ์	การศึกษาศักยภาพในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองอรัญญิก จังหวัดพิษณุโลก	
5	16.00-16.30	Online	จิรายุท บินยะลา	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านสะดวกซื้อในอำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	

หมายเหตุ: กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	A
สารบัญจากนายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย	i
สารบัญจากหัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	iii
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย	v
คำสั่งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลง	vii
กำหนดการงานประชุมวิชาการระดับชาติด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 18 ประจำปี 2567	x
ตารางนำเสนอผลงานวิชาการ	xiii
สารบัญ	xxvii
ห้องที่ 1 กลุ่มการจัดการกิจการระหว่างประเทศ	
การพัฒนารูปแบบสารสนเทศการท่องเที่ยวเมืองพหุวัฒนธรรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลา สุวิมล แซ่ก่อง	1
การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยผ่านมุมมองการสร้างนโยบายการแข่งขันทางการค้า จิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์	3
ความชอบธรรมของศาลรัฐธรรมนูญไทย บทเรียนจากประเทศจีน ภาวิณ จารุทวี	6
การตอบสนองของประเทศอินโดนีเซียต่อวิกฤตการณ์ทางมนุษยธรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: กรณีศึกษาโรฮิงญา ค.ศ. 2009-2019 อัศรพล กัลยานกุล	8
การศึกษานโยบายการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า: กรณีศึกษาเปรียบเทียบและการถอดบทเรียน ประเทศนอร์เวย์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศไทย สุธามน สืบเส่ง	10
ห้องที่ 2 กลุ่มการจัดการท้องถิ่น	
กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบปกติใหม่ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา สถาวิทย์ จันจุฬา	13

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แนวทางการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวในเขตเมืองบนฐานทุนทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา	15
สุปรียา นุ่นเกลี้ยง	
ระบบท้องถิ่นดิจิทัลภายใต้แนวคิดการส่งเสริมเมืองอัจฉริยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงราย	17
เบญจรัตน์ ภาควิชาภูมิเศรษฐศาสตร์	
การพัฒนาตัวแบบแผนที่ทางวัฒนธรรมในยุคดิจิทัลเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี	20
กัลยรักษ์ ลิ้มโอภาสมณี	
แนวทางการจัดการขยะตกค้างสะสมสำหรับสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี	22
พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์	
การกำหนดนโยบายนวัตกรรมบริการประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ จังหวัดเชียงราย	24
ปฐมทัศน์ บรรณเลิศ	
ห้องที่ 3 กลุ่มการจัดการทรัพยากรมนุษย์	
สภาวะการหมดไฟในการทำงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่	27
วรยา ไพรัช	
แนวทางการจัดตั้งและการบริหารจัดการสภาพแรงงานแพลตฟอร์มของประเทศไทย	29
ทับทิม สุขพิน	
การมีจิตอาสากับการทำงานเพื่อสังคมไทยในสถานการณ์ที่ปัญหาสังคมมีความหลากหลายรูปแบบ และทวีความรุนแรง	31
มณีนชวัล มณีศรี	
การจัดการภาวะวิกฤติที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่	33
วรพิมพ์ พงศ์ภักคิภา	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาวะจวนจะหมดไฟของพนักงานสอบสวน : กรณีศึกษากองบัญชาการตำรวจนครบาล ชญาณิษฐ์ ตูเทพ	35
ห้องที่ 4 กลุ่มนโยบายการคลังและเศรษฐกิจ	
การพัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย แบบร่วมลงทุนระหว่างรัฐ และเอกชนกับโครงสร้างการปกครอง ของประเทศไทย	37
มุฮัมมัดรอโซ มาหิเละ แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงวัย กรณีศึกษาธนาคารออมสิน ธนพล นาคเดช	40
ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในงานและการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการยื่นแบบ และ ชำระภาษีออนไลน์ (E-Filing) ของผู้ปฏิบัติงาน บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด	42
จรรยาพร โพธิ์ขุนทด แนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของคณะกรรมการร่วมภาครัฐ และ เอกชนจังหวัดพะเยา	44
สุชาครีย์ ใจการณ์ บทบาทขององค์กรผู้ใช้น้ำในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำปิง จังหวัดเชียงใหม่ ธนดล อุตสาคร	46
ห้องที่ 5 กลุ่มการจัดการภาครัฐ 1	
แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการภาครัฐของ หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาหน่วยปฏิบัติการแพทย์ ระดับสูงเทศบาลนครรังสิต	48
กิตติเดช ศรีสุวรรณ ผลการปฏิบัติงานขององค์กรพิเศษในพื้นที่ความหลากหลายทางวัฒนธรรม: กรณีศึกษา ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ศักดา ขจรบุญ	50

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีบล็อกเชนในการกิจสุการของด่านศุลกากรท่าอากาศยาน เชียงใหม่	52
วีรกานต์ แสงจำ	
การริเริ่มเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นของประชาชนในเทศบาลตำบลเชียงคาน	54
อินทอร แสงอรัญ	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการของรถไฟฟ้าขานเมืองสายสีแดง ศึกษากรณี: ความคิดเห็น ของผู้ใช้บริการในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	56
นริศรา พันธุ์สุโต	
ห้องที่ 6 กลุ่มสหวิทยาการ 1	
การตัดสินใจซื้อสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าของผู้บริโภคชาวไทย:การศึกษาด้วยการสร้าง ทฤษฎีฐานราก	58
ปวีณา กลกิจชัยวรรณ	
ความเสี่ยงอุทกภัยและผลกระทบต่อความเปราะบางของครัวเรือน : วิเคราะห์ความแตกต่างมิติพื้นที่ จากฐานข้อมูลกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	59
มีชัย ออสุวรรณ	
ประสิทธิภาพการใช้นาตรการสติเกอร์ป้ายเพื่อการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย ของเทศบาล ตำบลหนองแก้ว อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง	61
เจนจิรา โนนีระ	
แนวทางการพัฒนาความร่วมมือในการผลิตอุปกรณ์ทางทหารภายในประเทศ สำหรับหน่วยทหาร ขนาดเล็ก	63
มณฑล เกิดมีทรัพย์	
ห้องที่ 7 กลุ่มบริหารงานยุติธรรม	
กระบวนการมีส่วนร่วมและสร้างความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษานิคมอุตสาหกรรมจะนะ	66
อำนาจ ธนารักษ์ และชัย สกลโชคชัย	
การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุบัติเหตุจราจรปี พ.ศ. 2565 ด้วยเทคนิคเหมืองข้อมูล	68
ประจักษ์ เฉิดโฉม	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
รูปแบบการบริหารจัดการตามแนวคิดเมืองยุติธรรม (The Just City) สำหรับการแก้ไขปัญหา ปริมาณฝุ่น PM2.5 ในประเทศไทย พัชราพรรณ ขอบธรรม	70
ความเปราะบางในครัวเรือน การปรับตัวและการได้รับสวัสดิการจากรัฐ ผลการศึกษาเชิงประจักษ์ จากการสำรวจครัวเรือน ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์	72
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ: กลไกการตรวจสอบในแนวทแยง กับ ความศรัทธาทางการเมือง ชฎานิศวรร เมธาสีธีรวิกุล	74
ห้องที่ 8 กลุ่มการเมืองการปกครอง	
วาทกรรมคนเสื้อแดง ฉบับสร้างใหม่ ชนกานต์ วงศ์กิตติขจร	76
โครงสร้างทางอำนาจกับระบบรัฐราชการไทย ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี 2521 2540 และ 2560 รัชฎาพร โรจนพิพัฒน์พงศ์	78
บทบาทและแนวคิดรัฐธรรมนูญของพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าวรรณไวทยากร กรมหมื่น นราธิปพงศ์ประพันธ์ในการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2502-2511 รวินทร์ คำโพธิ์ทอง	80
นโยบายของพรรคการเมืองไทยในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง 2566 ผ่านเว็บไซต์ของพรรคการเมือง พิเชษฐ พิณทอง	82
รัฐธรรมนูญกับการออกแบบการพัฒนาการเมืองการปกครองประเทศ สุพัฒพงศ์ แยมอิม	83
การประเมินการจัดการองค์กรตามแนวคิด 7S McKinsey ของสมาคมผู้บริโภคนสงขลาหน่วยงาน ประจำจังหวัดสงขลา สภาองค์กรของผู้บริโภค อัญรดี ทวีกาญจน์	85

สารบัญ (ต่อ)

ห้องที่ 9 กลุ่มสหวิทยาการ 2	หน้า
แนวทางการส่งเสริมเกษตรกรในการพัฒนาส้มโอท่าช่อในพื้นที่ หมู่ที่ 3 ตำบลโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร	87
คมพิสิษฐ์ เดชจันทร์เรือง	
การพัฒนาศักยภาพนวัตกรชุมชนผ่านนวัตกรรมอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อการจัดการท่องเที่ยวชุมชน อย่างยั่งยืน ตามแนวทางโมเดลเศรษฐกิจ BCG พื้นที่ตำบลท่าหม่อไทร อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา	89
จิตาภา สุวรรณฤกษ์	
ความสำเร็จของเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติบ้านแม่ตุงตึง ตำบลแม่สาบ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่	91
น้ำทิพย์ กาศรัวิชัย	
หน้าที่และอำนาจของวุฒิสภา: ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศฟิลิปปินส์	93
อเนก สุขดี	
ห้องที่ 10 กลุ่มสหวิทยาการ 3	
แนวทางการป้องกันภาวะสมองไหล กรณีศึกษา: เขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง	95
ภูษิต ดอกไม้หอม	
การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในการฝึกงานสำหรับนักศึกษา สาขาวิชา	97
การจัดการงานนิทรรศการและงานอีเวนต์	
นพรัตน์ บุญเพียรผล	
สมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	99
ภายหลังการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	
เกียรติศักดิ์ วิจิตรเชื้อ	
ความพร้อมในการเปิดหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	101
วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน	
อนุพงศ์ บัวเงิน	

สารบัญ (ต่อ)

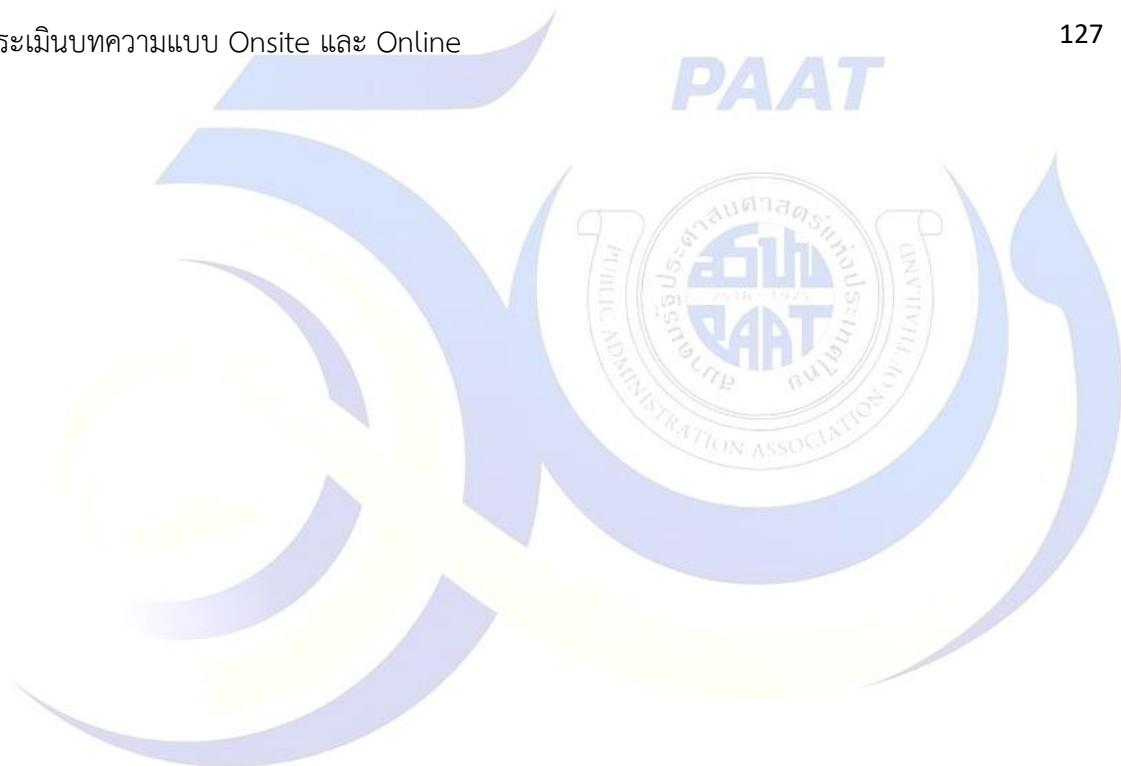
	หน้า
การเมืองในกระบวนการกำหนดนโยบายการศึกษา: กรณีศึกษาการคอร์รัปชัน	103
การสอบครูผู้ช่วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 – 2562	
ปฏิภาณ พรศิริเสวี	
ห้องที่ 11 กลุ่มการจัดการภาครัฐ 2	
การประเมินหลักสูตรสถานศึกษา: บทสะท้อนผู้มีส่วนได้เสีย โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่)	105
นลธวัช บุญเรือง	
กลยุทธ์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 3ป.2 ในการขับเคลื่อนโมเดล the 9Ds Flexicurity เพื่อการบริหาร	107
หลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำภาครัฐของไทย ในยามวิกฤติการแพร่ระบาดเชื้อ ไวรัสโควิด-19	
วีระวัฒน์ ปันนิตามัย	
การพัฒนาการให้บริการสู่การเป็นศูนย์ราชการสะดวก ระดับพื้นฐานของที่ทำการปกครอง	
อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง	109
ณัฐพล จิตใหญ่	
การคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	111
ณัฐนรี ตันพิริยะกุล	
การมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	113
กรณีศึกษาหมู่บ้านวังหาด ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย	
วาเลนไทน์ เสริมสถาน	
ห้องที่ 12 กลุ่มสหวิทยาการ 4	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคอรี่เอ็กซ์เพรส ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา	115
ธนภัทร์ ทองน้อย	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จร้านอาหารในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	117
ปณิธาน ขาวขำ	
การนำองค์กรของผู้บริหารต่อประสิทธิภาพตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	119
รัตนโกสินทร์	
เจียรรัตน์ ประยูรเวช	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การศึกษาศักยภาพในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาล เมืองอรัญญิก จังหวัดพิษณุโลก รณชัย หมื่นวงศ์	121
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านสะดวกซื้อในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จิรายุท บินยะลา	123

ภาคผนวก

แบบประเมินบทความแบบ Onsite และ Online	127
---------------------------------------	-----

การพัฒนารูปแบบสารสนเทศการท่องเที่ยวเมืองพหุวัฒนธรรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

Tourism Information Model Development in Multicultural City, Betong District, Yala Province

สุวิมล แซ่ก่อง¹ สุวิมล อิศระธนาชัยกุล² มุบดี อุเด็น³

Suwimon SaeKong¹ Suwimol Issarathanachaikul² Mubdee Uden³

^{1,2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

^{1,2,3}Lecturer of Bachelor of public administration, Yala Rajabhat University

Suwimon.s@yru.ac.th¹, suwimol.i@yru.ac.th² mubdee.u@yru.ac.th³

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวในปัจจุบันมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการท่องเที่ยว การพัฒนารูปแบบสารสนเทศการท่องเที่ยวเมืองพหุวัฒนธรรมอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริการสารสนเทศการท่องเที่ยวเมืองพหุวัฒนธรรม อำเภอเบตง จังหวัด ยะลา และเพื่อศึกษาการพัฒนารูปแบบของการบริการสารสนเทศการท่องเที่ยวเมืองพหุวัฒนธรรม อำเภอ เบตง จังหวัด ยะลา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา วิจัย คือ ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาการวิเคราะห์ สภาพการบริหารสารสนเทศการท่องเที่ยวเมืองพหุวัฒนธรรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลา พบว่า สภาพการบริหารสารสนเทศการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว ด้านการ บริการในการท่องเที่ยว ด้านสารสนเทศการให้บริการตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้านช่องทางการ บริการสารสนเทศการท่องเที่ยว และในส่วนของการพัฒนารูปแบบของการบริการสารสนเทศการท่องเที่ยว เมืองพหุวัฒนธรรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลา พบว่า รูปแบบของการบริการสารสนเทศการท่องเที่ยวเมืองพหุ วัฒนธรรมแบ่งออกเป็นด้านความต้องการสารสนเทศการท่องเที่ยว และด้านช่องทางการบริการ ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการสารสนเทศการท่องเที่ยวและด้านช่องทางการนำเสนอข้อมูลการท่องเที่ยวมีช่องทางเข้าถึง ข้อมูลได้ง่ายในปัจจุบัน คือ แอปพลิเคชันไลน์ เพจเฟซบุ๊ก ติ๊กต็อก บล็อก ยูทูบ และเว็บไซต์

คำสำคัญ: การพัฒนา, รูปแบบสารสนเทศ, การท่องเที่ยว, เมืองพหุวัฒนธรรม, เบตง

Abstract

Today's tourism needs to use information technology in communication to increase tourism efficiency. development of tourism information model in multicultural city, Betong District, Yala Province. The purpose of this study was to study the state of tourism information service in Multicultural City, Betong District, Yala Province and to study the development of the model of tourism information service in Multicultural City, Betong District, Yala Province. It is a qualitative research study by in-depth interview method. The samples used in the research were representatives of local government organizations, entrepreneurs, tourists and people in the area. Data analysis is the analysis of data. Qualitative with content analysis.

Results of the study of the state of tourism information management in the multicultural city, Betong District, Yala Province found that The state of tourism information management divided into tourism facilities , service in tourism , information services to meet the needs of tourists Tourism , information service channels and the development of the model of tourism information service in multicultural city, Betong District, Yala Province, it was found that the form of tourism information service in multicultural cities can be divided namely information needs. travel and service channels the study found that Demand for tourism information and channels for presenting tourist information have easy access channels at present, namely LINE applications, Facebook pages, Tik Tok, blogs, YouTube, and websites.

Keywords: Development, Information Model, Tourism, Multicultural City, Beton

การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยผ่านมุมมองการสร้างนโยบายการแข่งขันทางการค้า Fostering Thai Economy through the Perspective of Market Competition

ชินวัฒน์ หรยางกูร¹ พันธ์กร อินทแพทย์²และจิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์³

Shinawat Horayangkura¹ Panatchakorn Intapat² and Jirawat Metasuttirat³

¹ดร., ผู้อำนวยการฝ่ายโครงสร้างและระบบธุรกิจสินค้าบริโภค สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

²นักวิชาการแข่งขันทางการค้า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹PhD, Director of Consumer Product Market Structure Division, Trade Competition Commission of Thailand.

²Trade Competition Analyst, Trade Competition Commission of Thailand.

³Asst.Prof.Dr. School of Management Science, Sukhothai Thammathirat Open University

E-mail: charanchai@hotmail.co

บทคัดย่อ

ที่ผ่านมาประเทศไทยมีแนวนโยบายที่หลากหลายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามหลักฐานเชิงประจักษ์ชี้ให้เห็นว่าในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยกลับประสบปัญหาการเจริญเติบโตที่ชะลอตัว ในขณะที่แนวโน้มความเหลื่อมล้ำสูงขึ้นอย่างมาก สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา มองข้ามฟันเฟืองชิ้นสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ บทความนี้นำเสนอว่าฟันเฟืองการพัฒนา เศรษฐกิจที่ขาดหายอาจเป็นกลไกตลาดอันจะส่งเสริมการแข่งขันในตลาดที่เหมาะสม อันเปรียบเสมือน โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่จะสร้างแรงกระตุ้นแก่ภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ผ่านประสิทธิภาพในการจัดสรร ทรัพยากร ประสิทธิภาพการผลิต และประสิทธิภาพเชิงพลวัต อันจะสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจใน ขณะที่ลดการกระจุกตัวของทรัพยากร อย่างไรก็ตามก็ตีจากประสบการณ์จากต่างประเทศพบว่าการผลักดัน นโยบายการแข่งขันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ต้องอาศัยการวางเป้าหมายด้านการแข่งขันที่ชัดเจน การทำงาน สอดคล้องกันระหว่างองค์ประกอบส่วนต่าง ๆ ของนโยบายการแข่งขัน นอกจากนี้ต้องการผลักดันนโยบายการแข่งขันที่จริงจังโดยรัฐบาล พร้อมทั้งการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

บทความนี้ศึกษาความสำคัญของการแข่งขัน การพัฒนานโยบายการแข่งขัน พร้อมทั้งนำเสนอบทเรียนจาก ต่างประเทศอาจเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยในการขับเคลื่อนนโยบายการแข่งขัน เพื่อเป็นแพลตฟอร์มใน

การ สร้างความสามารถในการแข่งขัน และความได้เปรียบในการแข่งขัน เพื่อแก้ปัญหาการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาวทั้งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศและการลดความเหลื่อมล้ำต่อไป

คำสำคัญ: นโยบายสาธารณะ, การแข่งขันทางการค้า, การพัฒนาเศรษฐกิจ, ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ, ความเหลื่อมล้ำ

Abstract

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

Over the past years, Thailand has implemented diverse economic development policies. Nevertheless, empirical evidence suggests that during several recent decades, Thailand has encountered challenges hindering its economic growth and escalating economic inequality. This article contents that the missing crucial element in pursuing economic development may lie in market competition. In fact, the optimal level of market competition is the economic infrastructure which stimulates economic development through al locative efficiency, productive efficiency, and dynamic efficiency. This, in turn, leads to a better rate of economic growth while reducing inequality gap. Nevertheless, international experiences have shown that competition policy formation and implementation require vast support from the government and collaborative efforts from various entities, both government and private organizations. This article makes arguments on the importance of competition and competition policy development. Also, it provides experiences across countries. An optimal level of competition is a crucial economic platform to spur competitiveness and competitive advantages of Thailand in which could help alleviate economic problems including slow economic growth and high economic inequality.

Keywords: Public Policy, Market Competition, Economic Development, Economic Growth, Inequality

ความชอบธรรมของศาสตร์รัฐธรรมนุญไทย บทเรียนจากประเทศจีน

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

The Legitimacy of Thai Constitutional Court:

A Lesson From China

ภาวิณ จารุทวี

Parin Jaruthavee

นักวิชาการสำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า

Department of Research and Development, King Prajadhipok's Institute

Email address: parin.ja@kpi.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาเรื่อง ความชอบธรรมของศาลรัฐธรรมนูญในประเทศไทย โดย ศึกษาผ่านการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิยามของความชอบธรรมและศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์กรที่มีหน้าที่พิจารณาตีรัฐธรรมนูญในประเทศจีน โดยข้อมูลดังกล่าวนี้จะถูกนำเสนอในเชิงบรรยาย ผลการวิจัยพบว่าความชอบธรรมของศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อพิจารณาจากที่มาของหน่วยงานที่แต่งตั้งและสรรหา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญส่วนหนึ่งและกระบวนการแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอีกส่วนหนึ่ง พบว่าที่มา ของ องค์กรจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญพร้อมด้วยกระบวนการแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้นขาดจุดยึดโยง กับ ประชาชนโดยสิ้นเชิง เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการยุติข้อขัดแย้งอันเกิดจากการใช้ หรือ ตีความรัฐธรรมนูญ ในการนี้องค์กรจึงต้องมีความชอบธรรมเพียงพอต่อการพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ นอกเหนือจากนั้นเมื่อศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่าองค์กรวินิจฉัยรัฐธรรมนูญของจีนมีความชอบ ธรรม มากกว่าเนื่องจากที่มาขององค์กรดังกล่าวมีจุดเชื่อมโยงกับประชาชน เช่นนี้ความชอบธรรมของศาล รัฐธรรมนูญ ไทยจึงต้องได้รับการปรับปรุง โดยการปรับปรุงนั้นสามารถทำได้จากที่มาของผู้แต่งตั้งและคัดสรร ศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มุ่งหวังว่าจะนำไปสู่ความชอบธรรมที่มีมากขึ้นของศาลรัฐธรรมนูญอัน เป็นเสมือนองค์กรที่ ประกันสิทธิตามรัฐธรรมนูญของประชาชนทั้งปวง

คำสำคัญ: ศาลรัฐธรรมนูญ, ความชอบธรรม, สถาปนาประชาชนแห่งชาติจีน

Abstract

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

The purpose of this research is to study the problem of the legitimacy of the Thai Constitutional Court. The research employs the method of studying related literature, in regards to the definition of legitimacy and the organ that has the power to conduct constitutional reviews in China, in conducting this research. The data and result of this research shall be presented in a descriptive form. The findings of the research shows that the legitimacy of the Constitutional Court, considering from the origins of the institutes that has the duty to select and appoint the Constitutional Court judges and the judge selection process, lacks connection with the people. Because the Constitutional Court has the duty to deliver their judgements on conflicts arising from the application or interpretation of the Constitution, therefore, the Constitutional Court has the power to consider the legality of the law that is related to the rights and freedom of the people, thus, requiring them to have a certain amount of legitimacy to do so. Moreover, by studying the origins of the Constitutional Review organ in the People's Republic of China, it can be seen that China's Constitutional Review institution has more connection to the people than the Thai Constitutional Court. With all being said, improvements can be made by amending the origins of the institution that select the Constitutional Court judges. It is hoped that this research will bring more legitimacy to the Constitutional Court which is an organ that insures the Constitutional Rights of the people.

Keyword: Constitutional Court, Legitimacy, National People's Congress of China

การตอบสนองของประเทศอินโดนีเซียต่อวิกฤตการณ์ทางมนุษยธรรม
ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้: กรณีศึกษาโรฮิงญา ค.ศ. 2009-2019
The Response of Indonesia to the Humanitarian Crisis In Southeast Asia
Region: Case Study of Rohingya 2009-2019

อัศรพล กัลยานุกุล

Akarapol Kanlayanukul

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Faculty of Political Science, Thammasat University

Atom.akarapol@gmail.com

บทคัดย่อ

แม้ว่าประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนจำนวนหนึ่งถือว่าเหตุการณ์ความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ กรณีโรฮิงญา ในเมียนมาเป็นกิจการภายในของประเทศ แต่ประเทศอินโดนีเซียเป็นหนึ่งในผู้แสดงที่มีบทบาทนำ ที่ให้ความใส่ใจต่อวิกฤตการณ์ทางมนุษยธรรมครั้งนี้ จากมุมมองของสรสร้างนิยม (Constructivism) การศึกษานี้ มุ่งให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับพลวัตทางการเมืองของประเทศอินโดนีเซีย จากสองปัจจัยสำคัญ ได้แก่ อุดมการณ์ทางการเมือง และผู้แสดงบทบาทภายในของประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งมีการปฏิสัมพันธ์ภายใต้ สองรัฐบาล ได้แก่ รัฐบาลซูซีโล บัมบัง ยูโดโยโน ตั้งแต่ปีค.ศ. 2009-2014 และช่วงที่สอง รัฐบาลโจโก วิโดโด (สมัยที่หนึ่ง) ตั้งแต่ปีค.ศ. 2014-2019 วิทยานิพนธ์นี้ถกเถียงว่าปัจจัยที่หล่อหลอมความเป็นอัตลักษณ์ทางการเมืองของอินโดนีเซีย ส่งผลต่อการผลักดันท่าที และนโยบายการต่างประเทศของอินโดนีเซีย ในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศเมียนมา และรวมไปถึงประเทศอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: วิกฤตการณ์ทางมนุษยธรรม, ความสัมพันธ์อินโดนีเซียและเมียนมา, โรฮิงญา, หลักการปัญจศีล

Abstract

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

Although a quantity of ASEAN member states considers the incident an ethnic conflict. The Rohingya case in Myanmar is an internal affair of the country. But Indonesia is one of the leading actors who has paid attention to this humanitarian crisis. From the perspective of constructivism, this study aims to gain an understanding of the effects of Indonesian political behavior. Two key factors are Indonesia's political ideology and internal actors. It interacted under two governments, Susilo Bambang Yudhoyono from 2009-2014, and the second phase. Joko Widodo government (first term) From 2014 to 2019, this thesis argued that the factors that shape the identity politics of Indonesia have influenced Indonesia's attitude and foreign policy in the conduct of international relations with Myanmar and other countries significantly.

Keywords: Humanitarian Crisis, Indonesia-Myanmar Relations, Rohingya, Pancasila

การศึกษานโยบายการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า: กรณีศึกษาเปรียบเทียบ และ
การถอดบทเรียนประเทศนอร์เวย์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศสหราชอาณาจักร
และประเทศไทย

The Study of Policy to Support the Use of Electric Vehicles:
Comparable Case Analysis of Norway, the Netherland, United Kingdom
and Thailand

สุธามน สืบแสง¹ และ นAIM แลน²

Suthamon Suebseng¹ and Naim Laeni²

^{1,2} มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

^{1,2} Thammasat University

suthamons9@gmail.com¹, naimnl@tu.ac.th²

บทคัดย่อ

ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) เป็นหนึ่งในปัญหาที่นานาชาติกำลังให้ความสนใจเพื่อการบรรเทาและยับยั้งผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับมนุษย์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ทั้งนี้การใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (EVs) นับได้ว่าเป็นหนึ่งในทางเลือกที่หลายประเทศใช้เพื่อการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบนโยบายและถอดบทเรียนเชิงนโยบายการสนับสนุนการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้า โดยศึกษากรณีศึกษาเชิงเปรียบเทียบ (comparable case study method) ศึกษา มาตรการนโยบายของประเทศนอร์เวย์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบของงานวิจัยสำหรับเสนอแนะแนวทางให้แก่ภาครัฐในเรื่องของมาตรการนโยบายการสนับสนุนการใช้รถยนต์พลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย ทั้งสามประเทศ ประเทศนอร์เวย์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศสหราชอาณาจักร มีมาตรการนโยบายที่คล้ายกันในการสนับสนุนยานยนต์ไฟฟ้า คือ การกำหนด มาตรการภาษีสำหรับยานยนต์ไฟฟ้าที่ออกในนามบริษัท (company car tax) กล่าวคือ ยานยนต์ไฟฟ้าที่ออก ในนามของบริษัท จะได้รับการลดการจัดเก็บภาษีทั้งสำหรับตัวยานยนต์และภาษีการสร้างมลพิษของบริษัท อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสนับสนุนผ่านมาตรการทางภาษีเพื่อให้เกิดความร่วมมือจากภาคเอกชน ขณะที่ประเทศไทยภาครัฐจะสนับสนุนการออกยานยนต์ไฟฟ้าเพื่อใช้ในงานจะพบได้ในส่วนราชการ แต่ภาคเอกชนยัง ไม่ได้รับการสนับสนุนโดยตรงอย่างประเทศอื่น การส่งเสริมการใช้รถยนต์จึงต้องอาศัยมาตรการทางนโยบายที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงระหว่างภาค

ส่วน นอกจากสนับสนุนภาคส่วนการผลิตยานยนต์แล้วการทำงานร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีความสำคัญในการผลักดันและสนับสนุนทั้งผู้ใช้ สถานที่อำนวยความสะดวก สะดวกและระบบนิเวศการพัฒนาขนส่งไฟฟ้า (EVs) เพื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน

คำสำคัญ: ยานยนต์ไฟฟ้า, นโยบาย, มาตรการเชิงนโยบาย, กรณีศึกษาเชิงเปรียบเทียบ, การถอดบทเรียน

Abstract

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

The problem of climate change is one of the problems that many countries are paying attention to mitigate and prevent impacts that may occur on humans both now and in the future. The use of electric vehicles (EVs) is considered one of the options that many countries use to reduce greenhouse gas emissions. This research aims to study and compare policies and draw lessons from policies to support the use of electric vehicles. By studying a comparable case study method, studying policy measures in Norway, Netherlands, United Kingdom, and Thailand. To obtain research findings for providing guidance to the government sector regarding policy measures to support the use of electric vehicles in Thailand. All three countries Norway, Netherlands, and United Kingdom there is a similar policy measure to support electric vehicles, namely the establishment of tax measures for electric vehicles issued on behalf of companies (company car tax). That is, electric vehicles issued on behalf of a company will receive a reduction in both the vehicle tax and the company's emissions tax. It can be said that it is supported through tax measures to create cooperation from the private sector. While in Thailand the government sector will support the release of electric vehicles for use in the workplace, they can be found in government agencies. However, the private sector still does not receive direct support like in other countries. Promoting the use of electric vehicles therefore requires comprehensive policy measures and links between sectors. In addition to supporting the automotive manufacturing sector, collaboration between public and private agencies is important in driving and supporting both users. Facilities and ecosystem for developing electric vehicles (EVs) for environmental quality and sustainability.

Keywords: Electric Vehicles, Policy, Policy measures, Comparative case studies, Lesson drawing

กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบปกติใหม่ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

The strategy for development new normal cultural tourism Betong District, Yala Province

สตาวิทย์ จันจุฬา¹ มะพาริกะมุณี² อีสัยส มะแก้ง³

Satawit Janjula¹ Maphari Kamuning² Isayas Makeng³

¹อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

³อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

¹Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University

²Asst.Prof.Dr, Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University ³Lecturer, Faculty of

Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University

E-mail: Satawit.j@yru.ac.th¹, Maphari.k@yru.ac.th², Isayas.m@yru.ac.th³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบปกติใหม่ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และ กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบปกติใหม่ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วย 4 กลุ่ม สำคัญ ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มตัวอย่าง สัมภาษณ์เชิงลึก 20 คน กลุ่มละ 5 คน 1. ผู้ประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยว 2. หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง 3. นักวิชาการ 4. นักท่องเที่ยว สรุปได้ว่าศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งมีพัฒนาการมาจาก 3 พื้นฐานคือ การเกษตร การค้าขาย และนำมาสู่การท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า 1) ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของชุมชน มีความสอดคล้องกับ “การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม” ปรากฏอัตลักษณ์ของกลุ่มวัฒนธรรม ที่มุ่งเสนอการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นวิถีชีวิต 2) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนในชุมชนเห็นว่ามาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) นั้นมีความเหมาะสม มีการ จัดโครงสร้าง 3 ด้าน คือผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการ และผู้รับบริการ 3) กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวทาง วัฒนธรรมแบบปกติใหม่ มีด้วยกัน 3 ด้านคือ 1.กลยุทธ์หลักแนวคิดความผูกพัน 2.กลยุทธ์หลักแนวคิดการบูรณาการ 3.กลยุทธ์หลักแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

คำสำคัญ: กลยุทธ์, การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม, แบบปกติใหม่

Abstract

The purpose of this research was to study the potential for cultural tourism development. to find guidelines for the development of new normal cultural tourism in Betong District, Yala Province, and to formulate a strategy for the development of new normal cultural tourism in Betong District, Yala Province. The Sample group in this study is from Snowball Sampling, an in-depth interview of 20 people, each group of 5 people. 1. Tourism business entrepreneurs. 2. Relevant government agencies 3. Academics 4. Tourists can be concluded that the tourism potential of Betong District, Yala Province is characterized as cultural tourism which has developed from 3 basics which are agriculture, commerce, and tourism. The study results showed that 1) the tourism potential of the community is consistent with “Cultural tourism” which shows the identity of multicultural. That aims to offer tourism that focuses on lifestyles, 2) guidelines for the development of community tourism. The community considers the amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA) to be appropriate. There are 3 aspects of the structure which are entrepreneurs, service providers, and service recipients. 3) The strategy for developing new normal cultural tourism consists of 3 aspects: 1. The concept of engagement strategy 2. The concept of integration strategy 3. The concept of sustainable management strategy.

Keywords: strategy, cultural tourism, new norma

แนวทางการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวในเขตเมืองบนฐานทุนทางวัฒนธรรม

ในเขตเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา

Guideline for Adding Tourism Value in Urban Areas

on the Basis Of Cultural Capital of Betong Municipality, Yala Province

สุปรียา นุ่นเกลี้ยง¹และศิริลักษณ์ คัมภีรานนท์²

Supreeya Nunkliang¹and Siriluk Khumphiranont²

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

¹Asst. Prof., Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University

²Asst. Prof., Ph.D., Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University First author E-mail:

supreeya.n@yru.ac.th¹, Corresponding author E-mail: siriluk.k@yru.ac.th²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวในเขตเมืองบนฐานทุนทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลคือ ตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการชุมชนในอำเภอเบตง และตัวแทนบุคลากรและผู้บริหารเทศบาล เมืองเบตง รวม 16 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ ส่วนการ วิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อสรุปเชื่อมโยงบริบทและสถานการณ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านการเพิ่มคุณค่าผลิตภัณฑ์ คือ ใช้สื่อโซเชียลประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่เน้นอัตลักษณ์เบตง ทั้งธรรมชาติ อาหาร วิถีชีวิต ชุมชน 2) ด้านการเพิ่มคุณค่าบริการ (service value) คือ สร้างมาตรฐานและความเชื่อมั่นในการจัดระเบียบความปลอดภัย จัดระเบียบร้านค้าอาหาร และการจัดสาธารณูปโภคที่จำเป็น 3) ด้านบุคลากร คือ เพิ่มศักยภาพความรู้ ทักษะภาษา ข้อมูลสถานที่ วัฒนธรรมเพื่อเป็นเจ้าบ้านที่ดี รวมทั้ง จัดตั้งกลุ่มชัดเจน 4) ด้านผู้ประกอบการ คือ สร้างเครือข่ายในพื้นที่ การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนและจัดโปรโมชั่น หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบครบวงจร นอกจากนี้ มุมมองการสร้างคุณค่าและสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า คือ พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ นักท่องเที่ยวสืบค้นข้อมูล และเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนเมืองเบตงผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่สร้าง ประสบการณ์ ความรู้สึก และการเข้าถึงอัตลักษณ์

คำสำคัญ: การเพิ่มมูลค่า, การท่องเที่ยวในเขตเมือง, ทุนทางวัฒนธรรม, อัตลักษณ์

Abstract

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

This research aimed at studying ways to add tourism value in an urban area, on the basis of cultural capital. The researcher(s) conducted qualitative research on the issue in Betong Municipality, Yala Province. 16 subjects of the study consisted of representatives of government organizations, entrepreneurs in Betong Municipality, and representatives of Betong Municipality Office's personnel and administrators. The data were collected through focused group discussions and interviews, before they were analyzed through content analysis and summed up to find contextual and situational connections. Results of the study brought about many

- 1.Value adding aspect: Social media should be utilized to promote tourism places by emphasizing on Betong identities, including natural places, food and local ways of life.
- 2.Service value aspect: Safety management, restaurant management, and necessary infrastructure management should meet the standard and be trustworthy.
- 3 . Personnel aspect: Everybody in the area should be competent in knowledge, language skills, as well as giving information of tourist places and culture, in order to be helpful hosts. Moreover, they should set up groups for tourism promotion.
- 4 . Entrepreneur aspect: Entrepreneurs should build up a connection, create community-based tourism by community residents, and do promotions or activities for inclusive tourism. In addition, to add value and customers' satisfaction, a data base should be developed for tourists to search and learn the information about Betong. Also, creative tourism activities should be created for tourists to learn local ways of life, and, finally, to appreciate the unique experiences, impressions, and identity of Betong Municipality.

Keywords: Value Adding, Urban Area Tourism, Cultural Capital, Identity

ระบบท้องถิ่นดิจิทัลภายใต้แนวคิดการส่งเสริมเมืองอัจฉริยะ

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย

Digital Government Platform under the concept of Smart City

Promotion of Local Government Organization in Chiang Rai Province

เบญจรัตน์ ภาควิชาการเมืองการปกครอง1 นวลนภา จุลสุทธิ2 ทับทิม สุขพิน3และประยูร อิมิวัตร์4 Bencharat Phakhpoomcharoensuk1 Nualnapa Chullasutti2Tubtim Sukpin3and Prayoon Imiwat4

1-4คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1Faculty of Political Science and Public Administration Chiang Rai Rajabhat University 2Ass.Prof., Ph.D.,

Lecture Faculty of Political Science and Public Administration, Chiang Rai Rajabhat University

3Ph.D., Lecture Faculty of Political Science and Public Administration, Chiang Rai Rajabhat University

4Assoc.Prof., Lecture Faculty of Political Science and Public Administration, Chiang Rai Rajabhat University

E-mail: lingnoiizoi@gmail.com1 E-mail: Nualnapa.chull@gmail.com2

E-mail: Tubtim_s@hotmail.com3E-mail: prayoon.imi@crru.ac.th4

บทคัดย่อ

บทความเชิงวิชาการนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาระบบท้องถิ่นดิจิทัล (Digital Government Platform: DGA) ของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลและแนวคิดการส่งเสริมเมืองอัจฉริยะ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลระบบท้องถิ่นดิจิทัล (Digital Government Platform: DGA) ภายใต้การดำเนินการของ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) หรือ Digital Government Development Agency (DGA) 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการใช้งานระบบท้องถิ่นดิจิทัล (Digital Government Platform: DGA) กับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย เพื่อเข้าสู่สังคมดิจิทัล ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ.2566 – 2570 องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเริ่มปรับตัวเข้าสู่การทำงานด้วยระบบดิจิทัลตามหนังสือสั่งการต่าง ๆ ที่ภาครัฐ ได้เสนอ แนวทางการปฏิบัติงานเพิ่มเติมเข้ามาในระบบท้องถิ่น โดยการแนะนำแนวทางการปฏิบัติงานด้วยระบบ สารสนเทศในการให้บริการประชาชน (Local Service) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการให้บริการ ประชาชนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการและข้อมูลขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นได้สะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ผู้เขียนศึกษาแล้วพบว่ากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นไม่กำหนดระบบที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องใช้งานรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอย่างชัดเจน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการเลือกใช้งานใน แพลตฟอร์มที่

หลากหลาย และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ระบบท้องถิ่นดิจิทัล (Digital Government Platform: DGA) ไม่ได้รับความสนใจจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย ตามที่สำนักงานพัฒนารัฐบาล ดิจิทัลเชิญชวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศเข้ามาใช้ระบบ สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางการใช้งาน ระบบท้องถิ่นดิจิทัล (Digital Government Platform: DGA) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด เชียงราย มีดังนี้ 1) ด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีทักษะด้านดิจิทัลขั้นพื้นฐาน 2) ด้าน งบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรวางแผนประมาณการรายจ่ายของระบบท้องถิ่นดิจิทัล (Digital Government Platform: DGA) ในวงเงินที่เหมาะสมกับขนาดหน่วยงาน 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควร ศึกษาระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบการใช้งานระบบดิจิทัลในการให้บริการประชาชน 4) ผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรศึกษาข้อมูลทั้งข้อดีและข้อเสียเพื่อประกอบการตัดสินใจในการใช้งานระบบ 5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแนวทางการประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนทราบ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการรับบริการ

คำสำคัญ: ระบบท้องถิ่นดิจิทัล, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, เมืองอัจฉริยะ,

Abstract

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

This academic article is prepared for study the Digital Government Platform: DGA of the Digital Government Development Agency and the concept of promoting smart cities. with the objective 1) To study information on the Digital Government Platform: DGA under the operation of Digital Government Development Agency (Public Organization) or DGA 2) To suggest guidelines for using the digital local system Digital Government Platform: DGA with local government organizations in Chiang Rai Province. to enter the digital society According to the 20-year national strategy, National Economic and Social Development Plan No. 13, and according to Thailand's digital government development plan 2023 - 2027, local government organizations have begun to adapt to working with the digital system according to various orders. The government sector has proposed additional operational guidelines for the local system. by introducing operational guidelines using information systems for providing public services (Local Service) of local government organizations and providing public services through electronic systems (e-Service) so that citizens can conveniently access services and information of local government organizations. The author studied and found that The Department of Local Administration does not clearly specify the system that local government organizations must use in any form. This gives local government organizations the freedom to choose to use a variety of platforms. And it is an important factor that makes the digital local system (Digital Government Platform: DGA) not receive the attention of local government organizations in Chiang Rai Province. As the Digital Government Development Agency invites local government organizations across the country to use the system. suggestions for guidelines for using the digital local system (Digital Government Platform: DGA) with local government organizations in Chiang Rai Province are as follows: 1) Personnel of local government organizations should have basic digital skills. 2) In terms of budget, local government organizations should plan and estimate expenditures on the digital local system (Digital Government Platform: DGA) in an amount appropriate to the size of the agency. 3) Local government organizations should study regulations and laws related to the use of digital systems in Providing public services 4) Local government organization administrators should study information on both advantages and disadvantages in order to make decisions about using the system. 5) Local government organizations should have public relations guidelines for the public. To allow people to participate in receiving services.

Keywords: Digital Government Platform, Local Government Organization, Smart City

การพัฒนาตัวแบบแผนที่ทางวัฒนธรรมในยุคดิจิทัล เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานี

The Development of Cultural Map Model in Digital Era for Tourism Economy Promotion in Udon Thani Province

กัลยรักษ์ ลิ้มโสภาสมณี¹และศิริศักดิ์ เหล่าจันทร์ขาม²

Kanyarak Limopasmanee¹and Sirisak Laochankham²

1 นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น 1Master of the College of

Local Administration, Khon Kaen University

2Asst. Prof. Dr. Sirisak Laochankham, of the College of Local Administration, Khon Kaen University

Kanyarak.l@kkumail.com¹, sirisaklao@kku.ac.th²

บทคัดย่อ

บทความนี้เริ่มต้นด้วยคำถามว่า ตัวแบบแผนที่ทางวัฒนธรรมในยุคดิจิทัลที่ส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานีควรเป็นอย่างไร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบทการท่องเที่ยวและพัฒนาตัวแบบ การเกาะเกี่ยวที่เกิดขึ้น ภายในแผนที่ทางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัด อุดรธานี และ2) เพื่อพัฒนากระบวนการพัฒนาตัวแบบแผนที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวจังหวัด อุดรธานี จากการศึกษาพบว่า ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานีมีความเชื่อมโยงกัน ด้วยสถานที่ และกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเน้นการท่องเที่ยวชุมชน และมีความโดดเด่นในมิติของความเชื่อและความศรัทธา นอกจากนี้มีสินค้าและผลิตภัณฑ์หลากหลายชนิด โดยเฉพาะสินค้าจากภูมิปัญญาชาวบ้าน บริการด้าน การท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวหลายรูปแบบ ซึ่งผลิตภัณฑ์และการบริการจะช่วยเพิ่มมูลค่าและ ส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่การออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานีมีข้อจำกัด แต่ละแห่งอยู่ไกลจากกัน และไม่มีรถขนส่งสาธารณะ ดังนั้น ตัวแบบแผนที่ทางวัฒนธรรมในยุคดิจิทัลที่ส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยว จังหวัดอุดรธานีควรเป็นการระบุมหาสัมพันธ์เครือข่ายที่เชื่อมโยงระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวและชุมชน โดย นำเสนอเรื่องราวและคุณค่า เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงการท่องเที่ยวชุมชน รวมถึงการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามา อำนวยความสะดวก การจัดทำแผนที่ทางวัฒนธรรมในรูปแบบออนไลน์ โดยกำหนดให้มีการค้นหาอัตลักษณ์และ เส้นทางตามความต้องการของนักท่องเที่ยว จะก่อให้เกิดการส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นจากกระจุกเป็นกระจาย

คำสำคัญ: แผนที่ทางวัฒนธรรมดิจิทัล, ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว, ห่วงโซ่คุณค่า

Abstract

The article that you're reading begins from the simple question of “What can cultural mapping model in this digital era should be so they can support the tourism economy”. The proposes are to 1) Gain the proper knowledge of tourism context and improve the model of connection between economic area and Udonthani tourism. 2) Development Process of create the cultural mapping model that supports Udonthani tourism economy.

As the results, we identify that Udonthani tourism supply chains are all connected. Both tourism spots, and local tourism activities have outstanding in the context of faiths and beliefs. We also identified many local products especially products, services, and activities from local indigenous knowledge that can add value to the tourism part but the tourism routes designs in Udonthani are limited due to the distance between each tourism spots and the fact that Udonthani doesn't have public transportation. So in this part, the development of cultural mapping model can identify demonstrates the connections between the cultural areas and local community. Storytelling and value is a powerful way to connect tourist in the tourism industry. including using digital technology to support and add value to the local tourism and products without the obstacles of distance between each tourism spots. We can design tourism routes in addition to tourist's preferences and ensure their satisfaction and consequently lead to the sharing economic support not limited to small area.

Keywords: cultural mapping, tourism supply chains, value chains

แนวทางการจัดการขยะตกค้างสะสมสำหรับสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
The Accumulated Waste Management Guidelines in
Waste Disposal Sites in the Kaengsian Subdistrict Administrative
Organization Area, Mueang District, Kanchanaburi Province

อภิวัฒน์ สมาธิ¹ พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์² นิสิต ไชแสง และจิตติพงษ์ ชินพา

Apiwat Samathi¹ Pornchai Likhithammarot² Nisit Khaisang and Thitiphong Chinpa

1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

2 รองศาสตราจารย์ วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

1 Assistant Professor, Management for Development College, Thaksin University

2 Associate Professor, Management for Development College, Thaksin University

First author E-mail: ong007tsu@gmail.com¹, Corresponding author

E-mail: pornchai.7313@gmail.com²

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพขยะมูลฝอยตกค้างสะสมสำหรับสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย และเพื่อเสนอแนวทางการจัดการขยะตกค้างสะสมสำหรับสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลแก่งเสี้ยน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาขยะมูล ฝอยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีจำนวน 20 ราย และ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ในจังหวัดกาญจนบุรีได้นำขยะมูลฝอย มาเท กองกลางแจ้งพื้นที่บ่อขยะบริเวณเชิงเขาทอง ตำบลแก่งเสี้ยน ซึ่งเป็นพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วน ตำบลแก่งเสี้ยน ก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง โดยเฉพาะประชาชนหมู่ ที่ 5 ตำบลแก่งเสี้ยน เช่น ปัญหากลิ่นเหม็น น้ำเน่าเสียจากน้ำชะขยะจากกองขยะและรถเก็บขนขยะ เชื้อโรค นก หนู แมลง เป็นต้น แนวทางการจัดการขยะตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยพื้นที่เชิงเขาทองในเขต พื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งเสี้ยน ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ และการ ป้องกัน และลดการเกิดมลพิษในสถานที่กำจัดขยะ

คำสำคัญ: แนวทาง, การจัดการปัญหาขยะ, ขยะตกค้างสะสม, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

The purpose of this article wereto study the accumulated waste management in waste disposal sites and to propose guidelines for the accumulated waste management in waste disposal sites in the Kaengsian Subdistrict Administrative Organization area, Mueang District, Kanchanaburi province. This research was qualitative research. The key informants consisted of 20 government officials involved in solid waste management in the area of Kaengsian Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Kanchanaburi province and the people who are affected by the garbage problem. The data was analyzed by descriptive analysis.

The results of the study found that there were different local government organizations in Kanchanaburi Province that had piled garbage outdoors in the landfill area at the foothills of Khao Thong, Kaengsian subdistrict. The whole area of responsibility of the Kaengsian Subdistrict Administrative Organization causing problems and nuisances to nearby residents especially the people of Village No. 5, Kaeng Sian subdistrict such as the problem of unwanted smell, polluted water from leachate from garbage piles and garbage collection trucks, germs, birds, rats, insects, etc. The accumulated waste management guidelines in waste disposal sites in the foothills of Khao Thong area in the Kaengsian Subdistrict Administrative Organization area including increasing efficiency in spatial management and prevention and reduction of pollution at the garbage disposal site.

Keywords: Guidelines, waste management, accumulated waste, Subdistrict Administrative Organization

การกำหนดนโยบายนวัตกรรมการบริการประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของจังหวัดเชียงราย

Formulating Innovative Policies for Public Services in Local Government Organizations in Chiang Rai Province

ปฐมทัศน์ บรรณเลิศ¹

Patomatat Bannalert

¹อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

patomatat@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่อง การกำหนดนโยบายนวัตกรรมการบริการประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาที่สำคัญคือ ประการแรก เพื่อศึกษาทำความเข้าใจถึง กระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประการที่สอง เพื่อวิเคราะห์การ กำหนดนโยบายนวัตกรรมการบริการประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประการที่สาม เพื่อศึกษา แนวทางในการดำเนินการนโยบายสาธารณะนวัตกรรมการบริหารประชาชนในรูปแบบแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน ผลที่ได้จากการศึกษา การกำหนดนโยบายนวัตกรรมการบริการประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ จังหวัดเชียงราย การสร้างความน่าเชื่อถือของนวัตกรรมการบริการ เป็นการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างนวัตกรรมการบริการขึ้นมาโดยที่นวัตกรรมนั้นสามารถใช้ได้จริงและมีความยั่งยืนของอายุการใช้งาน มีการ พัฒนาที่ทันต่อสถานการณ์บ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อทำการปรับปรุงและออกแบบนโยบายสาธารณะ และการจัดบริการสาธารณะให้สามารถตอบโจทย์ความท้าทายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด เชียงราย หรือตอบสนองปัญหาความต้องการของประชาชนที่แปรผันไปตามสภาพ พลวัตของการเปลี่ยนแปลง ได้อย่างมีคุณภาพ ในทุกเวลา ทุกสถานที่ ทุกช่องทาง ได้อย่างมั่นคงในอนาคตตลอดจนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการ คิดให้มุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางและวิธีการทำงานเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ทำงานเชิงรุกแบบ บูรณาการ คล่องตัว รวดเร็ว มีขีดสมรรถนะสูงและสามารถรองรับการ เปลี่ยนแปลงได้ในการปฏิบัติงานด้าน ต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน การเอาใจใส่ผู้รับบริการ การให้บริการที่ดีและมีคุณภาพ จำเป็นต้องประยุกต์ใช้แนวคิดทาง จิตวิทยาในการให้บริการ คือ แนวคิดจิตวิทยาผสมผสานเข้าด้วยกันในลักษณะเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ในอันที่จะเสริมสร้างกลยุทธ์การให้ การ

บริการและการพัฒนาทักษะการให้การ บริการที่เน้นคุณภาพรวมถึงประสิทธิภาพประสิทธิผล เพื่อที่จะสามารถ บรรลุเป้าหมายของการเกิดความพึง พอใจแก่ประชาชนที่รับบริการและช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบ ความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาด ไว้ โดยที่เป็นการกำหนดนวัตกรรมการบริการ เพื่อช่วยเหลือในการดำเนินงานที่ เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ผู้รับบริการ ซึ่งเป็นการปฏิบัติด้วยความตั้งใจ สนใจ ดูแลเอาใจใส่อย่างมีมิติจริยธรรม ส่งผล ให้เกิดความพึงพอใจแก่ ประชาชนที่รับบริการ

คำสำคัญ: นวัตกรรม, การบริการประชาชน, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

Scholarly paper on developing creative public service programs in Chiang Rai Province local government entities The primary goals of the research are to: (1) examine and comprehend the public policy-making process of local government organizations, (2) examine the creation of creative public service policies within local government organizations, and (3) investigate implementation guidelines for policies. Public innovation in the form of an application or platform for public administration Findings from the research creating creative public service strategies for local government agencies in the province of Chiang Rai Increasing the reliability of service innovations Local administrative organizations are the ones who develop it. When service innovations are developed with advancements that keep up with the nation's changing circumstances, they are truly useful and have a long service life. to enhance and provide public services and policies that are tailored to the needs of Chiang Rai Province's local administrative bodies. or address people's demands and issues, which differ depending on the situation In addition to the need to shift perspective to place people at the center of both thinking and doing, the dynamics of quality may be stable at any time, wherever, and through any channel in the future. To strive to be a cutting-edge company that performs well, is integrated, agile, quick, and able to assist A number of operational components can be changed to better meet the demands of the populace. taking care of service users Technical concepts must be applied in order to provide good and high-quality service. The idea of psychology as both a science and an art is what is meant by psychology in service delivery.

Keywords: Innovation, Public Service, local Government Organizations

สภาวะการหมดไฟในการทำงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

The Burn-out of the New Generation Officers, Chiang Mai Province

วรยา ไพรัง (Woraya Pairang)

รวีวรรณ แพทย์สมาน (Raweewan Patsamarn)

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Department of Public Administration, Faculty of Political Science and Public Administration, Chiang Mai

University

E-mail : woraya_p@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง “สภาวะหมดไฟในการทำงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่” เพื่อศึกษาสภาวะหมดไฟและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการหมดไฟในการทำงานของกลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ในระบบราชการไทย ระหว่างรูปแบบของการทำงานในระดับอำเภอและระดับจังหวัด ภายใต้กรมการปกครอง พื้นที่ ศึกษาในระดับจังหวัด ภายใต้ที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่ และระดับอำเภอที่ว่าการอำเภอ 25 แห่ง ในพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้เขียนพยายามวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดสภาวะหมดไฟและแสวงหาแนวทางในการ แก้ไขปัญหา สภาวะหมดไฟในการทำงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ โดยใช้การศึกษาเชิงปริมาณและ คุณภาพควบคู่กัน โดยอาศัยข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิง ลึกของบุคลากรโดยมี อายุการทำงานตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป ผลการศึกษาพบว่า สภาวะหมดไฟในการทำงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ เกิดจากหลายปัจจัย โดยแบ่งได้เป็น 2 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยภายใน ได้แก่ เงินเดือน ค่าตอบแทน ความเครียด และปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร เพื่อนร่วมงาน ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และการขาด การสนับสนุนจาก องค์กร ซึ่งปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้เกิดสภาวะหมดไฟในการทำงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรุ่นใหม่ 3 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านพฤติกรรม ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยดังกล่าวที่มีผลกระทบทั้ง 3 ด้านนั้น เป็นผลมาจาก ระบบภายในองค์กรที่เป็นส่วนในการกระตุ้นให้เกิดสภาวะหมดไฟของคนรุ่นใหม่ที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่ต่ำกว่า 2 ปี ซึ่งการปฏิบัติงานในระดับจังหวัดส่งผลให้เกิดอัตราการหมดไฟในการทำงานมากกว่าในระดับอำเภอ

คำสำคัญ: สภาวะหมดไฟ, คนรุ่นใหม่, ผู้ปฏิบัติงาน, ที่ทำการปกครองจังหวัด

Abstract

This study is part of the Master of Public Administration course at Chiang Mai University on “ Fire Outage in the Work of New Generation Officers in Chiang Mai Province Area ” to study the conditions of fire and the factors that affect the power outage of the work of the new generation of staff in the bureaucratic system Thailand between the forms of work at the district and provincial level Under the department of governing Provincial education area Under the Chiang Mai Provincial Administration And the district level at 25 district offices in Chiang Mai. The author tries to analyze the factors that result in the state of fire and seek solutions to problems. Power outage conditions in the work of a new generation of workers By using quantitative and qualitative studies at the same time Based on the insights obtained from the research, collecting data from documents And in-depth interviews of personnel with working age from 2 years and up. The results show that the working conditions of the new generation of workers are Caused by many factors Divided into 2 main factors, namely internal factors such as salary, compensation, stress, and external factors, including the internal environment, organization Colleagues workloads Assigned and lack of support from the organization Which these factors result in a state of fire in the work of the new 3-sided staff, namely physical, psychological and behavioral, all 2 of which have 3 effects. As a result of the internal system of the organization, That is a part of stimulating the fire-out conditions of the new generation that operates a lot, not less than 2 years. At the provincial level, resulting in more fire-out rates at the district level

Keywords: Burnout Syndrome, New Generation, Officer, Provincial Administration Office

แนวทางการจัดตั้งและการบริหารจัดการสหภาพแรงงานแพลตฟอร์มของประเทศไทย

Model of Establishment and Management of Platform Labour Unions in Thailand

ทับทิม สุขพิน¹

Tubtim Sukpin¹

1อาจารย์ ดร. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 1Dr., Faculty of Political Science and Public Administration, Chiang Rai Rajabhat thapthim.suk@crru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องนี้มุ่งศึกษาใน 2 ประเด็น คือ 1) การศึกษาสถานการณ์การจัดตั้งสหภาพแรงงานแพลตฟอร์มของประเทศไทย พบว่า ภาครัฐยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิสวัสดิการแรงงานแพลตฟอร์ม ซึ่งกระทรวงแรงงานมีการแบ่งแยกโครงสร้างขององค์กรคือ กองคุ้มครองแรงงานที่ดูแลแรงงานในระบบกับกองคุ้มครองแรงงานนอกระบบที่ดูแลแรงงานนอกระบบการแบ่งในลักษณะนี้ทำให้แรงงานแพลตฟอร์มอยู่ในสถานะระหว่างแรงงานสองกลุ่มนี้ เพราะแรงงานแพลตฟอร์มไม่สามารถเข้าไปอยู่ในกลุ่มใดตามเกณฑ์แบ่งแยก เดิมได้ ส่งผลให้แรงงานแพลตฟอร์มไร้หน่วยงานดูแลอย่างชัดเจน 2) การศึกษารูปแบบการจัดตั้งและการบริหารจัดการสหภาพแรงงานแพลตฟอร์มของประเทศไทย พบว่า มี 5 มิติมิติที่ 1: การวางแผนกลยุทธ์ของ สหภาพแรงงาน มิติที่ 2: การจัดองค์กรและโครงสร้างการบริหาร มิติที่ 3: การนำองค์การด้านสมรรถนะในการ บริหารและการบริหารด้านการสื่อสาร มิติที่ 4: ด้านการควบคุมและพัฒนาการดำเนินงาน มิติที่ 5: การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการประเมินผลงานกับองค์กร

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดตั้ง, การบริหารจัดการ, สหภาพแรงงาน, แรงงานแพลตฟอร์ม, ประเทศไทย

Abstract

This academic article aims to study two issues : 1) The situation of platform worker union formation in Thailand, it was found that the government sector still lacks knowledge and understanding of platform worker welfare rights. The Ministry of Labor has divided the structure of the organization into The Labor Protection Division that takes care of workers in the system and the Informal Labor Protection Division that takes care of workers outside the system. This kind of division puts platform workers in a position between these two groups of workers. Because platform workers cannot enter into any group according to the original discrimination criteria. As a result, platform workers do not have a clear agency to oversee them. 2) A study of the form of establishment and management of platform labor unions in Thailand found that there are 5 dimensions. Dimension 1: Strategic planning of Labour Unions. Dimension 2: Organization and management structure. Dimension 3: Leading the organization in terms of administrative competency and communication management. Dimension 4: Operational control and development. Dimension 5: Participation in decision making and performance evaluation with the organization.

Keywords: Model of establishment, Management, Labour Union, Platform Workers, Thailand

การมีจิตอาสากับการทำงานเพื่อสังคมไทยในสถานการณ์ที่ปัญหาสังคม มีความหลากหลายรูปแบบและทวีความรุนแรง

Having a Volunteer Spirit and Working For Thai Society in Situations,
Where Social Problems Come in many Forms
and Are Becoming More Severe.

มณีชัชวาล มณีศรี

Maneechatchavan Maneesri

นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
Maneechatchavan_pook@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การมีจิตอาสากับการทำงานเพื่อสังคมไทยในสถานการณ์ที่ปัญหาสังคมมีหลากหลาย รูปแบบและทวีความรุนแรง” เนื่องจากว่าปัญหาสังคมไทยมีหลากหลายในปัจจุบันและนับวันยังมีความรุนแรง มากยิ่งขึ้น หาก
รอให้หน่วยงานของรัฐเพียงหน่วยงานเดียวมาคอยแก้ไขปัญหาของสังคมไทย คงจะไม่ทันต่อ การบรรเทาความ
เดือดร้อนของประชาชน โดยผู้ศึกษานำเสนอถึงแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจิตอาสา ได้แก่ ความหมายของ
พฤติกรรมการมีจิตอาสา องค์ประกอบของพฤติกรรมจิตอาสา รูปแบบพฤติกรรมจิตอาสา ผลจากการขาด
พฤติกรรมของจิตอาสา คุณลักษณะทั่วไปของบุคคลที่มีจิตอาสา ความสำคัญของการมีจิตอาสา ปัจจัยที่ก่อให้เกิด
การมีจิตอาสาและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง และกรณีศึกษาที่น่าสนใจของการมีจิตอาสากับการ
ทำงานเพื่อสังคมไทย

คำสำคัญ: การมีจิตอาสา, การทำงานเพื่อสังคมไทย, ในสถานการณ์ที่ปัญหาสังคมมีความหลากหลาย, ทวี ความ
รุนแรง

Abstract

The Study of " Having a Volunteer Spirit and Working For Thai Society In Situations Where Social Problems Come In Many Forms And Are Becoming More Severe" This is because there are many problems in Thai society today and are becoming more severe day by day. If we wait for a single government agency to solve the problems of Thai society Probably not in time to alleviate the suffering of the people. The researcher presents theoretical concepts related to volunteerism, including the meaning of volunteer behavior. Components of Volunteer Behavior Volunteer Behavior Patterns Result of Lack of Volunteer Behavior General Characteristics of People Who Have a Volunteer Spirit The importance of Volunteering Factors That Cause Volunteerism and Related Behaviors and an Interesting Case Study Of Volunteerism and Working For Thai society.

Keywords: Volunteering, Working for Thai society, In Situations Where Social Problems are Diverse, Intensify

การจัดการภาวะวิกฤติที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่

Crisis Management of Situations Effecting

Toward of the Wing 41's Image, Chiang Mai

วรพิมพ์ พงศ์ภักคิปปา

Woraphim Pongphukapipapa

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2Student, Master of Public Administration, Chiang Mai University.

Woraphim_p@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการจัดการกับภาวะฉุกเฉินที่ผ่านมาของกองบิน 41 และเสนอแนะแนวทางการจัดการภาวะฉุกเฉินที่ส่งผลกระทบต่อเชิงลบและภาพลักษณ์ของกองบิน 41 ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต และเพื่อหยุดยั้งหรือป้องกันไม่ให้เกิดภาวะวิกฤติ ใช้วิธีการศึกษางานวิจัยเชิงคุณภาพ โดย รวบรวมจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าสถานการณ์ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของกองบิน 41 ในระดับสูง เกิดจาก สถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดหมายได้ก่อน แม้ว่าองค์กรจะมีแผนเตรียมรับมือต่อสถานการณ์ฉุกเฉินในรูปแบบต่างๆ แต่เนื่องจากปัจจุบันภัยคุกคามใหม่ๆ เกิดขึ้นเสมอ ในมุมมองของทั้งผู้บริหาร หัวหน้าส่วน และผู้ปฏิบัติ มีความเห็นตรงกันว่ากระบวนการก่อนเกิดวิกฤติจึงมีความสำคัญ ได้แก่ การตรวจสอบสัญญาณเตือน การ จัดเตรียมความพร้อมทั้งคนและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง การปรับปรุงแผนที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย รวมถึงต้องมีการ ฝึกซ้อมทบทวนแผนเป็นประจำ เพื่อให้เผชิญต่อเหตุการณ์ได้อย่างรู้เท่าทัน แก้ไขปัญหาได้ถูกต้องและมี ประสิทธิภาพ สามารถควบคุมสถานการณ์ไม่ให้เกิดความเสียหายเพิ่มมากขึ้น และกลับเข้าสู่สถานการณ์ปกติ โดยเร็ว ส่วนในด้านการบริหารจัดการหลังภาวะวิกฤตเกี่ยวกับภาพลักษณ์องค์กรที่เสียไป ซึ่งเป็นผลกระทบ ส่วนใหญ่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับกองบิน 41 ควรต้องดำเนินการโดยฝ่ายกิจการพลเรือนและประชาสัมพันธ์ ของหน่วย เนื่องจากมีความชำนาญด้านการสื่อสารภาพลักษณ์ การเจรจาต่อรอง อีกทั้งยังพบว่าสื่อมวลชนได้ เข้ามามีบทบาทสำคัญในเรื่องของการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เนื่องจากปัจจุบันสื่อมีความรวดเร็ว และมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารแบบทันท่วงที ดังนั้นการสื่อสารด้วยข้อเท็จจริงอย่างทันท่วงทีและตรงประเด็น อาจจะเป็นแนวทางใหม่ในการช่วยให้ลดผลกระทบได้มากกว่าเดิม

คำสำคัญ: กองบิน 41, การจัดการภาวะวิกฤติ

Abstract

The objectives of this research were to study the past emergency management methods of the 41st Wing and to suggest guidelines for managing future emergencies that could negatively impact the image and reputation of the Wing 41, as well as prevent crises. Qualitative research methods were used by gathering data from related research documents and using semi-structured interviews for data collection. The research results found that the situation had a high impact on the image of Wing 41, arising from unforeseeable situations. Although the organization had various emergency response plans in place, new threats are constantly emerging. From the perspective of executives, department heads, and operators, pre-crisis processes are seen as important, including searching for early warning signs, preparing personnel and equipment, updating relevant plans to be up-to-date, and regularly practicing and reviewing plans. This allows an ability to knowledgeably confront events, resolve problems correctly and efficiently, control the situation to prevent further damage, and return to normal quickly. For post-crisis management of the damaged organizational image, which is the main impact of what happened to Wing 41, the unit's civilian affairs and public relations department should take action since they have expertise in image communication and negotiation. Moreover, it was found that the mass media has come to play an important role in disseminating various information and news, as modern media is fast and presents information instantly. Therefore, timely and concise communication of facts may be a new approach to help mitigate impacts more than before.

Keywords: Wing 41, Crisis Management

ภาวะจวนจะหมดไฟของพนักงานสอบสวน :กรณีศึกษาของบัญชาการตำรวจนครบาล

The state of near burnout among inquiry official: A Case study of the Metropolitan Police Bureau

ชยานิช ทุเทพ

Chayanit Tutap

อาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Lecturer, Songkhla Rajabhat University

Chayanit.tu@skru.ac.th1

บทคัดย่อ

ภาวะหมดไฟในการทำงาน เป็นกลุ่มอาการใหม่ที่ได้ถูกระบุอยู่ในบัญชีจำแนกทางสถิติระหว่างประเทศ ของโรคและปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้อง (International Classification of Diseases : ICD) ฉบับที่ 11 ตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม 2019 เป็นต้นมา โดยระบุว่าเป็นปรากฏการณ์ทางอาชีพ (Occupational Phenomenon) เกิดความเครียดเรื้อรังจากการทำงาน (วรภรณ์ เลิศวิทย์, 2563, น.2) อาชีพตำรวจ เป็นอีกอาชีพหนึ่งที่เผชิญกับความเครียดจากการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำรวจผู้ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งพนักงานสอบสวน ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ในการรวบรวมพยานหลักฐานในคดีทั้งหมด และดำเนินการต่างๆ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมถึงวินิจฉัยรูปคดีจากพยานหลักฐานว่า ควรจะสั่งฟ้องหรือไม่ (กฤษณ์รัฐ งามแสง, 2555, น.17-18) คำว่า “ภาวะจวนจะหมดไฟ” ยังไม่มีคำจำกัดความหรือมีผู้ให้ความหมายไว้อย่างชัดเจน แต่ในทัศนะ ของผู้เขียน เห็นว่า ภาวะจวนจะหมดไฟของพนักงานสอบสวน คือ ภาวะทางจิตใจที่เกิดจากการทำงานหนัก งานมี ความซับซ้อน ต้องทำงานในเวลาที่ย่ำแย่ ขาดอำนาจในการตัดสินใจ ไม่ได้รับการตอบแทนหรือรางวัลที่ เพียงพอต่อสิ่งที่ได้ทุ่มเท ไป รู้สึกไร้ตัวตนในการทำงาน การทำงานที่ไม่ได้รับความยุติธรรม ขาดความเชื่อใจ และเป็นที่ยอมรับ รวมไปถึงระบบการบริหารในการทำงานที่ขัดต่อคุณค่าและจุดมุ่งหมายในชีวิตของพนักงาน สอบสวนด้วย แม้พนักงานสอบสวนจะมีภาวะทางจิตใจดังกล่าวส่งผลให้เกิดความเครียดในการทำงาน แต่ก็ยังสามารถจัดการกับภาวะทางจิตใจที่เกิดขึ้นได้ และยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

คำสำคัญ: ภาวะจวนจะหมดไฟ, พนักงานสอบสวน, ตำรวจนครบาล

Abstract

Burnout at work it is a new syndrome that has been listed in the International Classification of Diseases (ICD) Issue 11 from May 2019 onwards. It is stated that a professional occupational phenomenon until chronic stress from work. Police career is another profession that faces stress from work. Especially the police who perform their duties as investigators. who is responsible for collecting evidence in all cases and carry out various operations According to the Criminal Procedure Code Including deciding the case from the evidence whether a lawsuit should be ordered or not. The state of near burnout has not yet been clearly defined or defined. But in the author's view, the state of near burnout of an Inquiry official is a mental condition caused by hard work, the work is complicated, must work in limited hours Lack of decision-making power, not receiving adequate compensation or rewards for what has been dedicated, feeling invisible at work that is not fair, lack of trust and is accepted. Including the management system in working that is contrary to the values and goals of the life of an investigator. Even though the Inquiry official has this mental condition, it results in stress at work. But still able to deal with the mental state that arises and can continue to perform duties.

Keywords: The state of near burnout , Inquiry official , Metropolitan Police

การพัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย แบบร่วมลงทุนระหว่างรัฐ และเอกชน กับโครงสร้างการปกครองของประเทศไทย

Development of Low-Income Housing through Public-Private Partnership and the Governance Structure of Thailand

มุฮัมมัดรอโซ มาหิเลห์¹ กฤษดา พิศลยบุตร² เลิศเลขา ศรีรัตน์³ วรานนท์ คงสง⁴
ชลีพรรณ ธรรมพรมย์⁵ และ กุณฑลทิพย์ พานิชภักดิ์⁶

Muhammudrozo Mahileh¹ Krisda Pisonyabuth² Lerdlekha Sriratana³ Waranon Kongsong⁴

Chaleephorn Thammapornram⁵ and Kundoldibya Panitchpakdi⁶

^{1,2,3,4,5}สาขาวิชาการตรวจสอบและกฎหมายวิศวกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

⁶สาขาวิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{1,2,3,4,5}Department of Engineering Law and Inspection,

Faculty of Engineering, Ramkhamhaeng University, Thailand

⁶Department of Housing, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University, Thailand

6319770006@rumail.ru.ac.th1,krisda.p@rumail.ru.ac.th2,hi_care@hotmail.com3,nick_char@hotmail.com4,
chaleeporn12@gmail.com5,kpanitchpakdi@gmail.com6

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ตรวจสอบการพัฒนาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยในประเทศไทย โดยบูรณาการรัฐศาสตร์และมุมมองของธรรมาภิบาล เพื่อตอบสนองความต้องการเร่งด่วนของที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย และ ยังยืนยันการวิจัยใช้วิธีการที่หลากหลาย ผสมผสานข้อมูลเชิงลึกจากการทบทวนวรรณกรรมที่ครอบคลุม กรณีศึกษาทั่วโลก ลำดับความสำคัญของผู้เชี่ยวชาญ และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่ครอบคลุม ศูนย์กลางของ การศึกษานี้คือการสำรวจความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) ซึ่งเป็นแนวทางเชิงกลยุทธ์ในการ พัฒนาที่อยู่อาศัย ประสิทธิภาพของแผน PPP ในการใช้ประโยชน์จากการกำกับดูแลของภาครัฐและ ประสิทธิภาพของภาคเอกชน ได้รับการเน้นย้ำว่าเป็นข้อค้นพบที่สำคัญ การศึกษายังเน้นย้ำถึงความสำคัญของกรอบนโยบายและกฎระเบียบที่เข้มงวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมของชุมชนและการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาที่อยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้อง กับทฤษฎีการเมืองที่สนับสนุนการปกครองแบบมีส่วนร่วมและการไม่แบ่งแยกในการกำหนดนโยบาย นอกจากนี้ ยังเน้นย้ำถึงโซลูชันที่อยู่อาศัยที่ยั่งยืนและเป็นนวัตกรรมใหม่ ซึ่งสะท้อนถึงแนวทางการคิดล่วงหน้า ในด้านนโยบายและการวางผังเมือง ความมุ่งมั่นของรัฐบาลและการสนับสนุน

ทางการเงินได้รับการระบุว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ควบคู่ไปกับหลักการของความโปร่งใส ความรับผิดชอบ และความสามารถในการปรับตัวในการกำกับดูแล การวิจัย สนับสนุนความร่วมมือข้ามภาคส่วน โดยเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายในการพัฒนาและการ ดำเนินการตามนโยบายที่อยู่อาศัย การค้นพบนี้ มีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะสำหรับการกำกับดูแล PPP การประสานงานระดับชุมชน และการนำข้อมูลเชิงลึกด้านการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ ข้อเสนอแนะ เหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีและ พระราชบัญญัติการร่วมลงทุน ระหว่างรัฐและ เอกชน พ.ศ. 2562 การศึกษานี้เสนอแผนงานที่ครอบคลุมสำหรับผู้กำหนดนโยบาย โดยเน้นการบูรณาการ หลักการทางการเมืองและธรรมาภิบาลเพื่อพัฒนาแนวทางที่อยู่อาศัยที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม และยั่งยืน สำหรับประชากรผู้มีรายได้น้อยในประเทศไทย

คำสำคัญ: ที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย, การร่วมลงทุนรัฐ-เอกชน, การร่วมลงทุน, การเคหะแห่งชาติ

Abstract

This study examines the development of low-income housing in Thailand, integrating political science and governance perspectives to address the pressing needs of affordable and sustainable living spaces. The research utilizes a multifaceted approach, combining insights from a comprehensive literature review, global case studies, expert priorities, and extensive expert interviews. Central to the study is the exploration of Public-Private Partnerships (PPPs) as a strategic approach in housing development. The effectiveness of PPPs in leveraging both public oversight and private sector efficiency is highlighted as a key finding. The study also underscores the importance of robust policy frameworks and regulations, particularly emphasizing the necessity of community engagement and participation in the housing development process. This aligns with political theories that advocate for participatory governance and inclusivity in policy-making. Additionally, sustainable and innovative housing solutions are emphasized, reflecting a forward-thinking approach in policy and urban planning. Government commitment and financial support are identified as crucial elements, alongside the principles of transparency, accountability, and adaptability in governance. The research advocates for cross-sector collaboration, involving a wide range of stakeholders in the development and implementation of housing policies. The findings culminate in a set of practical suggestions, including the establishment of specific agencies for PPP supervision, community-level coordination, and the application of research insights into practice. These recommendations are supported by the regulations of the Prime Minister's Office and the 2019 PPP Act. The study presents a comprehensive roadmap for policymakers, highlighting the integration of political and governance principles to develop effective, inclusive, and sustainable housing solutions for low-income populations in Thailand.

Keywords: Low-Income Housing, PPP (Public-Private Partnerships), Joint investment, National Housing Authority, Thailand

แนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงอายุ กรณีศึกษาธนาคารออมสิน Guideline to Increase Pracharath loans for elderly People Government Savings Bank Case Study

ธนพล นาคเดช

Tanapol Nakdech

บัณฑิตวิทยาลัย กลุ่มวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
Graduate School, Marketing Branch, Faculty of Business Administration,
University of the Thai Chamber of Commerce
Email: Tanapol_jow@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวทางการเพิ่มยอดสินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงอายุ กรณีศึกษาธนาคารออมสิน มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการให้บริการสินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงอายุ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงอายุ 3) เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาดบริการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงอายุ 4) เพื่อหาแนวทางการเพิ่มยอดใช้บริการสินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงอายุให้เป็นไปตามเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่าง 200 คน และสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 10 คน วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ Chi – Square, t – test และ One – Way ANOVA ผลการศึกษาพบว่า 1) สาเหตุที่ทำให้การให้บริการสินเชื่อไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เนื่องจาก ลูกคามีความกังวล เรื่องหลักประกัน ค่าประกันชีวิตเพื่อประกันสินเชื่อค่อนข้างสูง การโฆษณาสร้างการรับรู้และให้ข้อมูลสินเชื่อ ยังไม่ทั่วถึง 2) แนวทางการแก้ไขปัญหา แนวทางที่ 1 การจัดทำสื่อโฆษณาและออกพื้นที่เชิงรุก 18 ภาค 18 ตลาด ประชาสัมพันธ์สินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงอายุ ส่งเสริมและเน้นย้ำภาพลักษณ์ในการดูแลพ่อค้า แม่ค้า และ ผู้ประกอบการรายย่อย และแนวทางที่ 2 การปรับปรุงหลักเกณฑ์สินเชื่อ ให้สามารถใช้หลักประกันได้ หลากหลาย ลดอัตราค่าเบี้ยประกันชีวิตเพื่อประกันสินเชื่อ การลดเอกสารประกอบการขอกู้ เป็นต้น

คำสำคัญ: ธนาคารออมสิน, ผู้สูงอายุ, สินเชื่อประชารัฐเพื่อผู้สูงอายุ

Abstract

The case study of Government Savings Bank (GSB) to increase loan approval of Pracharath loan for Elderly People. The objectives are to study 1) problems of products and services, 2) customers' financial behavior, 3) 7Ps of Marketing Mix factors affecting customers' behavior, 4) find strategies to increase loan approval to achieve GSB's loan approve target. The sampling is 200 people includes 10 people of in-depth interview. The study was analyzed by measures of dispersion in frequency distribution, percentages, averages, standard deviations, Chi-Square, t-test, and One-Way ANOVA statistics. The results of this study showed problems and strategies to achieve loan approval target of GSB. The problems are customers worried about collaterals and the high rate of Mortgage Reducing Term Assurance (MRTA) as well as had limited information. Therefore, GSB has 2 strategies to solve the problems which are strategy 1: Developing the onsite event and media plan for 18 Market events through 18 GSB's Regional Offices to promote and examine good images of GSB in lifting merchants and vendors' quality across the entire customer lifecycle of life and strategy 2: Improve efficiency of Loan process by providing alternative collateral options, lower rate of MRTA and reducing loan documents required, etc.

Keywords: Government Savings Bank, Elderly People, Pracharath loans for elderly People

ความรู้ความเข้าใจ ทักษะในงาน และการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ
ยื่นแบบและชำระภาษีออนไลน์(E-Filing) ของผู้ปฏิบัติงาน บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
Knowledge, Understanding, Skills and Technology Acceptance Affecting
the Efficiency of Online Tax Filing and Payment (E-Filing) of Thailand
Post Company Limited Practitioners

จรรยาพร โพธิ์ขุนทด¹ ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี²

¹นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต,
E-mail: 65130290@dpu.ac.th

²รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับการส่งผลของความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อประสิทธิภาพ การยื่นแบบและชำระภาษีออนไลน์ (E-Filing) ของผู้ปฏิบัติงาน บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เป็นการวิจัยเชิง ปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ปฏิบัติงานสังกัดด้าน ปฏิบัติการภูมิภาค 1 และ 2 ที่มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระภาษีออนไลน์ (E-Filing) ของ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จำนวน 301 ตัวอย่าง ตามสูตรของยามาเน่ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % เมื่อกำหนด ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบที่ใช้ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ซึ่ง กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ในการหาอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระกับตัว แปรตาม นอกจากนี้ สำหรับผู้ที่มีความสนใจในงานวิจัยนี้ควรทำการศึกษางานหรือหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อนำ ผลที่ได้มาเปรียบเทียบ และนำผล การศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และสร้างทัศนคติที่ดีให้ ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในงาน และเกิดการยอมรับเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ ดำเนินงานในกระบวนการยื่นแบบและ ชำระภาษีออนไลน์ (E-Filing) ขององค์กรให้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: พัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงาน, รัฐบาลดิจิทัล, ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

Abstract

This study aims to investigate the influence of knowledge and understanding on the performance of E-Filing among employees of Thailand Post Company Limited. A quantitative research approach was employed, using a questionnaire to collect data from 301 operational staff in Regions 1 and 2. The sample size was determined using Yamane's formula at a 95% confidence level and a 0.05 margin of error. Data analysis included descriptive statistics to obtain frequency, percentage, mean, and standard deviation, and inferential statistics to test hypotheses and analyze the relationship between independent variables (knowledge and understanding) and the dependent variable (E-Filing performance) using multiple regression analysis at a significance level of 0.05. The findings of this study will provide insights into the extent to which knowledge and understanding influence employee performance in E-Filing. These insights can be used to enhance employee performance in this process. Furthermore, the study recommends further research in other organizations to compare results, utilize the findings for development, improvement, and positive attitude formation among employees, enhance knowledge, understanding, skills, and acceptance of E-Filing technology, and ultimately improve employee performance in E-Filing.

Keywords: Employee Development, Electronic Government, Withholding Tax

แนวทางการพัฒนาความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ
ของคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนจังหวัดพะเยา
Guidelines for Collaborative Development to Solve Economic Problem
of the Public-Private Joint Committee, Phayao Province.

สุชาครีย์ ใจการณ์

Suchakree Jaikarn

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Student, Master of Public Administration, Chiang Mai University.

Suchakree_jaikarn@cmu.ac.th1

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทและรูปแบบความร่วมมือของ กรอ.จังหวัดพะเยา ในแต่ละขั้นตอนนโยบายของนโยบายเศรษฐกิจจังหวัดพะเยา และเสนอแนะแนวทางการพัฒนาความร่วมมือในการทำงานของ กรอ.จังหวัดพะเยา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ภาคเอกชนมีบทบาทในการเป็นผู้สร้างวาระนโยบาย ผลักดันประเด็นปัญหาให้เข้าสู่ วาระนโยบายใน กรอ.จังหวัด โดยให้ กรอ.จังหวัดที่มีบทบาทในตัดสินใจกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา การจัดสรรผลประโยชน์ต่าง ๆ และให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องนำแนวทางไปปฏิบัติ ขณะที่การติดตาม ประเมินผลจะเป็นลักษณะการกำหนดวาระของภาคเอกชนเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รายงานความ คืบหน้าหรือผลการดำเนินงานตามแนวทางต่อไป ในส่วนของรูปแบบความร่วมมือของ กรอ.จังหวัดพะเยา มีรูปแบบการประสานความร่วมมือ (Co – operation) โดยอาศัยโครงสร้างของคณะกรรมการ กรอ.จังหวัด เป็น เครื่องมือในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านเศรษฐกิจได้เข้า มาร่วมกันในการแสดงบทบาทในการดำเนินงานร่วมกัน การพัฒนาความร่วมมือต้องอาศัยความสัมพันธ์อย่าง เป็นทางการและไม่เป็นทางการซึ่งจะส่งผลดีต่อการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจของจังหวัด รวมทั้งต้องอาศัย บทบาทผู้นำการสร้างความร่วมมือในการชี้แจงให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างความร่วมมือเป็น ตัวกลางในการเจรจาหารือร่วมกันใน กรอ.จังหวัด

คำสำคัญ: คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน, ความร่วมมือ, นโยบายสาธารณะ

Abstract

This research article endeavors to explore the intricate dynamics of the Public-Private Joint Committee, Phayao Province, delving into its multifaceted role and distinctive forms across various stages of economic policy. The objective is to propose insightful guidelines for enhancing collaborative efforts within the province, employing a qualitative research approach that draws from pertinent documents and incorporates semi-structured interviews as valuable data collection instruments. The research findings unveil the intricate dance between the private sector and the policy agenda, as the former actively influences and propels issues onto the canvas of provincial government departments. Within this symphony, the provincial government assumes a pivotal role, not only in decision-making but also in crafting guidelines for issue resolution. The harmonious allocation of benefits and empowerment of pertinent government entities for guideline implementation ensues. This orchestrated interplay is further enhanced through a meticulous system of monitoring and evaluation, creating a cadence wherein the private sector shapes the agenda, enabling relevant agencies to eloquently report progress and operational outcomes in alignment with subsequent guidelines. In fostering collaboration of the Public-Private Joint Committee, Phayao Province, a harmonious approach is embraced through the utilization of committee as a catalyst for addressing economic challenges. This facilitates the convergence of various economic entities, enabling them to synergize their efforts in collective endeavors. Advancing development necessitates cultivating formal relationships and presenting commendable outcomes to enhance the economic consciousness of the province. It calls for leadership in fostering collaboration, serving as a guiding beacon for all stakeholders in the collaborative framework. The essence of unity lies at the core of negotiations, facilitating the discovery of shared resolutions within the provincial government.

Keywords: Joint Public and Private Sector Committee, Collaborative, Public Policy

บทบาทขององค์กรผู้ใช้น้ำในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำปิง จังหวัดเชียงใหม่

Roles of Water User Organizations in The Water Resources Management Ping River Basin, Chiang Mai Province.

ชนดล อุตสาคร

Thanadol Utsakata

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Student, Master of Public Administration, Chiang Mai University

Thanadol_u@cmu.ac.th1

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาการค้นคว้าอิสระ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในเรื่อง “บทบาทขององค์กรผู้ใช้น้ำในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำปิง จังหวัดเชียงใหม่” บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนบทบาทขององค์กรผู้ใช้น้ำในการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ รวมถึงวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นขององค์กรผู้ใช้น้ำในการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำปิง จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลในบทความนี้ได้มาด้วยกระบวนการศึกษาเชิงคุณภาพ จากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ตามพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561 และกฎหมายลำดับรอง และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ คณะกรรมการลุ่มน้ำปิง จำนวน 5 คน การศึกษาพบว่า การดำเนินกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำในปัจจุบันมีความสอดคล้อง กับอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำพ.ศ. 2561 และกฎหมายฉบับรอง อย่างไรก็ตามผู้ศึกษาพบปัญหาหลาย ประการ ได้แก่ แนวทางในการพัฒนา เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรผู้ใช้น้ำยังไม่มี ความชัดเจนใน กระบวนการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจในหน้าที่อำนาจ สิทธิประโยชน์ และความรู้ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำขององค์กรผู้ใช้น้ำ นอกจากนี้การจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำส่วนใหญ่ กระจุกวัดอยู่ในเขตพื้นที่ชลประทานไม่ครอบคลุมทั่วทั้งลุ่มน้ำส่งผลให้ขาดความเข้มแข็งในการเชื่อมโยงกัน ระหว่างเครือข่ายองค์กรผู้ใช้น้ำในพื้นที่

คำสำคัญ: การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ, องค์กรผู้ใช้น้ำ, ลุ่มน้ำปิง

Abstract

This is a part of the independent study results of the Master of Public Administration program, Chiang Mai University, on the topic of “The Role of Water User Organizations in Water Resource Management in the Ping River Basin, Chiang Mai Province. The objective of this article is to study the role of Water User Organizations in Water Resource Management in the area, as well as to study the problems and obstacles faced by Water User Organizations in Water Resource Management in the Ping River Basin, Chiang Mai Province. This study is a qualitative study that uses two types of data sources: topographic data obtained from documents related to Water Resource management according to the Water Resources Act, BE 2561 and subordinate legislation, and topographic data collected through in-depth interviews from 5 representatives of Water User Organizations in the Ping River Basin, Chiang Mai Province. From the study, The execution of Water User Organizations align with the responsibilities outlined in the Water Resources Act, BE 2561. However, the researchers identified several challenges, including a lack of clarity in the development and strengthening of Water User Organizations. The ambiguity in operational processes and deficiencies in understanding roles, rights, benefits, and knowledge related to Water Resource Management Organizations. Furthermore, the majority of water user organization registrations are concentrated within irrigation areas, This lack of comprehensive coverage across the entire watershed results in a deficiency of strength and connectivity in managing water resources among the network of water user organizations in the area.

Keywords: Water Resource, Management Water User Organization, Ping River Basic

แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการ
ภาครัฐของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :
กรณีศึกษาหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงเทศบาลนครรังสิต
New Concept of Implementing the New Public Management of
Advanced Life Support Unit Establishment in the Local Administration:
A Case study of Rangsit City Municipality.

นายกิตติเดช ศรีสุวรรณ¹

ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี²

สุชาติ เดชทองจันทร์ ลิ้มพนาคทอง³

¹นักศึกษานิเทศศาสตร์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

²รองศาสตราจารย์ ดร. ประจำรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

³อาจารย์ ดร. ประจำรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการนำแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการภาครัฐของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2) เพื่อศึกษาแนวคิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของหน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเชิงนโยบายและในทางปฏิบัติ เพื่อนำผลการวิจัยมาเสนอแนะ ทั้งในเชิง นโยบายและในทางปฏิบัติตามประเด็นวิจัย โดยการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 70 คน เป็นการเลือกกลุ่มประชากรตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการศึกษา พบว่า 1) การนำ แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ NPM ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการภาครัฐ มีการ เปลี่ยนแปลงค่านิยมจากความเป็นสากล ความเสมอภาค ความมั่นคง การฟื้นตัว การก้าวไปสู่ความมี ประสิทธิภาพ และความเป็นปัจเจกนิยม 2) การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ขั้นตอนการดำเนินการ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่, คุณภาพการจัดการ ภาครัฐ, หน่วยปฏิบัติการแพทย์ระดับสูง, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research are 1) To study how the implementation of new public sector management concepts affects the quality development of public sector management in high-level medical operational units of local authorities. 2) To examine the development of public sector management quality in high-level medical operational units of local authorities, in both policy and practical aspects. This will inform the development of recommendations based on research findings, for both policy and practice. This research employs a quantitative approach and utilizes a questionnaire as a data collection tool. A sample size of 70 individuals was selected through purposive sampling. The study findings indicate that 1) The adoption of New Public Management (NPM) concepts has impacted the development of public sector management quality, shifting preferences from a focus on international standards, equity, stability, and recovery, towards efficiency and pragmatism. 2) The development of public sector management quality involves specific approaches, which will be further explored.

Keywords : New Public Management, Public Sector Management Quality, High-level Medical Operational Unit, Local Government Organization.

ผลการปฏิบัติงานขององค์กรพิเศษในพื้นที่ความหลากหลายทางวัฒนธรรม :
กรณีศึกษาศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)
Performances and Practices of a Designated Organization
in the Multicultural Areas: A Case Study of the Southern
Border Provinces Administrative Center (SBPAC)

ศักดา ขจรบุญ¹ บุษบง ชัยเจริญวัฒน์² ฮาซันอักริม ดงนะเต็ง³ และอารีลักษณ์ พูลทรัพย์⁴

Sakda Kajornbun¹ Bussabong Chaijaroenwatana²

Hasan Akrim Dongnadeng³ and Areeluk Poonsub⁴

¹อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

²รองศาสตราจารย์ สถาบันสันติศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

⁴อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

¹lecturer, Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University

²Associate Professor, Institute for Peace Studies, Prince of Songkla University

³Assistant Professor, Faculty of Political Sciences, Prince of Songkla University

⁴lecture, Faculty of Political Sciences, Prince of Songkla University

sakda.k@psu.ac.th

บทคัดย่อ

ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีมาอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความขัดแย้งเชิงประวัติศาสตร์ มีการสร้างสถานการณ์ความรุนแรง ภาครัฐจึงจำเป็นต้องใช้ยุทธวิธีต่างๆ ทั้งด้านความมั่นคงและการพัฒนา โดยได้มีการจัดตั้งศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) ทำหน้าที่ขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนามีกรอบภารกิจ 6 ด้านคือ การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาเพื่อความมั่นคง การสร้างความเข้าใจ วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาผลการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาของศอ.บต. และหน่วยงานร่วม ความคาดหวังของประชาชนในการดำเนินการงานพัฒนา และข้อเสนอแนะในการจัดการผลการปฏิบัติงาน การวิจัยเป็น

แบบผสมผสาน (Mixed Method) ในการจัดเก็บข้อมูล 1) การสำรวจประชาชนโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 2,104 ชุด 2) การสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 6 กลุ่ม โดยผลการศึกษาพบว่า ผลการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสังคมมีการดำเนินการมากที่สุด และผลการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาเพื่อความมั่นคงมีการดำเนินการน้อยที่สุด โดยเฉพาะการปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ ทั้งนี้สอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชน โดยข้อเสนอแนะการจัดการผลการปฏิบัติงานเน้นการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นพื้นที่สันติสุข

คำสำคัญ: องค์การพิเศษ, ความหลากหลายทางวัฒนธรรม, การจัดการผลการปฏิบัติงาน, ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, ศอ.บต.

Abstract

Insurgencies in the southern border provinces have continued due to being a culturally diverse area and historical conflicts. This led to severe violence. To solve problems, several security and development strategies have been implemented by the government. This includes the establishment of the Southern Border Provinces Administrative Center (SBPAC) to drive developments in the conflict area. The development work has a framework of 6 areas: economic development, social development, human resource development, public administration development, security stability, and creating understanding. The research objectives were to study the development performance of SBPAC and related agencies. People's expectations in carrying out development work and recommendations for performance management. The research applied mixed methods. Data collection includes 1) surveying the public using 2,104 questionnaires, 2) interviews and focus groups with 6 stakeholder groups. The results of the study found that Performance in social development has been the greatest, and the results of work on development for security were minimal, especially the suppression of drugs in the area. This is in line with the expectations of the people. Recommendations for performance management emphasize listening to opinions and participation of the public, as well as creating an image of a peaceful area.

Keywords: Designated Organization, Multicultural Areas, Performances and Practices, the Southern Border Provinces Administrative Center, SBPAC

แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีบล็อกเชนในการกิจศุลกากร
ของด่านศุลกากรท่าอากาศยานเชียงใหม่
Guidelines for the Blockchain Technology Development
of the Chiang Mai Airport Customs House

วีรกานต์ แสงจำ

Weerakan Sangja

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Student, Master of Public Administration, Chiang Mai University.

weerakan_sangja@cmu.ac.th1

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบของเทคโนโลยีบล็อกเชนที่มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและเพื่อเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นถึงแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีบล็อกเชนในการกิจของด่านศุลกากรท่าอากาศยานเชียงใหม่ ใช้วิธีการศึกษางานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ส่วนงานที่ควรนำเทคโนโลยีบล็อกเชนมาใช้ในการปฏิบัติงานและแก้ไขมากที่สุดคือ ฝ่ายควบคุมและตรวจสอบทางศุลกากร เป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบตรวจสอบและคัดกรองผู้โดยสารล่วงหน้า (APPS) ในการปฏิบัติพิธีการทางศุลกากรผู้โดยสารขาเข้าระหว่างประเทศ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจของด่านศุลกากรท่าอากาศยานเชียงใหม่ด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการปกป้องสังคมให้ปลอดภัยด้วยระบบควบคุมทางศุลกากร อีกทั้งยังพบว่า ปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดจากข้อจำกัดในหลายปัจจัยในการปฏิบัติงานของแต่ละส่วนงานในสังกัดด้านๆ เช่น เรื่องของระบบการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในด้านเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน รวมไปถึงการขาดทรัพยากรบุคคลที่เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน, บุคลากรที่มีอยู่ยังขาดทักษะ และความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการปฏิบัติงานอีกด้วย

คำสำคัญ: ด่านศุลกากร, การกิจศุลกากร, เทคโนโลยีบล็อกเชน

Abstract

This research article aims to study the appropriate models and feasibility of applying Blockchain technology in operations, as well as to suggest guidelines for developing the use of Blockchain technology in the mission of Chiang Mai Airport Customs House. The qualitative research methodology was used by compiling data from related research documents and semi-structured interviews as tools for data collection. The results showed that the unit should apply Blockchain technology in operations and make the most improvements is the Customs Control and Inspection Division, specifically working on the Advance Passenger Processing System (APPS) in Customs procedures for inbound international passengers at Chiang Mai International Airport. This aligns with the mission of Chiang Mai Airport Customs House in enhancing the capability to protect society safely using Customs control systems. In addition, problems and obstacles arising from limitations in many factors in the operations of each division under the Customs House were found, such as the electronic data linkage system between related agencies not yet being fully implemented. There are also limitations in modern operational equipment and technology, as well as lacking human resources with inadequate workers for the workload, existing personnel also lack specialized skills and knowledge in operations.

Keywords: Customs House, Customs Mission, Blockchain Technology

การริเริ่มเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นของประชาชนในเทศบาลตำบลเชียงคาน

Initiating Local Laws in Chiang Khan Subdistrict

อินทอร แสงอรุณ

Intuon Sangarun

นักวิชาการ สถาบันพระปกเกล้า

Academic, Research and Development Office, King Prajadhipok's Institute

E-mail: intuon.sa@kpi.ac.th1

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นกรณีศึกษาของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการริเริ่มกฎหมายท้องถิ่นตามที่พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2565 กำหนดไว้ ณ เทศบาลตำบลเชียงคาน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษา คือ เพื่อเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น อีกทั้งเพื่อศึกษาแนวทางการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2565 รวมไปถึงเพื่อจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน การศึกษาวิจัยนี้รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลผ่านเครื่องมือสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมถอดบทเรียน และการประเมินผลการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาวิจัย คือ การประกาศใช้พระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2565 ถือว่าได้เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีช่องทางในการผลักดันประเด็นที่สะท้อนความต้องการของพื้นที่เข้าสู่พิจารณาของสภาท้องถิ่นได้โดยตรง ดังกรณีศึกษาเทศบาลตำบลเชียงคานนี้ท้ายที่สุดได้นำไปสู่การเข้าชื่อเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดระเบียบเมืองให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งปกป้องและสืบสานวิถีชีวิตชุมชนในบริเวณชุมชนบ้านไม้เก่าหรือถนนคนเดินเชียงคาน

คำสำคัญ: การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย, กฎหมายท้องถิ่น, ข้อบัญญัติท้องถิ่น, ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

Abstract

This study is a case study of community participation in Chiang Khan Subdistrict, Chiang Khan District, Loei Province to initiate local law based on the Local Ordinance Initiative Act 2022. The objective of this research is to strengthen participation in local law making, to study the way for initiating local law according to Act involved, and as well as to prepare the local ordinance from participation of community members. The research methodology used a mixed-method approach, with qualitative research involving the participatory action research and in-depth interview, and quantitative research involving statistical data collection the awareness and attitude towards community participation in initiating local law. The results of this study found that laws that provide opportunities for public to proceed with local lawmaking process directly. In conclusion, this study has enabled Chiang Khan Subdistrict to have local ordinance, serving as a tool for orderliness and protecting culture life of the community.

Keywords: laws initiatives, local laws, local ordinance, participatory democracy

ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการของรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง
ศึกษากรณี : ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
Factors Affecting Service Quality of the Red Line Sub-Urban Electric
Train : A Case Study Users of Opinion in Bangkok and Surrounding Areas

นริศรา พันธุ์สุโต

Narissara Pansuto

นักศึกษานิเทศศาสตร์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

E-mail: 65130783@dpu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย (1) เพื่อศึกษาถึงระดับคุณภาพการให้บริการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงของผู้ใช้บริการในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงของผู้ใช้บริการในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะผลการวิจัยมาเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการบริการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงของผู้ใช้บริการในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้ดียิ่งขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มผู้ใช้บริการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง จำนวน 400 ชุด ค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ (1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) สถิติเชิงอนุมาน/สถิติอ้างอิง ได้แก่ Independent Sample t – test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการของโครงการรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในระดับรายด้านพบว่า ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพทั่วไปที่แตกต่างกันเกี่ยวกับ เพศ สถานะสมรส ที่พักอาศัย ที่ทำงาน มีผลต่อปัจจัยคุณภาพการให้บริการไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ความถี่ในการใช้บริการ มีผลต่อปัจจัยคุณภาพการให้บริการแตกต่างกัน และสรุปได้ว่าปัจจัยสิ่งอำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้บริการส่งผลต่อคุณภาพการให้บริการ

คำสำคัญ: ระบบขนส่งสาธารณะ, โครงการระบบรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง, คุณภาพการบริการ

Abstract

This research article has the research objectives (1) to study the level of quality of the Red Line suburban electric train service for users in Bangkok and surrounding areas (2) to study the factors affecting the quality of the Red Line suburban electric train service. of service users in Bangkok and surrounding areas (3) to study recommendations from research results and present them as guidelines for improving the quality of the Red Line suburban electric train service for users in Bangkok and surrounding areas. In the quantitative research using 400 sets of questionnaires, randomly selected from the population of the Red Line suburban electric train users, an acceptable error value of 5%, level of accuracy. Confidence at 95%. The research results found that Service quality level of the Red Line suburban electric train project as a whole is at a high level at the individual level, it was found that Providing services in a timely manner has the highest mean at a high level. As for the test results of the hypothesis, it was found that Different general status factors regarding gender, marital status, residence, and workplace have no different effect on service quality factors. But in terms of age, occupation, education level, income, frequency of service use It has different effects on the quality factors of service use. and concluded that the factors of facilities for service users affect the quality of service

Keywords: public transportation system, Red Line suburban electric train system project, service quality

การตัดสินใจซื้อสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์ดูแลผิวหน้าของผู้บริโภคชาวไทย:

การศึกษาด้วยการสร้างทฤษฎีฐานราก

Thai Consumers' Decision to Purchase Facial Skincare Cosmetics:

A study for Constructing Grounded Theory

Paweena Kolkitchaiwan¹ Phitak Siriwong² Nopparat Boonpienpon³

Tanutpats Dhiratanuttdilok⁴

^{1,2,3}Faculty of Management Science, Silpakorn University

⁴Faculty of Management Sciences, Kasetsart University

Corresponding E-mail: Kateploypaul@hotmail.com1

Abstract

This study is aimed 1) to understand consumer perceptions, usage patterns of facial skincare cosmetics, and the role of categories in their lives 2) to comprehend customer driven purchasing intentions for facial skincare cosmetics in the Thai market. Grounded theory has been employed to formulate conceptual ideas, integrating key findings from the literature review into theory. Snowball techniques and 15 in-depth interview methodologies were utilized to gather data and identify primary determinants of consumers' purchase intentions and relationships. The key findings can be utilized to create a product concept and prototype that may eventually be commercialized to meet the demands and expectations of customers. Furthermore, this research could inform future ideation and product development to address market demands, especially in the highly competitive Thai cosmetics market.

Keywords: consumer insight, purchase intention, consumer value, facial skincare cosmetics, new product

ความเสี่ยงอุทกภัยและผลกระทบต่อความเปราะบางของครัวเรือน: วิเคราะห์ความ
แตกต่างมิติพื้นที่จากฐานข้อมูลกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
Flood Risks and Impacts on Household Vulnerability: Analyzing Area
Based Disparities from Department of Disaster Prevention and
Mitigation Data

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์¹ ดารุณี พุ่มแก้ว² เมรดี อินอ่อน³ มีชัย ออสุวรรณ⁴

Direk Pattamasiriwat¹ Darunee Pumkaew² Meradee Inon³ Meechai Orsuwan⁴

¹ศาสตราจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

²อาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

³นักศึกษาปริญญาเอก มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

⁴รองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹Professor, National Institute of Development Administration

²Lecturer Ubon Ratchathani University

³Ph.D. student, Naresuan University

⁴Associate Professor, Kasetsart University

First author E-mail: ddirek.pa@gmail.com¹, Corresponding author E-mail: meechai.o@ku.th⁴

บทคัดย่อ

บทความนี้ประมวลข้อมูลขนาดใหญ่จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปี พ.ศ. 2565 เพื่อเปรียบเทียบความเสี่ยงอุทกภัยและผลกระทบที่เกิดกับครัวเรือนเปราะบางที่แตกต่างกันระหว่างพื้นที่ (จังหวัด/อำเภอ) มีข้อค้นพบ 4 ประการ คือ 1) มีเหตุการณ์จากอุทกภัยรวมทั้งสิ้นจำนวน 4,353 เหตุการณ์ในปี พ.ศ. 2565 โดยมีผู้ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยมีจำนวน 4.08 ล้านคน จาก 1.78 ล้านครัวเรือนทั่วประเทศ 2) ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้มีความเสี่ยงอุทกภัยสูงสุด ตามลำดับ 3) ภาคเหนือมีเหตุการณ์จากอุทกภัยจำนวนทั้งสิ้น 319 เหตุการณ์ มีผู้ได้รับผลกระทบสูงสุดในอำเภอแม่แจ่ม อำเภอแม่ก้อย และอำเภอจอมทอง สำหรับภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีผู้ได้รับผลกระทบสูงสุดในอำเภอท่าศาลา ภาคอีสานมีผู้ได้รับผลกระทบสูงสุดในจังหวัดนครราชสีมา อำเภอชุมพวงและอำเภอสูงเนิน และจังหวัดอุบลราชธานี อำเภวารินชำราบ 4) พบความเสียหายที่เกิดกับถนนจำนวน 13,081 สาย สะพาน 981 แห่ง วัด 274 และ เชื้อน 29 แห่ง เนื่องจากสภาพสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงและปัญหาโรคร้อน คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ก) ทบทวนระบบการบริหารจัดการ ป้องกัน และ

แจ้งเหตุโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเทศบาล อบต. ในพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย ข) มีมาตรการสวัสดิการชดเชยความเสียหายต่อประชาชน ค) พิจารณาจัดตั้งกองทุนสวัสดิการเพื่อบรรเทาสาธารณภัยระดับพื้นที่ ง) ใช้ข้อมูลความเสี่ยงอุทกภัยในการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปและเฉพาะกิจให้เทศบาล และ อบต.

คำสำคัญ: ความเสี่ยงต่ออุทกภัยรายพื้นที่, ความเปราะบางของครัวเรือน, สถิติผู้รับผลกระทบ, ความเสียหายต่อทรัพย์สินราชการ

Abstract

Employing Big Data from the Department of Disaster Prevention and Mitigation, this paper compared flood risks and their impact on vulnerable households by region. The flood data were collected from all areas (province/district) in 2022. There were four main findings. First, a total of 4,353 flood events occurred in 2022 affecting 4.08 million people from 1.78 million households nationwide. Second, the flood events occurred most in the northern, northeastern, and southern regions, respectively. In the northern region, there were 319 flood events, with the highest number of people affected in Mae Chaem, Om Koi, and Chom Thong districts. For the southern region, the most affected people resided in Tha Sala district, Nakhon Si Thammarat province. In the northeastern region, the most affected people were in Nakhon Ratchasima province (Chum Phuang and Sung Noen District) and Ubon Ratchathani (Warin Chamrap district). Fourth, the damaged government properties included 13,081 roads, 981 bridges, 274 temples, and 29 dams. Due to changing environmental conditions and global warming issues, the researchers suggested the following recommendations: a) to revise the flood administration, management, prevention, and warning systems, especially for Subdistrict Administrative Organization municipalities in flood-prone areas, b) to provide welfare schemes to compensate for damages to the flood victims, c) to initiate area-based disaster relief funds, and d) to use flood risk information to allocate general and subsidy budgets to municipalities and Subdistrict Administrative Organizations.

Keywords: flood risks, household vulnerability, victim statistics, government property damage

ประสิทธิผลการใช้มาตรการสติ๊กเกอร์ป้ายเพื่อการพัฒนาการจัดเก็บภาษีป้าย
ของเทศบาลตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
Effectiveness of Implementing Sticker Sign Measure to Enhance
the Sign Board Tax Collection at Nong Kaew Sub-district Municipality,
Hang Dong District, Chiang Mai Province

เจนจิรา โนภิระ

Jenjira Nopeera

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Student, Master of Public Administration, Chiang Mai University.

Jenjira_no@cmu.ac.th1

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดเก็บรายได้จากการจัดเก็บภาษีป้าย ก่อนและหลังการ
ใช้มาตรการสติ๊กเกอร์ป้ายเพื่อจัดเก็บภาษี และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้มาตรการสติ
๊กเกอร์ป้ายในการจัดเก็บภาษีป้าย ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ในพื้นที่เทศบาลตำบลหนองแก้ว
อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ใช้การ
วิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลก่อนและหลังการใช้มาตรการสติ๊กเกอร์
ป้าย ผลการศึกษาประสิทธิผลของมาตรการสติ๊กเกอร์ป้าย พบว่า ภายหลังการใช้มาตรการดังกล่าว ทำให้มีจำนวน
ผู้มาชำระภาษีและจำนวนป้ายที่เข้าข่ายเสียภาษีเข้าสู่ระบบจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเพิ่มขึ้น และผลจากการ
สัมภาษณ์ประชาชนผู้เสียภาษีในพื้นที่ พบว่าประชาชนมีความสนใจที่จะชำระภาษีป้ายด้วยความเต็มใจมากขึ้น
เนื่องจากประชาชนมองว่าการมีสัญลักษณ์ว่าป้ายของตนได้ชำระภาษีป้ายเรียบร้อยแล้ว ถือว่าเป็นมาตรฐานที่ให้
ความเชื่อมั่นว่าทุกป้ายที่เข้าข่ายฐานภาษีฯ จะต้องมีการชำระภาษีโดยไม่ได้รับการยกเว้น นอกจากนี้การใช้
มาตรการสติ๊กเกอร์ป้ายยังช่วยในด้านกระบวนการทำงานของเจ้าหน้าที่สำรวจเพื่อความครบถ้วนและถูกต้องของ
จำนวนป้ายในท้องที่ ซึ่งสุดท้ายแล้วจะนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพทางการคลังของเทศบาลฯ ต่อไปในอนาคต

คำสำคัญ: ภาษีป้าย, มาตรการสติ๊กเกอร์ป้าย, การจัดเก็บรายได้, เทศบาลตำบลหนองแก้ว

Abstract

This research aims to study the results of revenue collection before and after the implementing sticker sign measure. Furthermore, the public's opinions of the Signboard Tax Act of 2510 B.E.'s usage of sticker sign measure for tax collection in the Nong Kaew municipal subdistrict of Hang Dong District, Chiang Mai Province, were studied. Data from a sample group was collected for the study via a survey, and both qualitative and quantitative analyses were used to examine the implementation effectiveness of the sticker sign measure. After the implementation of the sticker sign measures, both the number of individuals paying taxes and the number of registered plates subject to taxation in the municipal revenue collection system, were increased. Moreover, there are increased willingness cases for paying signboard tax due to the certificated stickers regarding sticker sign measures provided by the municipal governance. These stickers on their plates verify the successful payment of the tax, serving as a standard that every taxable plate must be taxed without exception. Furthermore, the use of sticker sign also aids in the operational processes of survey officers, ensuring the completeness and accuracy of the number of plates in the area, ultimately contributing to the potential enhancement of the municipal treasury in the future.

Keywords: Signboard Tax, Sticker Sign, Measure, Revenue Collection, Nong Kaew Municipal Sub-district

แนวทางการพัฒนาความร่วมมือในการผลิตอุปกรณ์ทางทหาร
ภายในประเทศสำหรับหน่วยทหารขนาดเล็ก
Guidelines for Collaborative Development in the Domestic
Production of Military Equipments for Small Military Units

มณฑล เกิดมีทรัพย์

Monton Kerdmeesub

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Student, Master of Public Administration, Chiang Mai University.

monton_kerdmeesub@cmu.ac.th1

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือในการผลิตอุปกรณ์ทางทหารภายในประเทศ สำหรับหน่วยทหารขนาดเล็ก โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผ่านการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความร่วมมือในการผลิตอุปกรณ์ทางทหารสำหรับหน่วยทหารขนาดเล็กภายในประเทศ และประมวลผลการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาพร้อมกับการวิเคราะห์สรุปอุปนัย เพื่อพัฒนาแนวทางการร่วมมือและนำไปสู่การปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ยุทธโศปกรณ์ทางทหารประเภทใดที่หน่วยทหารขนาดเล็กมีความต้องการและเห็นว่าควรมีการผลิตภายในประเทศ พบว่า โดยส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ทางทหารที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเป็นอุปกรณ์สำหรับงานหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานจริงที่ยังมีความขาดแคลนหรือไม่เพียงพอ เช่น กล้องตรวจการณ์เวลากลางคืน, ระบบติดต่อสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งส่งผลเกี่ยวเนื่องไปกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกเตรียมกำลังสำหรับการออกปฏิบัติงานจริงเช่นกัน 2) ประเมินศักยภาพและอุปสรรคของทางด้านเทคโนโลยี และวิศวกรรมศาสตร์ในการผลิตอุปกรณ์ทางทหารของประเทศไทยพบว่า ประเทศไทยมีทรัพยากรหรือวัตถุดิบที่สามารถนำไปใช้ในการผลิตอุปกรณ์ทางทหารได้ผ่านการแปรรูปหรือแปรรูปด้วยเทคโนโลยี แต่เนื่องด้วยต้นทุนและการขาดการสนับสนุนจากรัฐ ซึ่งมีหน้าที่อีกนัยหนึ่งคือผู้ควบคุมกฎ กติการในองค์ประกอบทำให้การผลิตจึงเป็นคุณภาพที่รองลงมา นอกจากนี้อุปสรรคสำคัญที่ส่งผลอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนา, วิจัย และผลิต คือ การขาดการกำหนดมาตรฐานของอุปกรณ์ให้มีมาตรฐานในระดับสากล และ3) ระดับและ แนวทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างรัฐ - เอกชน ในการผลิตอุปกรณ์ทางทหาร

ภายในประเทศและนำไปสู่การปฏิบัติ พบว่า ในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างองค์การทั้ง 3 ส่วน คือ หน่วยงานด้านความมั่นคง, ภาควิทยาศาสตร์ และสถาบันวิชาการ มีความสัมพันธ์กันอย่างผิวเผินหรือกล่าวได้ว่าการร่วมมือในบางโอกาสเท่านั้น และเป็นการร่วมงานในลักษณะงานที่เป็นงานด้านประชาสัมพันธ์หรืองานด้านกิจการพลเรือนเป็นหลัก นอกจากนี้ด้วยข้อจำกัดด้านการติดต่อประสานและแบ่งปันทรัพยากรระหว่างกันเนื่องจากแต่ละหน่วยงานและองค์กรมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: นวัตกรรมทางทหาร, อุปกรณ์ทางทหาร, ระบบนิเวศอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

Abstract

The objective of this research is to study the development of collaboration in the production of military equipment for small military units within the country, using a qualitative research approach. Data was collected through interviews regarding the development of collaboration in the production of military equipment for small military units within the country. The study's findings, analyzed through content analysis and thematic analysis, aim to develop practical collaboration strategies. The research revealed the following that 1) Identification of the types of military equipment needed by small military units and deemed necessary for in-country production. Most of the identified equipment is essential and urgent for tasks or missions related to actual operations, where there is a shortage or insufficiency. Examples include night vision goggles, communication systems, etc. This also affects the equipment used for training in preparation for actual operations. 2) Assessment of the potential and challenges in the technological and engineering aspects of military equipment production in Thailand. Thailand possesses resources or raw materials that can be used in military equipment production through processing or transformation using technology. However, due to cost constraints and lack of government support, production quality tends to be compromised. Another significant challenge is the absence of standardized international equipment standards and 3) Examination of the level and directions of collaboration between the government and private sector in the production of military equipment within the country. The study found that the three main entities involved, namely security agencies, industries, and academic institutions, have a somewhat superficial

relationship. Collaboration mostly occurs on specific occasions and is mainly related to public relations or civilian business-related activities. Additionally, limitations in communication and resource sharing exist due to differing goals among organizations and institutions.

Keywords: Military Innovation, Military Equipments, Defense Industry Ecosystem

กระบวนการมีส่วนร่วมและสร้างความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม:

กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมจะนะ

Participatory Processes and Environmental Justice:

A Case of Chana Industrial Project

ชัย สกุลโชคชัย¹ และอำนาจ ธนानันท์ชัย²

สถาบันพระปกเกล้า

¹ชัย สกุลโชคชัย วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า chai.sk@kpi.ac.th

²อำนาจ ธนานันท์ชัย วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า umnaj.th@kpi.ac.th

Email address: chai.sk@kpi.ac.th, umnaj.th@kpi.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาความขัดแย้งและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากโครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา ที่เกิดขึ้น ระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุน กลุ่มผู้ต่อต้าน และ ภาครัฐ โดยใช้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (multi-sectoral participatory) และหลักของความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม (environmental justice) มาเป็นแกนกลางในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นใน วิถีทางที่เป็นธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย จากการศึกษาพบว่า ความกังวลทางด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นมูลเหตุสำคัญอันนำมาซึ่งปัญหา ความขัดแย้ง เนื่องจากทรัพยากรสำคัญของชุมชนอาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม ดังกล่าว รวมไปถึงผลกระทบต่อสุขภาพและวิถีในการดำรงชีวิตของชุมชน ซึ่งมากไปกว่านั้น ความกังวลเหล่านี้ ได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อชาวชุมชนในพื้นที่ไม่ได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารและการปรึกษาหารืออย่างถ่วงน้ำหนักเกี่ยวกับการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมจะนะ ปัญหาหลักของความขัดแย้งในจะนะ คือความไม่เชื่อใจในภาครัฐ อันเนื่องมาจากชาวชุมชนถูกกีดกัน จากภาครัฐในช่วงแรกของการก่อตั้งนิคมอุตสาหกรรม ดังนั้น กระที่จะประสานรอยร้าวที่เกิดขึ้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับชุมชน โดยเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชาวชุมชนและการประสานความร่วมมือระหว่างภาคส่วนในกระบวนการนโยบาย เพื่อสร้างโอกาสในการแสดงออกถึง ความคิดและความพึงใจของชาวชุมชนในการร่วมกันหาข้อยุติอย่างสมานฉันท์

คำสำคัญ: กระบวนการมีส่วนร่วม, ความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม, นิคมอุตสาหกรรมจะนะ

Abstract

The article aims to study the conflict and its resolution resulted from the Industrial Project in Chana district, Songkhla province. The uncompromising situation of this project has been emerged from the conflict of several groups: the project proponent, the project opposer, and the government sector. It requires multi-sectoral participation and environmental justice as quintessential principles to solve the conflict in the way that fairly accepted by all parties. The study found that the social and environmental concerns are the basis of the conflict creation in that local resources prone to be heavily impacted by the industrial project development. Additionally, local people greatly feel concern for their health care and livelihood. These concerns have exacerbated the conflict when the people are not well informed and consulted about the establishment of Chana Industrial Project. The main conflict in the Chana Project is the distrust of the government since the local people were excluded from the policy process during the initial stage of the project construction. Therefore, to reconcile this hiatus has to change the relationship between the state and the local community through enhancing the participation and cooperation between the local people and other parties across several sectors in every stage of the policy processes in order to create more chances of openness and preference of local people.

Keyword: Participation, Environmental Justice, Chana Industrial Project

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุบัติเหตุจราจรปีพ.ศ. 2565 ด้วยเทคนิคเหมืองข้อมูล

Exploring Key Factors Impacting Traffic Accidents in 2022 : A Data Mining Approach

ประจักษ์ เฉิดโณม

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

Faculty of Economics and Business Services Thaksin University, Songkhla

E-mail: prajak.c@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออุบัติเหตุจราจรในปี พ.ศ. 2565 โดยใช้เทคนิคการทำเหมืองข้อมูล อัลกอริทึมอพริออริ (Apriori Algorithm) เพื่อการทำความเข้าใจสาเหตุที่แท้จริงของอุบัติเหตุ เพื่อการเสริมสร้างมาตรการความปลอดภัยทางถนน การศึกษาที่ใช้ชุดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุจราจรจำนวน 15,394 ชุด ปี พ.ศ. 2565 โดยแต่ละชุดประกอบไปด้วย 5 ตัวแปร (Attributes) สำหรับการทนายปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุจราจรได้แก่ ลักษณะทางที่เกิดเหตุ มูลเหตุสันนิษฐาน พฤติกรรมของผู้ขับขี่สภาพอากาศและคุณลักษณะของยานพาหนะ การค้นพบเผยให้เห็นรูปแบบและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่กฎความสัมพันธ์ที่หนึ่งเท่ากับ 6,461 ครั้งเกิดจากการพลิกคว่ำและตกถนนในทางตรง กฎความสัมพันธ์ที่สองเท่ากับ 4,998 ครั้ง เกิดจากการพลิกคว่ำและตกถนนในทางตรงและทัศนวิสัยแจ่มใส และกฎความสัมพันธ์ที่ 3 เท่ากับ 5,192 ครั้ง โดยค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยเท่ากับ 94 % (Conf. =0.94) เกิดจากการขับรถเร็วเกินกำหนด การพลิกคว่ำและตกถนนในทางตรงและทัศนวิสัยแจ่มใส ซึ่งอาจสรุปได้ว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากความประมาท งานวิจัยนี้สามารถนำเสนอต่อผู้กำหนดนโยบาย และการใช้เทคนิคการทำเหมืองข้อมูลแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการดึงข้อมูลที่มีค่าจากชุดข้อมูลขนาดใหญ่และซับซ้อน นำไปสู่การตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบายลดสาเหตุของอุบัติเหตุจราจร

คำสำคัญ: อุบัติเหตุจราจร, อัลกอริทึมอพริออริ, เทคนิคการทำเหมืองข้อมูล, กฎความสัมพันธ์

Abstract

This study employs the Apriori Algorithm, a data mining technique, to investigate the factors influencing traffic accidents in 2022. The aim is to discern the fundamental causes of accidents, thereby contributing to the enhancement of road safety measures. Utilizing a dataset comprising 15,394 instances of traffic accidents in the year 2022, each set encompasses five variables (Attributes) crucial for predicting significant accident-related factors. These variables include characteristics of the scene, presumptive grounds, driver's behavior, weather conditions, and vehicle characteristics. The analysis uncovers intricate patterns and relationships among these variables. Notably, the foremost association rule indicates that rollovers and falls off straight roads occurred 6,461 times. Another significant relationship, occurring 4,998 times, pertains to rollovers and falls from straight roads with clear visibility. Furthermore, a correlation rule indicates that occurrences of driving faster than the speed limit (5,192 times) with an average confidence value of 94% lead to accidents, specifically rollovers and falls off straight roads with clear visibility. The findings suggest that negligence is a primary contributor to most accidents. This research holds significance for policy makers, offering insights that can inform policy formulation to mitigate the root causes of traffic accidents. The efficacy of data mining techniques in extracting valuable information from large and complex datasets is evident, emphasizing their role in facilitating decision making for the reduction of traffic accidents.

Keywords: Traffic accidents, Apriori Algorithm, Data mining techniques, Association rules

รูปแบบการบริหารจัดการตามแนวคิดเมืองยุติธรรม (The Just City) สำหรับการแก้ไขปัญหาปริมาณฝุ่น PM 2.5 ในประเทศไทย Management Model Based on The Just City Concept for Solving The Problem of PM 2.5 Dust Levels in Thailand

สินินตราพร สุรินทร์¹ และพัชรพรณ ขอบธรรม²

Simintraporn Surin¹ and Patcharapan Chobtham²

¹นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

²อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

E-mail: sanarigo.sanook@gmail.com1, E-mail: aj.patcha@gmail.com2

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์และสาเหตุปัญหาของปริมาณฝุ่น PM 2.5 ในประเทศไทย ซึ่งพบว่า ปัญหาฝุ่น PM 2.5 มีสาเหตุจากการเผาในที่โล่ง การปล่อยไอเสียจากยานพาหนะ อุตสาหกรรม และหมอกควันข้ามแดน ส่วนที่ 2 การศึกษารูปแบบการบริหารจัดการตามแนวคิดเมืองยุติธรรม (The Just City) ของ Susan S.Fainstein (2010) สำหรับการแก้ไขปัญหาปริมาณของฝุ่น PM 2.5 พบว่า ควรเน้นหลักการบริหาร ดังนี้ 1) ความเสมอภาค (Equity) พบว่า รัฐบาลได้ขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และการพยายามใช้มาตรการต่าง ๆ กับผู้ก่ออย่างเสมอภาคตามต้นทุนทางสังคม 2) ความหลากหลาย (Diversity) พบว่า รัฐบาลยังขาดความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตดั้งเดิม วัฒนธรรม และระบบนิเวศ ซึ่งรัฐบาลจะต้องเปลี่ยนวิธีคิดจากอำนาจทางกฎหมาย โดยยอมรับความแตกต่างหลากหลายในการจัดการผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้ชุมชนพื้นเมืองมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางดูแลและพัฒนาพื้นที่อย่างเสมอภาคกับชุมชนอื่น ขณะเดียวกันรัฐจะต้องสร้างความรู้ และความเข้าใจของทุกกลุ่มคนในประเทศไทยที่มีความแตกต่างให้มีความรู้ในเรื่องการแก้ไขปัญหาฝุ่น PM 2.5 และสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมการออกแบบเมืองสุขภาวะ (Healthy Cities) อย่างแท้จริงที่อยู่ในรูปแบบของการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) ประเภท Build – Own - Operate - Transfer (BOOT) โดยให้เอกชนมีส่วนร่วมด้วย และ 3) ความเป็น

ประชาธิปไตย (Democracy) พบว่า ในทางปฏิบัติรัฐบาลยังขาดการกระจายอำนาจการทำงานแบบล่างขึ้นบน อย่างแท้จริง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดงบประมาณ ภาคประชาชนยังขาดโอกาสในการมีส่วนร่วม รัฐจึงต้องให้ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและรูปแบบการ ดำเนินงานตลอดจนการประเมินผล การปฏิบัติงาน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, แนวคิดเมืองยุติธรรม, ปัญหาปริมาณฝุ่น PM 2.5 ในประเทศไทย

Abstract

This academic article. The presentation was divided into 2 parts. 1. Analysis the situation and causes of the problem of PM 2.5 dust levels in Thailand is caused by Open burning, Emissions from vehicles, industrial plants and the transboundary haze problem 2. Study of the management model according to The Just City concept of Susan S.Fainstein (2010) for solving the problem of PM 2.5 dust levels. It was found that There should be emphasis on management principles as follows: 1) Equality : The government has driven the national agenda. Approve the draft law on fresh air administration. And try to take measures with the creator equally on social costs 2) Diversity : The government lacks understanding to solve problems that are consistent with traditional lifestyles, cultures, and ecosystems, which the government must change the way of thinking from legal power. By accepting various differences in forest management through local wisdom, encouraging indigenous communities to participate in the determination of care and development of areas equally with Other communities, at the same time, must build knowledge and understanding of all groups of people in Thailand that are different, have knowledge of PM 2.5 dust solutions, and support the creation of healthy Cities. Truly in the form of investment between the state and Private (Public Private Partnership: PPP) Build type – Own -Operate – Transfer (BOOT) with private participation 3) Democracy : In practice, the government still lacks true bottomup decentralization. Local government organizations lack budgets. The public sector still lacks opportunities for participation. The state must therefore allow civil society to participate in the formulation of policies and procedures, as well as performance appraisals.

Keywords: management, The Just City Concept, PM 2.5 dust problem in Thailand

ความเปราะบางในครัวเรือน การปรับตัวและการได้รับสวัสดิการจากรัฐ
ผลการศึกษาเชิงประจักษ์จากการสำรวจครัวเรือน
Household Vulnerability, Adjustment, and
Access to Government Welfare Programs

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์¹ พิชิต รัชตพิบูลภพ² ดารุณี พุ่มแก้ว³ ภาวิณี สตาร์เจล⁴

Direk Pattamasiriwat¹ Pichit Rachatapibulpop² Darunee Pumkaew³ Pawinee Stargell⁴

¹ศาสตราจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

³อาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ⁴อาจารย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹Professor of National Institute of Development Administration

²Assistant Professor of Burapha University

³Lecturer Ubon Ratchathani University ⁴Lecturer of Naresuan University

First author E-mail: ddirek.pa@gmail.com1, Corresponding author E-mail: meechai.o@ku.th4

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เสนอการวิเคราะห์ความเปราะบางในครัวเรือนไทย การปรับตัวในช่วงภาวะเศรษฐกิจ ชบเซาจากโรคไวรัสระบาดครั้งใหญ่ (2563-2564) และการได้รับสวัสดิการและความช่วยเหลือจากภาครัฐ วิธีการวิจัย ส่วนแรกเสนอการวิเคราะห์เชิงปริมาณจากการสุ่มตัวอย่าง 1933 ครัวเรือน ดำเนินการโดยทีมวิจัย 9 ทีมจากทุกภาคในช่วงกลางปี 2566 ผลการศึกษาเชิงประจักษ์สรุปเป็นหัวข้อดังนี้ ก) การกระจายตามอาชีพ ผู้ให้ข้อมูลประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปสัดส่วนร้อยละ 37 เกษตรกรร้อยละ 25 และ แม่บ้านร้อยละ 10 จำนวนสมาชิกครัวเรือนเฉลี่ย 3.95 คน ในขณะที่ 'สมาชิกที่'ทำงานหารายได้เข้าครอบครัว 2.05 คน โดยมีข้อสังเกต กรณีสามจังหวัดภาคใต้ซึ่งจำนวนสมาชิก 5 คนและสมาชิกที่'หารายได้เพียง 2 คน แตกต่างจากพื้นที่อื่น ค่อนข้างชัดเจน ข) ความเปราะบางพิจารณาจากอัตราการติดโรคไวรัส covid19 ร้อยละ 50 ของครัวเรือนระบุว่า มีสมาชิกที่ติดโควิด (อย่างน้อยหนึ่งคน) และพบว่าอัตราความเสี่ยงติดโควิดในกรุงเทพและปริมณฑลสูงที่สุด ร้อยละ 86 ภาคอีสานตอนล่างร้อยละ 64 และภาคกลาง 62 และลดหลั่นในภูมิภาคอื่น ค) การปรับตัวของครัวเรือนมีหลายรูปแบบ ได้แก่ 1) การปรับลดรายจ่าย 2) การนำเงินออมสะสมใช้ 3) การกู้ยืมหรือเป็นหนี้ซึ่งมีทั้งในระบบและนอกระบบ และ 4) ความพยายามหารายได้เสริม ง) การได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ ร้อยละ 80 ของครัวเรือนตอบว่าสามารถเข้าถึงโครงการคนละครึ่งซึ่งบรรเทาค่าใช้จ่ายการครองชีพ ร้อยละ 52 ตอบว่าสามารถเข้าถึงโครงการบัตรประชารัฐ และ จ) การอนุมานความเปราะบาง (โดยประเมินตนเอง) จากคำถาม

เกี่ยวกับ รายได้ อัตราการพึ่งพิงเนื่องจากความพิการหรือไม่มีงานทำ สภาพที่อยู่อาศัยที่ไม่ถาวรและไม่พอเพียง เป็นคะแนน 1-2-3-4 ตามลำดับนำมาวิเคราะห์ด้วยแบบจำลอง ordered logit โดยที่ตัวแปรตามหมายถึง ระดับความเปราะบาง ทดสอบกับตัวแปรต้น เช่น รายได้ ระดับการศึกษา ดัชนีอาชีพ และดัชนีภูมิภาค

คำสำคัญ: ความเปราะบางในครัวเรือน, การปรับตัวของครัวเรือน, การเข้าถึงสวัสดิการจากรัฐ

Abstract

This paper presents an analysis of vulnerability in Thai households during the economic downturn caused by the coronavirus pandemic (2020-2021). The research examined how the households adjusted to hardship, while receiving welfare and assistance from the government. The first part presents a quantitative analysis based on a random sample of 1,933 households. The data were collected by 9 research teams, covering every region in the year 2023. There were 5 key findings. First, based on occupation, the respondents were general labors, 37 percent, 25 percent were farmers and 10 percent were housewives. The average number of household members was 3.95 people, while 2.05 people were the members who worked to earn income for the family. Second, vulnerability was determined by the rate of infection with the Covid-19 virus. Fifty percent of households reported having a member infected with Covid19. The risk of being infected with Covid in Bangkok and surrounding areas was very high at 86 percent, in the lower northeastern region at 64 percent and in the central region at 62 percent, Third, the adjustment of households came in many forms, such as, reducing expenses, using accumulated savings, borrowing or debt, both in the system and outside the system, seeking additional incomes from other sources, and receiving assistance from the public welfare. Eighty percent of households reported that they had access to the Half-Half Project, which alleviated living expenses. Fifty-two percent said that they had access to the Pracharat ID card project. Fourth, using self-assessment data collected by the research team, our ordered logit model found the level of vulnerability depended upon income, education, occupation, and region.

Keywords: household vulnerability, household adjustment, access to government welfare

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ :
กลไกการตรวจสอบในแนวทแยงกับความเชื่อมั่นทางการเมือง
Public Participation: Diagonal Accountability with Political Trust

ชญานิศวรร เมธาสิทธิวิกุล
Chayanit Maethasitrawilkul
สถาบันพระปกเกล้า
King Prajadhipok's Institute
Chayanit.ma@kpi.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้มุ่งนำเสนอถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐแนวทแยง (diagonal accountability) เป็นสิ่งสะท้อนว่าความเชื่อมั่นทางการเมือง (political trust) ของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ จนทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนดังกล่าวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการเมืองแบบประชาธิปไตยที่เบ่งบาน แต่อาจอยู่ในบรรยากาศการเมืองที่รัฐบาลขาดความรับผิดชอบ (government responsiveness) เนื่องจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นสำคัญอย่างมากตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามหลัก การปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป.) ในขณะเดียวกันความเชื่อมั่นทางการเมือง (political trust) เป็นความเชื่อมั่นทางการเมืองภายในตัวบุคคล (internal individual) ทางหนึ่งก็มาจากความรับผิดชอบต่อรัฐบาล แต่การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในแนวทแยงกลับเป็นสิ่งที่ย้อนแย้งในทางหนึ่งว่าความเชื่อมั่นทางการเมืองของประชาชนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในแนวทแยง อาจไม่ได้หมายความว่ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนกำลังอยู่ในบรรยากาศประชาธิปไตยเบ่งบาน หากแต่ทำให้เห็นว่าความรับผิดชอบต่อรัฐบาล (Government Responsiveness) ไม่ได้เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการให้เป็นไปตามความต้องการพื้นฐานของประชาชน ทั้งหมดจึงยิ่งทำให้เกิดปรากฏการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองหรือความรุนแรงที่ประชาชนต้องการแสดงออกมากกว่าการมีส่วนร่วมทางการเมือง

คำสำคัญ: การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ, การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐแนวทแยง, ความศรัทธาทางการเมือง, การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน, ความถดถอยของประชาธิปไตย

Abstract

This academic paper examines people's participation in diagonal accountability. It shows that the political trust of people is low. Therefore, public participation does not mean a democratic context but a lack of government responsiveness. However, people's political participation is the essence of democracy, meanwhile, political trust is the mechanism for participation. Especially internal trust for a better political environment. Nevertheless, when diagonal accountability is the primary mechanism, it is a paradox of check and balance of accountability, lastly, When diagonal accountability is an increasing phenomenon, democratic regression is the same.

Keyword: Accountability, Diagonal Accountability, Political Accountability, Political Trust, Government Responsiveness, Democracy Regression

ประวัติศาสตร์ของคนเสื้อแดง ฉบับสร้างใหม่ The Renewed History of the Red Shirts

ชนกานต์ วงศ์กิตติขจร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
chanakan.wongkit@gmail.com

บทคัดย่อ

การชุมนุมของเยาวชนไทยที่เริ่มต้นในปี พ.ศ.2563 นอกจากจะเป็นการชุมนุมใหญ่ครั้งแรกภายหลังการรัฐประหารปี พ.ศ.2557 แล้ว ยังเป็นการสร้างประวัติศาสตร์ของคนเสื้อแดงขึ้นมาใหม่ด้วย เป็นเวลา กว่าทศวรรษที่คนเสื้อแดงกลายเป็นตัวร้ายของสังคมไทย กระทั่งในเดือนพฤษภาคม 2563 ปราบฏการณ์ฉายแสงเลเซอร์ “ตามหาความจริง” ได้รั้นพื้นความทรงจำของสังคมให้กลับมาสนใจคนเสื้อแดงอีกครั้ง ไม่กี่เดือนถัดมาในการชุมนุมที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยผู้ชุมนุมเยาวชนอ่านคำปราศรัย “จากดินถึงฟ้า” ของแกนนำคนเสื้อแดง รวมถึงมีกระแสเรียกร้องให้คนเสื้อแดงออกมาร่วมชุมนุมกับเยาวชนโดยไม่ต้องปิดบังอัตลักษณ์ของตนเองอีกต่อไป ข้อเขียนนี้ ตั้งคำถามว่า “วาทกรรมของคนเสื้อแดง ในปี พ.ศ.2563 - 2565 เป็นอย่างไร” มุ่งเน้นศึกษาการประกอบสร้างความหมายของวาทกรรมคนเสื้อแดง จนกลายมาเป็นประวัติศาสตร์ของคนเสื้อแดง ฉบับสร้างใหม่ สืบค้นข้อมูลย้อนหลังผ่านคลิปวิดีโอการชุมนุมของกลุ่มผู้ชุมนุมเยาวชนและสื่อออนไลน์ในปี พ.ศ.2563 - 2565 โดยใช้แนวคิดเรื่องวาทกรรม และวิธีศึกษาประวัติศาสตร์ แบบสาแหรกของมิเชล ฟูกูต์ ในการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าวาทกรรมเป็นผลผลิตของแต่ละยุคสมัยที่แตกต่างกัน วาทกรรมของ คนเสื้อแดงเปลี่ยนแปลงจาก “ผู้ร้ายที่ถูกลืม” เป็น “วีรชนต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยที่น่าจดจำ” และวาทกรรมนี้ได้ครอบครองพื้นที่ทางความคิดส่วนหนึ่งของสังคมไทยในปี พ.ศ.2563 – 2565

คำสำคัญ: กลุ่มผู้ชุมนุมเยาวชน, คนเสื้อแดง, วาทกรรม

Abstract

Thai youth movement is the first major people's movement after 2014 Thai coup. They reconstruct the discourse of the Red Shirts, a pro-democracy movement known as United Front for Democracy Against Dictatorship. Over the past decade, the Red Shirts have been perceived as “The Forgotten Villains” in Thai society. In May 2020, Thai activists used laser projectors to display the message “Searching for the Truth,” countering the social memory about the 2010 military crackdown. A few months later, an unidentified student at Chulalongkorn University read part of the Red Shirts leader's speech “From the Earth to the Sky” Additionally, there was a call for the Red Shirts to support the youth movement without hiding their political identity. The study aims to understand the reconstruction of the Red Shirts' discourse from 2020 to 2022. In order to do so, the Discourse and Genealogy of Michel Foucault are chosen as the main theory and methodology. The data is sourced from recorded videos of the youth movement and online media from 2020 to 2022. The study found that the Red Shirts' discourse is the product of certain period of time. Therefore, the discourse transform into “The Memorable Heroes who fight for democracy”

Keywords: Youth movement, Redshirts, Discourse

โครงสร้างทางอำนาจกับระบบรัฐราชการไทย ภายใต้รัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี 2521, 2540 และ 2560

POWER STRUCTURE AND THE THAI BUREAUCRATIC POLITY IN THE
CONSTITUTION OF THE KINGDOM OF THAILAND, EDITIONS 1978,
1997 AND 2017

รัชฎาพร โรจนพิพัฒน์พงศ์

Ratchadaporn Rotchanapitpong

นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: 6280512729@student.chula.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งเน้นศึกษาและตอบคำถามเกี่ยวกับพลวัตและเปรียบเทียบโครงสร้างทางอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมถึงศึกษาว่าโครงสร้างอำนาจนี้มีผลกระทบต่อการสืบทอดอำนาจภายในระบบราชการหรือไม่ โดยเน้นศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 3 ฉบับคือ ฉบับปี 2021, 2540 และ 2560 โดยใช้กรอบแนวคิดของสถาบันนิยม (Institutionalism) และรัฐราชการ (Bureaucratic Polity) เพื่อแสดงถึงการสืบทอดอำนาจของระบบรัฐราชการและเปรียบเทียบโครงสร้างของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญถือเป็นสถาบันหลักที่มีผลต่อระบบรัฐราชการของไทย โดยระบบรัฐราชการได้มีการปรับตัวในการนำตัวแสดงอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ทั้งนี้อำนาจในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจสำคัญของประเทศล้วน มาจากรัฐธรรมนูญกำหนด ผลการศึกษาพบว่า ที่มาของรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับล้วนมีต้นตอมาจากการรัฐประหาร ทำให้กลุ่มผู้มีอำนาจจากการรัฐประหารสามารถวางโครงสร้างในรัฐธรรมนูญผ่านการจัดตั้ง คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแม้ขั้นตอนการจัดตั้งคณะร่างรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับจะมีแหล่งที่มาต่างกัน แต่ภูมิหลังคณะร่างรัฐธรรมนูญส่วนมากมาจาก ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ข้าราชการฝ่ายการเมือง และข้าราชการฝ่ายทหาร ตามลำดับ กล่าวคือ แม้ตัวแสดงอื่นอย่าง ภาคเอกชนและภาคประชาชน จะพยายามเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดอำนาจของรัฐธรรมนูญ แต่ก็ไม่ได้มีบทบาทอย่างแท้จริง บุคคลเบื้องหลังที่เกี่ยวข้องกับการร่างรัฐธรรมนูญยังอยู่ภายใต้อำนาจของระบบราชการ

คำสำคัญ: โครงสร้างอำนาจ, รัฐราชการ, รัฐธรรมนูญ

Abstract

This research is focused on exploring and addressing the primary question of the dynamism and variations in the power structure as outlined in the Constitution of the Kingdom of Thailand. It also investigates whether this power structure has any impact on the succession of power within the government bureaucracy. The study examines the three editions of the Thai Constitution – 1978, 1997, and 2017 – using the conceptual frameworks of institutionalism and Bureaucratic Polity to elucidate the succession of power within the bureaucratic system and to draw comparisons among the constitutional structures. In this context, the Constitution is regarded as a pivotal institution influencing the Thai government system. The government's bureaucratic system has evolved to incorporate various actors who play a role in shaping policies and making crucial decisions for the country, all of which derive their authority from the constitution. The findings of the study reveal that each constitution originates from a coup d'état, providing the group in power with the opportunity to structure the constitution through the formation of a constitution drafting committee. While the procedures for establishing such committees vary, the majority of them have backgrounds in civil service, political offices, and military service. Despite attempts by other actors, such as the private and public sectors, to participate in determining the powers of the Constitution, they do not play a substantive role. The primary individuals involved in drafting the constitution remain under the authority of the government bureaucracy.

Keywords: Power Structure, Bureaucratic polity, Constitution

บทบาทและแนวคิดรัฐธรรมนูญของพระเจ้าวรวงศ์เธอ
พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์
ในการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2502-2511

The role and constitutional concept of Prince Wanwaithayakorn Krom
Muen Narathip Pongpraphan, In drafting the Constitution of the
Kingdom of Thailand, 1959-1968

รวินทร์ คำโพธิ์ทอง

Rawin Khamphothong

นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1Graduate student, Faculty of Political Science, Thammasat University

ravinthomya@gmail.com1

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอบทบาทและแนวคิดรัฐธรรมนูญของพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ในการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2502- 2511 โดยในช่วงต้นสมัยรัฐบาลจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ นั้นท่านได้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและเป็นหนึ่งในคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ยกร่างรัฐธรรมนูญตามมติของสภาร่างรัฐธรรมนูญที่วางหลักการไว้ โดยให้ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญนำเสนอต่อสภาฯ เพื่อพิจารณาใน 3 วาระสมัยถัดมาช่วงรัฐบาลจอมพล ถนอม กิตติขจร พ.ศ. 2508 ท่านเป็นหนึ่งใน 25 คน ของคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่สร้างขึ้นเพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญวาระแรกแก่สภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งสมาชิกฯ มีสิทธิเสนอแปรญัตติได้ และในช่วงนี้ยังทรงรับตำแหน่งประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฯ อันเป็นตำแหน่งสำคัญเพราะจะมีบทบาทในการพิจารณาและแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญรวมถึงมีหน้าที่ตอบคำถามเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญให้แก่เอกอัครราชทูตและสื่อมวลชนที่มาเยือนประเทศไทยแล้วต้องการทราบการเคลื่อนไหวทางการเมืองของรัฐบาลโดยเฉพาะในช่วง พ.ศ. 2508- 2510 ข้อสังเกตประการหนึ่งคือ บทบาทในการร่างรัฐธรรมนูญช่วงทศวรรษ 2500 ของท่านแทบจะไม่มีการศึกษาผ่านหลักฐานทางประวัติศาสตร์

(Historical Documents) คือเอกสารส่วนบุคคล และเอกสารของรัฐบาลมาก่อน บทความนี้จะแสดงให้เห็นอย่างละเอียด และรอบคอบเพื่อตอบคำถามวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2511

คำสำคัญ: พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์, กระบวนการร่างรัฐธรรมนูญ

นโยบายของพรรคการเมืองไทยในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง 2566 ผ่านเว็บไซต์ของพรรคการเมือง

พิเชษฐ พินทอง¹ จิตรลดา ไชยะ²

¹อาจารย์สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจและกระบวนการยุติธรรม วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาเอกรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Pichate.p@tsu.ac.th1, chitraladajc@gmail.com2

บทคัดย่อ

ประเทศไทยมีการเลือกตั้งทั่วไป ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ.2566 ก่อนหน้านั้นพรรคการเมืองได้มีการหาเสียงผ่านช่องทางต่างๆ หนึ่งในนั้นคือผ่านเว็บไซต์ของพรรคการเมืองนั้น ๆ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายลักษณะของนโยบายและรูปแบบของการนำเสนอนโยบายที่ใช้ในการหาเสียงการเลือกตั้งปี 2566 ผ่านเว็บไซต์ของพรรคการเมือง พบว่า ลักษณะของนโยบายส่วนใหญ่เป็นนโยบายแบบมุ่งเน้นการให้มากกว่าแบบมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหา และมีลักษณะที่เรียกว่า “อภิมหาประชานิยม” สำหรับรูปแบบหรือลักษณะของการนำเสนอผ่านเว็บไซต์ มีเพียงสามพรรคการเมืองที่นำเสนอเนื้อหาปรากฏเห็นเด่นชัดเจนนั่นแรก ของเว็บไซต์ทั้งนำเสนอเป็นภาพ ข้อความ คลิปวิดีโอ ประกอบด้วย พรรคเพื่อไทย พรรคภูมิใจไทย พรรคพลังประชารัฐ รองลงมาเป็นพรรคก้าวไกล พรรคไทยสร้างไทย นอกจากนี้ พรรคเพื่อไทย ได้มีการกำหนดนโยบายการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม พรรคก้าวไกล กำหนดนโยบายการเพิ่มพนักงานสอบสวนหญิงประจำทุกสถานีตำรวจ สนับสนุนข้อมูลของเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม แก้ประมวลกฎหมายอาญา การทำให้การพิจารณาคดีของศาลมีความโปร่งใสตรวจสอบได้มากขึ้น สำหรับพรรคที่ไม่ปรากฏการนำเสนอเนื้อหาในด้านต่างๆ รวมถึงกระบวนการยุติธรรมให้เห็นเด่นชัดหน้าเว็บไซต์ ได้แก่ พรรครวมไทยสร้างชาติ และพรรคเสรีรวมไทย เน้นการนำเสนอหัวหน้าพรรคหรือตัวบุคคลที่มากกว่านำเสนอเนื้อหา

คำสำคัญ: นโยบาย, พรรคการเมือง, การเลือกตั้ง, เว็บไซต์

รัฐธรรมนูญกับการออกแบบการพัฒนาการเมืองการปกครองประเทศ Constitution and the Design of Political Development and Governance of the Country

สุพัฒพงศ์ แย้มอิม

Supatpong Yamim Ph.D

อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Lecturer in Political Science Faculty of Humanities and Social Sciences

Suratthani Rajabhat University

E- Mail: Dr.supatpong1982@gmail.com

บทคัดย่อ

การขับเคลื่อนการบริหารจัดการการปกครองของประเทศไทย นับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองไทย พุทธศักราช 2475 ถึงพุทธศักราช 2567 รวม 92 ปี ที่มีเปลี่ยนแปลงการระบอบการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญจึงเป็นกฎหมายสูงสุดและเป็นหลักในการวางรากฐานของการเมืองการปกครอง ในการบริหารจัดการการปกครองไทย ในการวางรากฐานระบบการเมืองการปกครอง ที่มีรัฐธรรมนูญเป็นหลักในการปกครองประเทศมาแล้ว 20 ฉบับนับตั้งแต่พุทธศักราช 2475 – 2567 รวม 92 ปี ประเทศไทยใช้รัฐธรรมนูญในการวางรากฐานการเมืองการปกครองและการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่องถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญนั้นจะมาโดยกระบวนการได้มาซึ่งแต่ละฉบับที่มีวิธีที่แตกต่างกันไป ดังนั้นรัฐธรรมนูญจึงเป็นกฎหมายแม่แบบสูงสุดในการการปกครองประเทศและเป็นตัวแบบของการบริหารการพัฒนาประเทศ ที่มาจากการมีส่วนร่วมของพลเมืองในประเทศ สู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศร่วมกันโดยใช้รัฐธรรมนูญเป็นหลักสูงสุดในการเมืองการปกครองและการพัฒนาของประเทศ

คำสำคัญ: รัฐธรรมนูญ, การพัฒนา, การเมืองการปกครอง

Abstract

Driving the Administration and Governance of Thailand Since the Change in Thai Politics and government From 1932 to 2024, a Total of 92 years with a change of regime from the absolute Monarchy. Become a Democracy The Constitution is therefore the highest law and the principle that lays the Foundation of Politics and Government. in Thai Administrative Management in laying the Foundations of the Political and Administrative System which has had 20 Constitutions as the basis for Governing the Country Since 1932 - 2024, a Total of 92 years, Thailand has Continuously used the Constitution to lay the Foundation for Politics, Government, and National Development, although the Constitution came through a process of acquiring each version with different Methods. Therefore, the Constitution is the highest legal model for governing the Country and the Model for Managing National Development. that comes from the Participation of Citizens in the Country Towards the Common Goal of National Development by using the Constitution as the highest Principle in Politics, Governance and Development of the Country.

Keywords: Constitution, Development, Politics and Governance

การประเมินการจัดการองค์กรตามแนวคิด 7S McKinsey
ของสมาคมผู้บริโภคสงขลา หน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา สภาองค์กรของผู้บริโภค
Organizational Assessment according to the McKinsey's 7S Framework
of Consumer Association of Songkhla, Songkhla Provincial Office,
Thailand Consumers Council

ธัญรดี ทวีกาญจน์

Thunradee Taveekan

อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Lecturer, Faculty of Management Sciences, Prince of Songkhla University

E-mail: thunradee.t@psu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการจัดการองค์กรตามแนวคิด 7S McKinsey ของสมาคมผู้บริโภคสงขลา หน่วยงานประจำจังหวัดสงขลา สภาองค์กรของผู้บริโภค โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การวิจัยเอกสารที่เก็บรวบรวมจากเอกสารและรายงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยภาคสนามที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 6 คน ได้แก่ หัวหน้าหน่วยและบุคลากรในหน่วยงานประจำจังหวัดสงขลาและหน่วยงานเขตพื้นที่ภาคใต้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาและภาพวิเคราะห์ ผลการศึกษวิจัยพบว่า ผลการประเมินศักยภาพภายในองค์กรตามกรอบแนวคิด McKinsey's 7S ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนที่เป็นองค์ประกอบรูปธรรม ด้านกลยุทธ์และด้านโครงสร้างองค์กรอยู่ในระดับสูงนับเป็นจุดแข็ง ด้านระบบอยู่ในระดับปานกลางนับเป็นจุดที่ควรพัฒนา สำหรับส่วนองค์ประกอบนามธรรม ด้านค่านิยมร่วมและด้านรูปแบบการบริหารอยู่ในระดับสูงนับเป็นจุดแข็ง ด้านบุคลากร และด้านทักษะอยู่ในระดับปานกลางเป็นจุดที่ควรพัฒนา ผลการศึกษครั้งนี้สามารถใช้เป็นชุดข้อมูลเพื่อ การวางแผนยุทธศาสตร์และเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาศักยภาพองค์กร โดยตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบงานและการบริหารทุนมนุษย์อย่างเป็นระบบเพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ประเมินการจัดการองค์กร, McKinsey's 7S, สมาคมผู้บริโภคสงขลา, สภาองค์กรของผู้บริโภค

Abstract

The objective of this research was to assess the internal management of Consumer Association of Songkhla, Songkhla official office under the Thailand Consumers Council according to the 7S McKinsey framework. A Qualitative study was conducted by using two techniques, namely documentary research with an analytical description to collect data and field research which applies in-depth interview method. The 6 key informants were selected purposively including executives couple with staffs of Songkhla official office and southern regional office. The Qualitative data were analyzed by content analysis and presented by general descriptive interpretation and visual display. The research findings reveal the overall degree of internal management of Consumer Association of Songkhla was high according to the 7S McKinsey framework. Considering each item of the 7S McKinsey, the results shown that, in the hard elements domain, strategy and structure of organization were strong point. However, work system and workflow were considered weak and has got the room for improvement. Within the soft elements domain, while shared values and management style were described as a backbone of the Consumer Association of Songkhla, the staffs and skills aspect were in need for the holistic enhancement. The practical contribution of this research are the data set for strategic planning and guidelines for organizational improvement that acknowledges the significance of work systems development and human capital management that will contribute to organizational efficiency.

Keywords: Organization Assessment, McKinsey's 7S Framework, Consumer Association of Songkhla, Thailand Consumers Council

แนวทางการส่งเสริมเกษตรกรในการพัฒนาส้มโอท่าช้อยในพื้นที่ หมู่ที่ 3 ตำบลโพธิ์ ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร

Guidelines for promoting farmers development of Tha Khoi pomelo
in Moo. 3, Pho Prathap Chang Subdistrict, Pho Prathap Chang District,
Phichit Province

คมพิสิษฐ์ เดชจันทร์

Komphisit Detchanrueang

สาขารัฐศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น

Political Science, Social Sciences and Local Development

t.komphisit@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมเกษตรกรในการพัฒนาส้มโอท่าช้อยในพื้นที่ หมู่ที่ 3 ตำบลโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สภาพปัญหาการส่งเสริมในการพัฒนาส้มโอท่าช้อย และ 2) เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมในการพัฒนาส้มโอท่าช้อยของเกษตรกร การวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสม โดยมีการศึกษาจากการลงพื้นที่ เป็นการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์จากเกษตรกรจำนวน 75 คน เกษตรอำเภอ 1 คน และผู้ประกอบการ 1 คน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรทั้ง 75 คน มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการส่งเสริมในการพัฒนาส้มโอท่าช้อยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 3.96, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .644 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากบทสัมภาษณ์ พบว่าสภาพปัญหาหลักคือเรื่องของการระบาดของศัตรูพืช ซึ่งเกษตรกรไม่สามารถควบคุมได้ แนวทางการส่งเสริมในการพัฒนาส้มโอท่าช้อย เกษตรกรมีความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมในการพัฒนาส้มโอท่าช้อยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.23, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .581 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพแนวทางการส่งเสริมในการพัฒนาส้มโอท่าช้อย เกษตรกรได้แปรรูปส้มโอท่าช้อยในรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ภาครัฐจึงเข้ามาผลักดันในส่วนของการลงทุนการผลิต และเกษตรกรยังให้ความร่วมมือกับกลุ่มที่เข้ามาพัฒนาส้มโอท่าช้อย เช่น การพัฒนาปุ๋ยชีวภาพเพื่อทำให้ส้มโอมีรสชาติที่หวานอร่อยขึ้น

คำสำคัญ: เกษตรกร, แนวทางการพัฒนา, ส้มโอท่าช้อย

Abstract

Research on Guidelines for promoting farmers development of Tha Khoi pomelo in Moo. 3, Pho Prathap Chang Subdistrict, Pho Prathap Chang District, Phichit Province. The objectives are 1) the problem of promoting the development of Tha Khoi pomelo, and 2) to suggest ways to promote the development of Ta Khoi pomelo for farmers. The research was mixed research, with a study from field visits, It is a collection of data from a questionnaire and farmers interview form 75 farmers, Agricultural District 1 person, 1 operator. In order to analyze the data and draw conclusions according to the objectives of the research. The research results found that, 75 farmers There were opinions on the condition of the problem of promoting Tha Khoi pomelo development in general at a high level. Mean = 3.96, standard deviation = .644. The results of the analysis of qualitative data from interviews It was found that the main problem was the outbreak of pests, farmers cannot control. Guidelines for promoting the development of Tha Khoi pomelo. The farmers' opinions towards the promotion of Tha Khoi pomelo development were generally at the highest level. Mean = 4.23, standard deviation = .581. The results of the quality data analysis on the promotion guidelines for the development of Tha Khoi pomelo. Farmers bring Tha Khoi pomelo to be processed into products. The government has come to push up production costs. Farmers cooperate with groups that come to develop Tha Khoi pomelo. such as, Development of biofertilizers to make pomelo taste sweeter and more delicious.

Keywords: Farmer, Development Guidelines, Tha Khoi Pomelo

การพัฒนาศักยภาพนวัตกรรมชุมชนผ่านนวัตกรรมอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อการจัดการ
ท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน ตามแนวทางโมเดลเศรษฐกิจ BCG
พื้นที่ตำบลท่าหมอไพร อำเภोजะนะ จ.สงขลา

Developing the Potential of Community Innovators through Local
Identity Innovation for Sustainable Community Tourism Management
with the BCG Economic Guidelines on Thamorsai Sub-district,
Chana District Songkhla Province Area

จิตาภา สุวรรณฤกษ์

Jidapa Suwannarurk

อาจารย์สังกัดคณะศึกษาศาสตร์

Lecturer of The Faculty of Education

มหาวิทยาลัยทักษิณ

Thaksin University

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อ 1.การพัฒนาศักยภาพของนวัตกรรมชุมชนผ่านโครงการU2T 2. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อการจัดการท่องเที่ยวชุมชน 3.การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนต้นแบบจากผลไม้สดแปรรูปที่ล้นตลาดในท้องถิ่น โดยงานวิจัยจะถูกรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จากการลงพื้นที่จริง การสังเกตการณ์ สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยคัดเลือกกลุ่มประชากรผ่านการสัมภาษณ์ในโครงการ U2T ในตำบลท่าหมอไพร จ.สงขลา จำนวน 20 คน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบขั้นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content-Analysis) เป็นการนำข้อมูล เอกสาร วิเคราะห์พรรณนา อธิบายปรากฏการณ์จากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า 1.นวัตกรรมชุมชนตำบลท่าหมอไพรสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้เรื่องการใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG และ Lean Canvas Model 2.การสร้างอัตลักษณ์ในท้องถิ่นเพื่อการจัดการท่องเที่ยวชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชุมชนของคนท่าหมอไพรกับงานนัดพบที่นบตันปริง ครั้งที่ 1 3.ผลิตภัณฑ์ต้นแบบน้ำยาเอนกประสงค์ผลไม้สดแปรรูป ANN CLEAN TAMORSAI

คำสำคัญ: นวัตกรรมชุมชน, อัตลักษณ์ท้องถิ่น, การท่องเที่ยวชุมชน, โมเดลเศรษฐกิจ BCG

Abstract

The objectives of the study were to 1. Develop the potential of community innovators through U2T project 2. Study local identity for community-based tourism management 3. Develop a model community product from local sour fruits that have flooded the market. The study is qualitative research. The research tools were field visits, observation, and indepth interviews. The sample was 20 populations who passed the interview in U2T project at Thamorsai Sub-district, Songkhla Province Area. Moreover, the data of the study was analyzed by using content analysis. The results revealed that 1. the community innovators in Thamorsai Sub-district could apply the knowledge of BCG economic model and Lean Canvas Model 2. there was local identity for community-based tourism management in Thamorsai Sub-district through 1st “Meet at Nop Ton Pring” Fair. 3. a model community product from local sour fruits in the study was a Multi-Purpose cleaner “ANN CLEAN TAMORSAI”

Keyword: community innovators, local identity, BCG economic model

ความสำเร็จของเครือข่ายความร่วมมือในการทำงานด้านการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ บ้านแม่ตุงติง ตำบลแม่สาบ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่
The success of collaborative network of natural resource
conservation of Ban Mae Tung Ting, Mae Sap Sub-district, Samoeng
District, Chiang Mai Province

น้ำทิพย์ กาศรวิชัย

Kasriwichai Namthip

นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Student, Master of Public Administration, Chiang Mai University

E-mail: Namthip_ka@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการดำเนินงานของเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของบ้านแม่ตุงติง และ 2) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานของเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของบ้านแม่ตุงติงและแนวทางการแก้ไขปัญหา งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ผลการศึกษาพบว่า 1) การดำเนินงานของเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของบ้านแม่ตุงติง ภาคส่วนต่างๆ ที่ร่วมเครือข่ายฯ จะมีคุณลักษณะร่วมกัน ได้แก่ การรับรู้ มุมมองที่เหมือนกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การมีความสนใจหรือผลประโยชน์ร่วมกัน การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน การเกื้อหนุนพึ่งพากัน และการมีปฏิสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยน 2) ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงาน และแนวทางการแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย (1) การประสานความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของบ้านแม่ตุงติง ควรมีการประสานงานในระดับกลุ่มย่อย (2) ความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของประชาชนในพื้นที่ยังไม่เพียงพอ ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมองค์ความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายให้กับราษฎรในพื้นที่ รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ 3) หน่วยงานบางหน่วยไม่ได้เข้ามามีบทบาทอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับราษฎรบางส่วนไม่มีเวลาในการทำกิจกรรมของเครือข่าย เนื่องจากให้ความสนใจในการทำเกษตรมากขึ้น ดังนั้น หน่วยงานในพื้นที่ควรส่งเสริมและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานราชการที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และมีการกำกับดูแลติดตามการดำเนินงานของเครือข่ายที่ประสบความสำเร็จให้มีความต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ความสำเร็จ, เครือข่าย, อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ, บ้านแม่ตุงติง

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the success of the operation of the natural resource conservation network of Ban Mae Tung Ting and 2) to study the problems and obstacles of the operation of the natural resource conservation network of the house Mae Tung Ting and guidelines for solving problems. This research uses qualitative interviews to collect information from government, private, and public agencies. The results of the study found that 1) in the operation of the network for natural resource conservation in Ban Mae Tung Ting, various sectors participating in the network have common characteristics, including the perception of the same perspective having a shared vision Having common interests or interests Participation of all members in the network strengthening each other mutual support and interaction in exchange. 2) Problems and obstacles of operations and solutions to the problem include (1) coordination and cooperation in the conservation of natural resources at Ban Mae Tung Ting. There should be coordination at the subgroup level. (2) The knowledge of laws regarding natural resource conservation among the people in the area is still insufficient. Therefore, knowledge and understanding of the law should be promoted to the people in the area. Including stakeholders and 3) Some agencies do not play a continuous role. In addition, some citizens do not have time to engage in network activities. Due to increased interest in agriculture, local agencies should promote and create cooperation with government agencies that are involved in solving problems, and there should be supervision and monitoring of successful network operations to ensure continuity.

Keywords: success, network, conserve natural resources, Ban Mae Tung Ting

หน้าที่และอำนาจของวุฒิสภา :
ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศฟิลิปปินส์
Duties and Powers of the Senate:
Comparison of Thailand and the Philippines

อเนก สุขดี

Anek Sookdee

คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University

anek.s@psru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาของประเทศไทยและประเทศฟิลิปปินส์ 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาของประเทศไทยกับประเทศฟิลิปปินส์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) วุฒิสภาของประเทศไทยและประเทศฟิลิปปินส์มีหน้าที่ และอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในการกลั่นกรองกฎหมาย การตรวจสอบและในฐานะรัฐสภา 2) วุฒิสภาของประเทศไทยมีหน้าที่และอำนาจเหมือนกับวุฒิสภาของประเทศฟิลิปปินส์ในการกลั่นกรองกฎหมาย การตรวจสอบ ได้แก่ การตั้งกระทู้ถาม การตั้งคณะกรรมการสามัญและคณะกรรมการวิสามัญ ส่วนในฐานะรัฐสภา ได้แก่ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและการพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่างๆมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ วุฒิสภาของประเทศไทยไม่มีหน้าที่ และอำนาจในการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งต่างๆและไม่มีหน้าที่ และอำนาจในการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งซึ่งแตกต่างจากวุฒิสภาของประเทศฟิลิปปินส์ที่มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องดังกล่าว

คำสำคัญ: หน้าที่, อำนาจ, วุฒิสภา, การเปรียบเทียบ

Abstract

This research aims to 1) study the duties and powers of the Senate of Thailand and the Philippines, 2) conduct a comparative analysis of duties and powers of the Senate of Thailand and the Philippines. This is documentary research in which related documents are studied, data are analyzed using content analysis, and descriptive analysis results are presented. The research results showed that 1) The Senate of Thailand and the Philippines has the duty and power according to the provisions of the constitution to scrutinize laws. inspection and as parliament, 2) The Senate of Thailand has the same duties and powers as the Senate of the Philippines in scrutinizing laws. Scrutiny includes asking questions. Establishment of the Ordinary Commission and the Extraordinary Commission. As for Parliament, including amending the Constitution and considering and approving various important matters, there are differences. In addition, the Senate of Thailand does not have the duty and power to consider appointing people to various positions and does not have the duty and power to remove people from office, unlike the Senate of the Philippines, which has the duty and power in such matters.

Keywords: Duties, Powers, Senate, Comparison

แนวทางการป้องกันภาวะสมองไหล กรณีศึกษา : เขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง

Guidelines for preventing brain drain Case study : Mueang District, Trang Province

ภูชิต ดอกไม้หอม รัชชิดา คงด้วง กติกา สุขปานแก้ว ภูหลวง จุรีพัฒน์วาณิช ญัฐนิชา อินทร์อนันต์
พรรณพุกษา สิงห์อินทร์ สรวิชัย ดีเบา นิสรา ดำรงค์ ศรีตา เพ็งหลัง อารายา หยงสตาร์ และชลิดา แยมศรีสุข
Poochit Dokmaihom, Ranchida Kongdoug, Katika Sukpankaew, Pholuang Jureepattanawanit,
Natnicha Ainanun, Punprueksa Sing – in, Sorawit Deebao, Nissara Damrong, Sawita Penglong,
Araya Yongsatar, and Chalida Yamsrisuk

นักศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

S6320835211@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาภาวะสมองไหล กรณีศึกษา : เขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง และแนวทางการป้องกันภาวะสมองไหล กรณีศึกษา : เขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง จากการศึกษา พบว่าเนื่องจากปัจจุบันมีการเกิดภาวะสมองไหลของฝีมือแรงงานที่เกิดจากการศึกษาในระดับสูง การขาดแคลนแรงงาน การขาดโอกาสที่ดี และคุณภาพชีวิตในการทำงาน เพื่อการดำเนินชีวิตภายใต้กระแสนิยมแบบเสรีที่เปิดโอกาสให้ฝีมือแรงงานทักษะสูงได้แสดงความสามารถในการสร้างมูลค่าให้กับตน และองค์กร เพื่อนำเสนอแนวทางการป้องกันภาวะสมองไหล ซึ่งมีความซับซ้อนและหลากหลาย หากไม่ได้รับการแก้ไขหรือการเตรียมแนวทางการป้องกันการเกิดภาวะสมองไหลตามแนวคิดนักวิชาการของสุมิตร สุวรรณ (2550) ประกอบด้วย ด้านการศึกษา ระดับสูง ด้านแรงงาน ด้านการขาดโอกาส และด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน เพื่อให้ได้คนดีคนเก่ง การสร้าง การพัฒนาองค์กร พร้อมทั้งบริหารค่าตอบแทน ให้เป็นทางเลือกหนึ่งกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้ตระหนักในการเตรียมแนวทางการป้องกันภาวะสมองไหล กรณีศึกษา : เขตอำเภอเมือง จังหวัด ตรัง อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดตรัง อย่างมั่นคง ยั่งยืน

คำสำคัญ: แรงงาน, ภาวะสมองไหล, แนวทางการป้องกัน, กรณีศึกษา

Abstract

The purpose of this article is to study the condition of brain drain problems. Case study: Muang District, Trang Province and guidelines for preventing brain drain Case study: Muang District, Trang Province According to the study, because there is currently brain drain of the workforce caused by higher education. Labor shortage To live under the liberal capitalist trend that allows highly skilled workers to show their ability to create value for themselves and their organizations. It is complex and varied. If not corrected or prepared guidelines for preventing brain drain according to the academic concept of Sumit Suwan (2550), consisting of higher education, labor, lack of opportunities and quality of life at work in order to get good talent, creation, organizational development and compensation management as an alternative to both public and private agencies to realize the preparation of guidelines for brain drain prevention. Case Study: Muang District, Trang Province effectively to drive the development of Trang Province. be enduring

Keywords: Labour, Brain Drain, Prevention Approach, Case Study

การศึกษาการจัดการความปลอดภัยในการฝึกงานสำหรับนักศึกษา

สาขาวิชาการจัดการงานนิทรรศการและงานอีเวนต์

The Study of Safety Management in an Internship Program for Exhibition and Event Management Undergraduate Student

บุษริน วงศ์วัฒนา¹ และ นพรัตน์ บุญเพียรผล²

Busarin Wongwiwattana¹ and Nopparat Boonpienpon²

¹อาจารย์ ดร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Wongwiwattana_b@su.ac.th: อีเมล¹, Boonpienpon_n@su.ac.th: อีเมล²

บทคัดย่อ

การฝึกงาน (Internship) ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและงานอีเวนต์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อเพิ่มพูนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อย่างไรก็ตามด้วยลักษณะงานอีเวนต์ที่มีกิจกรรมซึ่งอาจส่งผลให้นักศึกษาได้รับอันตรายและความไม่ปลอดภัยได้ ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการความปลอดภัยที่เหมาะสมสำหรับการฝึกงานของนักศึกษาในสาขาฯ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ให้ข้อมูลหลัก 12 คน คือ ผู้ฝึกในสายงานอีเวนต์ที่สามารถตอบคำถามและให้ความคิดเห็นได้ ผู้วิจัยมีกำหนดโครงสร้างคำถามซึ่งพัฒนาจากหลากหลายแหล่งข้อมูลและมีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Denzin, 1970) ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับเรื่องของความปลอดภัยในระหว่างการฝึกงาน 6 ประเด็นสำคัญ คือ 1) การเดินทาง 2) สถานที่ ฝึกงาน 3) อุบัติเหตุ 4) ขโมยและการโจรกรรม 5) การคุกคามและการล่วงละเมิดทางเพศ และ 6) สารเสพติดและของมีคม และจากประเด็นของความไม่ปลอดภัยในแต่ละด้านนี้ทำให้นักศึกษาต้องมีการบริหารจัดการความปลอดภัย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารหลักสูตรจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้ 1) การปฐมนิเทศก่อนฝึกงาน 2) การกำหนดอาจารย์ผู้ดูแล 3) ช่องทางของการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ 4) การสร้างความเข้าใจกับสถานประกอบการถึงความปลอดภัยและสิทธิขั้นพื้นฐานของนักศึกษา 5) การจัดทำประกันสุขภาพ อุบัติเหตุ รวมถึงเครื่องมือการคุ้มครองสิทธิของนักศึกษาในระหว่างฝึกงาน ตามลำดับ

คำสำคัญ: การจัดการความปลอดภัย, การฝึกงาน, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการนิทรรศการและงานอีเวนต์

Abstract

An Internship is an essential tool for undergraduate students in particularly, Bachelor of Business Administration program in Exhibition and Event Management, Faculty of Management Science Silpakorn University. However, as the nature of Exhibition and Event Management business which quite concern both indoor and outdoor activities which may lead to an unsecure, accident, and illness during their internship. The aim of this study is to study an appropriate safety management for these students. Therefore, the qualitative research method is applied with a focus group interviewing technique. All twelve key informants are student those who have had internships in their fields in order to provide some useful comment and suggestion regarding safety management for exhibition and event business respectively. In addition, the data triangulation method was applied (Denzin, 1970) The result has been shown that there are six significant of unsafety manner during student internship, 1) travelling 2) internship place 3) accident 4) theft and robbery 5) threats and sexual harassment and 6) drugs and intoxicants. And according to all these unsafety manners which lead student to an awareness of safety concerns and management accordingly. Therefore, this is a crucial for all concerns to be realized and proceed on five step of safety management of:- 1) An orientation prior an internship 2) Assign supervisors/mentor during internship period 3) Create an effective communication channel during internship 4) Making a good relationship with business owner in order to let them aware on safety and student right properly and, 5) Providing health and accident insurance, student handbook, and some necessary tools during internship consecutively.

Keywords: Safety Management, Internship, Bachelor of Business Administration program in Exhibition and Event Management

สมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
ภายหลังการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
Core competency in the operations of personnel of
sub-district health promoting hospital after transferring to
khon kaen provincial administrative organization.

เกียรติศักดิ์ วิจิตรเชื้อ

Kiattisak Wijitchuea

วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

College of Local Administration, Khon Kaen University

kiattisak.w@kkumail.com1

บทคัดย่อ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นได้ดำเนินการรับถ่ายโอนภารกิจโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจำนวน 248 แห่งซึ่งเป็นหนึ่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแรก ๆ ที่ถ่ายโอนได้ 100 เปอร์เซ็นต์ การศึกษาปรากฏการณ์ดังกล่าวจึงเป็นองค์ความรู้สำคัญต่อการบริหารท้องถิ่นอื่นๆ ที่กำลังจะดำเนินการรับโอนภารกิจของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในบริบทใหม่ บทความการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลภายหลังการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นด้วยวิธีการประเมินสมรรถนะหลักของบุคลากรก่อนและหลังการถ่ายโอนภารกิจจากกระทรวงสาธารณสุขมายังองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นในบุคลากร 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มบริหาร กลุ่มบริการสุขภาพ และกลุ่มวิชาชีพ เป็นจำนวนรวม 329 ตัวอย่าง นำมาวิเคราะห์และลักษณะสำคัญของสมรรถนะหลัก 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) ด้านการยึดมั่นในความถูกต้องและจริยธรรม 3) ด้านความเข้าใจในองค์กรและระบบงาน 4) ด้านการบริการเป็นเลิศ 5) ด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีมผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มภายหลังการถ่ายโอนภารกิจมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 5.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 สมรรถนะด้านการบริการเป็นเลิศและด้านการทำงานร่วมกันเป็นทีมมีผลการประเมินสูงที่สุดเป็นสองอันดับแรก ทั้งนี้ ควรทำการเสริมทักษะและสร้างความรู้ความเข้าใจระหว่างองค์กรผ่านการสัมมนาการเรียนรู้องค์กร การทำงานร่วมกันเป็นทีม

การผลิตตัวชี้วัดการทำงานร่วมกันสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนาสมรรถนะหลัก

คำสำคัญ: สมรรถนะหลัก, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล, องค์การบริหารส่วนจังหวัด, การถ่ายโอนภารกิจ

Abstract

Khon Kaen Provincial Administrative Organization (PAO) has accepted the transfer of missions of 248 sub-district health promotion hospitals, which is one of the first local administrative organizations to be able to transfer 100 percent. Studying this phenomenon is therefore important knowledge for other local administrations, which is about to transfer the mission of the Subdistrict Health Promoting Hospital in a new context. The purpose of this research article is to study the main competencies in the performance of personnel at the Subdistrict Health Promoting Hospital after the transfer of missions to the Khon Kaen PAO by means of evaluating the competencies of personnel before and after the transfer of missions from The Ministry of Public Health came to the Khon Kaen PAO in 3 groups of personnel: the administrative group, the health service group and professional groups, a total of 329 samples, the main characteristics of the 5 main competencies including 1) focusing on results, 2) adhering to correctness and ethics, 3) understanding of organizations and work systems, 4) providing excellent service, 5) working together as a team were analyzed. The results of the study found that after the transfer of missions all 3 groups changes were at their highest level with a mean of 5.21 and a standard deviation of 0.57. Service excellence and working together as a team are the top two most highly rated. There is a proposal to enhance skills and create knowledge and understanding between organizations through organizational learning seminars. Teamwork Production of collaborative indicators These things will help personnel to have knowledge, understanding and be able to develop their core competencies. This should enhance skills and create knowledge and understanding between organizations through organizational learning seminars. Teamwork Production of collaborative indicators These things will help personnel to have knowledge, understanding and be able to develop their core competencies.

Keywords: Core Competency, Sub-District Health Promoting Hospital, Provincial Administrative

Organization, Mission transfer

**ความพร้อมในการเปิดหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน**
**Readiness to Launch a Bachelor of Public Administration Program
at Chiang Mai Rajabhat University, Mae Hong Son Campus**

อนุนพงศ์ บัวเงิน

Anupong Buangoen

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Student, Master of Public Administration, Chiang Mai University.

anupong_bua@cmu.ac.th1

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน ในการเปิดหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยฯ จำนวน 3 คน เกี่ยวกับความพร้อมในการเปิดหลักสูตรฯ วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลการศึกษาด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาพร้อมกับการวิเคราะห์สรุปอุปนัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพร้อมด้านระบบโครงสร้างองค์การ วิทยาเขตฯ มีความพร้อมในการเป็นหน่วยจัดการศึกษา และมีความเป็นพหุวิทยาการสามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ 2) ความพร้อมด้านนโยบาย พบว่ามหาวิทยาลัยมีนโยบายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน อันเป็นปัจจัยสนับสนุนในการเปิดหลักสูตรฯ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพสามารถทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตนเอง 3) ความพร้อมด้านบุคลากร พบว่าวิทยาเขตฯ มีความพร้อมในส่วนของบุคลากรสายสนับสนุน แต่ยังขาดความพร้อมของบุคลากรสายวิชาการ ซึ่งต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด 4) ความพร้อมด้านทรัพยากรอื่น ๆ พบว่าวิทยาเขตฯ มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก แต่งบประมาณในการบริหารจัดการบางส่วนจะขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษา และ 5) ความพร้อมของชุมชน พบว่าพื้นที่ชุมชนหลายแห่งสามารถเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา นอกจากนี้ ประชาชนให้ความสนใจและพร้อมสนับสนุนให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อหากมีการเปิดหลักสูตรฯ และส่วนราชการในพื้นที่ก็สนใจทำข้อตกลงให้บุคลากรเข้าศึกษาต่อเช่นกัน

คำสำคัญ: ความพร้อมในการเปิดหลักสูตร, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน

Abstract

This research aims to study the readiness of Chiang Mai Rajabhat University to launch a Bachelor of Public Administration Program at Mae Hong Son Campus. The researcher used qualitative research methodology and collected data from three university executives about the readiness to launch the Bachelor of Public Administration Program. The data was evaluated by content analysis and analytic induction obtained from the interviews. The result showed that 1) Organizational structure system readiness: Mae Hong Son Campus is ready to be an education management unit and be multidisciplinary and able to organize studies by the context of the area. 2) Policy readiness: The university has a policy for sustainable local development, therefore, it is clear to encourage the course opening to generate potential graduates who can develop their locality. 3) Personnel readiness: It was found that there was readiness on the part of support personnel, however, there still needs to be more academic personnel who must be qualified according to the curriculum standards set by the Office of the Higher Education Commission. 4) Other resources readiness: It was found that the building and facilities were ready, in other words, some administrative budgets depend on the number of students. 5) Community readiness, it was found that communities in the area can be a source of professional experience training for students. People attend and are ready to support their children to study if the curriculum is opened, moreover, government agencies are interested in reaching an agreement for personnel to enter education.

Keywords: Readiness to Launch, Bachelor of Public Administration Program, Chiang Mai Rajabhat University, Mae Hong Son Campus

การเมืองในกระบวนการกำหนดนโยบายการศึกษา:
กรณีศึกษาการคอร์รัปชันการสอบครูผู้ช่วย สพฐ. พ.ศ. 2551 – 2562
THE POLITICS OF EDUCATION POLICY-MAKING PROCESS: CASE STUDY
CORRUPTION IN THE EXAMINATIONS FOR SELECTION OF OBCE
ASSISTANT TEACHER DURING 2008 - 2019

ปฏิกาน พงศิริเสวี

Patipan Ponsirisawe

นักศึกษาปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

art.pangya1@gmail.com

บทคัดย่อ

คำถามการวิจัยของงานชิ้นนี้คือการคอร์รัปชันการสอบครูผู้ช่วย จากรัฐบาลพลเรือนถึงรัฐบาลทหาร พ.ศ. 2551-2562 นั้น โดยเปรียบเทียบแล้ว มีมากขึ้นหรือน้อยลง และเป็นเพราะเหตุใด โดยงานชิ้นนี้จะเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ทฤษฎีว่าด้วยกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ (public policy-making process) ทฤษฎีว่าด้วยธรรมาภิบาล (good governance theory) และทฤษฎีว่าด้วยการคอร์รัปชัน (corruption theory) สมมุติฐานของงานวิจัยนี้คือการสอบบรรจุครูผู้ช่วยในสมัยรัฐบาลทหารน่าจะมีลักษณะการคอร์รัปชันมากกว่าในสมัยรัฐบาลพลเรือน อันเนื่องมาจาก รัฐบาลพลเรือนระบอบประชาธิปไตยมีแนวโน้มที่จะถูก ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้มากกว่า มีตัวแสดงต่าง ๆ ทั้งภาคประชาชน องค์กรอิสระ หรือสื่อ เข้ามาถ่วงดุลการทำงานมากกว่า ขณะที่รัฐบาลทหารระบอบอำนาจนิยมมีแนวโน้มที่จะตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ยาก ตัวแสดงต่าง ๆ มีอำนาจถ่วงดุลได้น้อย จึงทำให้รัฐบาลพลเรือนน่าจะมีโปร่งใสและตรวจสอบได้มากกว่ารัฐบาลทหาร แต่ผลการศึกษาเบื้องต้นพบว่าการสอบบรรจุครูผู้ช่วยในสมัยรัฐบาลพลเรือนกลับอาจกลับจะมีการคอร์รัปชันมากกว่าในสมัยรัฐบาลทหาร อันเนื่องมาจากเพราะระบอบการเมืองแต่เพียงอย่างเดียวอาจจะยังไม่สามารถอธิบายการเกิดการคอร์รัปชันได้มากพอ จำเป็นต้องใช้ทฤษฎีอื่นเข้ามาดูเพิ่มขึ้นประกอบ แต่นอกจากนั้นในอีกทางหนึ่งอาจเป็นเพราะภายใต้ระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยทำให้สื่อสามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้มากขึ้น และอาจเป็นเพราะระบอบการเมืองแบบอำนาจนิยมในช่วงแรกมีการปราบปรามการ คอร์รัปชันอย่างเข้มงวด

คำสำคัญ: การเมืองในกระบวนการกำหนดนโยบาย, นโยบายการศึกษา, การคอร์รัปชัน, การสอบคัดเลือกครู

Abstract

The research question of this work is: Corruption in teacher assistant examinations in 2008-2019, from the civilian government period to the military government period, by comparison, is more or less? And why? This work will be qualitative research and using the public policy-making process theory, good governance theory, and corruption theory to answer questions. The hypothesis of this research is that the examinations during the military government period were likely to be more corrupt than those during the civilian government period. Democratic civilian governments may be more likely to face scrutiny over their work from the public sector, independent organizations, or the media while authoritarian junta government tend to be difficult to check their work and the actors have little balancing power. This makes the civilian government likely to be more transparent and accountable than the military government. But preliminary results of this research show that the examinations during the civilian government may have more corruption than during the military government. It may be because the political regime alone may not adequately explain the occurrence of corruption and it is necessary to use other theories to consider the question. But on the other hand, it may be because under a democratic regime the media is able to check the government's work more and it may be because the authoritarian regime in the beginning had strict suppression of corruption.

Keywords: Politics in the policymaking process, Education policy, corruption, teacher selection examination

การประเมินหลักสูตรการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา : บทสะท้อนผู้มีส่วนได้เสีย

โรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดหาดใหญ่)

CURRICULUM EVALUATION : REFLECTIVE STAKEHOLDERS

TESABAN 5 (WATHATYAI) SCHOOL

นลธวัช บุญเรือง

Nolthawat Boonraung

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหาดใหญ่)

สำนักการศึกษา เทศบาลนครหาดใหญ่

Deputy Director of Educational Institution Tessaban 5 (Wathatyai) School

Hat Yai Municipality Education Office

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์งานวิจัย 1) เพื่อประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเทศบาล ๕ (วัดหาดใหญ่) 2) เพื่อหาแนวทางการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษา ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น กลุ่มประชากรคือ ครู ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา 290 คน กลุ่มตัวอย่าง ครู ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา 44 คน วิธีการเลือกแบบเจาะจง ผู้ปกครอง 165 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่าง 209 คน เครื่องมือที่ใช้ แบบสอบถาม การสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ข้อมูล ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย SD. การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1.ความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสียโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านงบประมาณและทรัพยากร จากสนทนากลุ่ม คือ 1) ด้านองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ด้าน องค์ประกอบของหลักสูตร เป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการ 2) ด้านสมรรถนะผู้เรียนด้านจัดการตนเอง ยังไม่เป็นที่คาดหวัง ด้านการคิดขั้นสูง ต้องมีการช่วยเหลือโดยผู้ปกครองและครู ด้านการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดได้ มีเหตุผล ด้านการทำงานเป็นทีม เข้ากับเพื่อนได้ ด้านเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ตระหนักในการเป็นพลเมืองดี ด้านการอยู่ร่วมกับธรรมชาติและวิทยาการอย่างยั่งยืนเช่น ใช้โทรศัพท์เท่าที่จำเป็น ด้านทักษะอาชีพ ช่วยเหลือกิจกรรมของครอบครัว 3) ด้านจัดการเรียนการสอนของครู ตรงตามความสนใจความถนัดของผู้เรียน 4) มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่โรงเรียนต้องการ

คำสำคัญ: ผู้มีส่วนได้เสีย, สมรรถนะ, คุณลักษณะอันพึงประสงค์

Abstract

The objectives of this research were: 1) to evaluate the use of Tessaban 5 (Wat Hat Yai) school curriculum. 2) to find ways to improve the quality and standards of education. To achieve higher achievement, the population consisted of 290 teachers, administrators, and school committees. The population sample group consisted of teachers, administrators, and school board committees with 44 members. Purposive selection method: 165 parents using simple random sampling. Sample group: 209 people. Tools used: questionnaire, focus group. Statistics used for data analysis: frequency, percentage, mean, and SD. From the content analysis, the research results revealed that: 1. The overall opinions of the stakeholders and each side are at a high level, namely the student side and those involved. The process of school curriculum development, learning and development, and budget and resources. From the group discussion: 1) Components of the educational institution's curriculum Including the components of the curriculum. It depends on the needs of the beneficiary. 2) Student competence in self-management was not in expected. Advanced thinking requires help from parents and teachers. Communication through the exchange of ideas. Working in a team means getting along with friends. Be a strong citizen. Students should be aware of being good citizens. Live in harmony with nature and science sustainably by using the phone sparingly. Professional skills help with family activities. 3) Teachers' teaching and learning aspects match students' interests and abilities. 4) Have the desirable characteristics that the school requires.

Keywords: Stakeholders, Competence, Desirable characteristics

กลยุทธ์ 3ป. เพื่อการขับเคลื่อนโมเดล 9Ds Flexicurity ในการบริหารหลักสูตรการ พัฒนาภาวะผู้นำในยามวิกฤติของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 3Ps Strategy for implementing the 9Ds Flexicurity Model in Managing Leadership Development Programs during the COVID-19 Pandemic

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย¹ ณรงค์ จงอร่ามเรือง² สิทธินาถ สรรพานิช³

Werawat Punnitamai¹ Narong Jongaramrueng² Sitthinath Sanpanich³

¹รองศาสตราจารย์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

²นักศึกษาปริญญาโท ภูมิบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

³ที่ปรึกษาอาวุโส บริษัท ศูนย์กฎหมายธุรกิจ อินเตอร์เนชั่นแนล

¹Graduate School of Public Administration (GSPA) National Institute of Development Administration

²Graduate School of Public Administration (GSPA) National Institute of Development Administration

³Senior Consultant at Business Law Center International (BLCI)

First author E-mail: werawat1909@gmail.com

บทคัดย่อ

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในระหว่างปี พ.ศ.2562- 2565 ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลกระทบในหลายด้านในหลายระดับเป็นอย่างมาก หลักสูตรการฝึกอบรมการพัฒนาภาวะผู้นำเช่นกันต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงแบบย้อนแย้งที่ต้องคล่องตัวรวดเร็วจากทั้งเทคโนโลยีและการแพร่ระบาดนี้ ผลการศึกษาวิจัยของวีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2566) บ่งชี้ว่าเพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรการพัฒนาภาวะผู้นำงานได้ผล ผู้คนเป็นสุข-สนุก และ ความอยู่รอดปลอดภัยร่วมกันของทุกภาคส่วน การฉลาดใช้กลยุทธ์ 3ป. (เป็นธรรม-ปลอดภัย-เป็นมิตร) ในช่วงก่อน-ระหว่าง และ หลังการบริหารหลักสูตรโดยผสมผสานกลยุทธ์แบบการรวมศูนย์และการกระจายอำนาจจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น บทความนี้จึงมุ่งเสนอแนะแนวทางการประยุกต์ใช้กลยุทธ์ 3ป. ดังกล่าวผ่าน 3 ระยะของโมเดลเชิงระบบที่เรียกว่า "9Ds Flexicurity" (วีระวัฒน์, 2564) เพื่อความสำเร็จของการบริหารหลักสูตรการพัฒนาภาวะ ผู้นำของไทยทั้งในยาม วิกฤติและในภาวะปกติ

คำสำคัญ: กลยุทธ์บริหารหลักสูตร, การพัฒนาภาวะผู้นำ

Abstract

The outbreak of the COVID-19 during 2019-2022 A.D. has resulted tremendous effects at all levels and multidimensions. Likewise, HRD management including the leadership development programs are subjected to paradoxical ambidexterity induced by both technological advancements and the lingering pandemic. Punnitamai's research study done in 2023 shed lights that, during the pandemic. If smartly applying HRD humanized strategies prioritizing collective concern on safety, fairness, friendliness maintains the program success. Program administrators adeptly learn how to weave HRD centralized and decentralized paradoxical strategies appropriately. This paper is intended to systematically apply the so called the “9 Ds flexicurity” (Punnitamai, 2021) process model to all three phases (Before-During-After) Program administration. It is believed that the 9 Ds model will guarantee the program success in all crisis and normal situations.

Keywords: Curriculum Management Strategy, Leadership Development

การพัฒนาการให้บริการสู่การเป็นศูนย์ราชการสะดวก ระดับพื้นฐาน
ของที่ทำการปกครองอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
Service Development to Government Easy Contact Center Basic - Level
of Mueang Lampang District Administration Office, Lampang Province.

ณัฐพล จิตใหญ่

NATTHAPON JITYAI

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Department of Public Administration,

Faculty of Political Science and Public Administration

Natthapon_jityai@cmu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาการพัฒนาการให้บริการสู่การเป็นศูนย์ราชการสะดวก ระดับพื้นฐานของที่ทำการปกครองอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ ได้แก่ 1.) เพื่อค้นหาแนวทางการพัฒนาการให้บริการสู่การเป็นศูนย์ราชการสะดวกระดับพื้นฐานของ ที่ทำการปกครอง อำเภอเมืองลำปาง 2.) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาการให้บริการสู่การเป็นศูนย์ราชการสะดวก ระดับพื้นฐาน ของที่ทำการปกครองอำเภอเมืองลำปาง การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัย เชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ราย ผลการศึกษาพบว่าที่ทำการปกครอง อำเภอเมืองลำปางได้มีการจัด โครงสร้างในการทำงานออกเป็น 4 กลุ่มงาน/ฝ่าย 1 สำนักงาน 1 ศูนย์ ตามแนวทางที่กรมการปกครองได้กำหนด ไว้ และได้้นำหลักเกณฑ์มาตรฐานการให้บริการของศูนย์ราชการสะดวก มาปรับใช้เพื่อให้บริการประชาชนในพื้นที่ อำเภอเมืองลำปาง อย่างไรก็ตามปัญหาและอุปสรรคของการให้บริการสู่การเป็นศูนย์ราชการสะดวกระดับพื้นฐาน คือ นโยบายเกี่ยวกับการบริหารงานการให้บริการประชาชน ซึ่งเป็น อุปสรรคสำคัญต่อการก้าวการเป็นศูนย์ราชการ สะดวกระดับก้าวหน้า และระดับเป็นเลิศโดยประกอบด้วยการจัดสรรงบประมาณ การจัดโครงสร้างของหน่วยงาน ลักษณะงานที่ให้บริการที่ไม่ตอบโจทย์ของผู้รับบริการ จำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอต่อการให้บริการ และสิ่ง อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่ไม่มีความทันสมัย

คำสำคัญ: ศูนย์ราชการสะดวก, การพัฒนาการให้บริการ, ที่ทำการปกครองอำเภอ

Abstract

This article is part of a study on Service Development to Government Easy Contact Center Basic - Level of Mueang Lampang District Administration Office, Lampang Province. The author's objectives are 1.) Finding ways to Service Development to Government Easy Contact Center Basic - Level of Mueang Lampang District Administration Office. 2) analyze the problems and obstacles of service development to Government Easy Contact Center Basic - Level of Mueang Lampang District Administration Office. This study used Qualitative Research. By interviewing 5 relevant practitioners. The results of the study found that Mueang Lampang District Administration Office has organized the structure to work out as follows: 4Group/Section 1 General Administration Section 1 Damrongdhama Center In accordance with the guidelines set by the Department of Provincial Administration and has adopted the standard service guidelines of Government Easy Contact Center. However, the problem and obstacle of providing services to Government Easy Contact Center Basic - Level is the policy regarding the administration of public services. This is a major obstacle to becoming a Government Easy Contact Center Government Easy Contact Center Advanced - Level and Excellence - Level It consists of budget allocation, organization and organization structure. The nature of the work that provides services that do not meet the needs of the service recipients. Insufficient number of personnel to provide services and non-modern operational facilities.

Keywords: Government Easy Contact Center, Service Development, District Administration Office

การคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา

SELECTING VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION INSTITUTIONAL ADMINISTRATORS

ณัฐนรี ตันพิริยะกุล

Natnaree Tunpiriyagul

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Political Thammasat University

Natnaree.Am13@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาในการสรรหาและคัดเลือกบุคคลตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา 2) เสนอแนวทางเชิงนโยบายในกระบวนการคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาและกลุ่มข้าราชการครู การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพปัญหาในการสรรหาและคัดเลือกบุคคลตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ระบบการคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาด้านรูปแบบการสรรหา พบว่า การสรรหาเป็นนโยบายการสรรหาแบบปิด คิดเป็นร้อยละ 49.2 และการสรรหาและคัดเลือกควรเป็นระบบมุ่งเน้นตำแหน่ง (Position-Based Senior Executive Service) คิดเป็นร้อยละ 59.1 ซึ่งสภาพปัญหาในการสรรหาและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ปัญหาที่พบของผู้อำนวยการ ได้แก่ ข้อจำกัดของโครงสร้างระบบการคัดเลือกและบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน ส่วนปัญหาในการสรรหาและคัดเลือกของรองผู้อำนวยการ ได้แก่ อัตราการแข่งขันต่ำในการสมัครเข้ารับการคัดเลือก 2. แนวทางเชิงนโยบายในกระบวนการคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา เช่น การมุ่งเน้นระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้การสอบข้อเขียน การเพิ่มคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือก เป็นต้น โดยมีข้อเสนอแนะระบบการคัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาควรมุ่งเน้นระบบการสอบคัดเลือกที่ใช้การสอบข้อเขียนปรนัยมากกว่าการสอบคัดเลือกโดยการรวบรวมผลงานในการปฏิบัติหน้าที่

คำสำคัญ: การสรรหาและคัดเลือก, ผู้บริหารสถานศึกษา, สภาพปัญหา

Abstract

This research 1) studied problems in recruiting and selecting educational institution administrators and 2) proposed policy guidelines for the educational institution administrator selection process at the Office of the Vocational Education Commission. Mixed methods research was done with data gathered by questionnaire and semi-structured interviews and analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and results transformation from samples comprising educational institution administrators and civil service teachers. Results: 1) a closed recruitment policy hindered recruiting and selecting educational institution administrators in 49.2 percent of cases, whereas a position-based senior executive service, accounting for 59.1 percent, would be more equitable. Problems encountered by directors included selection system structural limitations and professional ineffectiveness of hires. Problems in recruitment and selection of deputy directors included low competition rates in applications. 2) policy guidelines in the selection process for school administrators included focusing on the selection examination system using written examinations, and increasing qualifications for selection eligibility. The system for selecting educational institution administrators should focus on a written multiple choice examination rather than a selection examination collecting work results in performing duties.

Keywords: Recruitment, Selection, Educational institution administrators, Problems

การมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้
กรณีศึกษาหมู่บ้านวังหาด ตำบลลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย
The Public Participation with Government Agencies in Conserving
Forest Resources: A case study Wang Hat Village, Taling Chan
Subdistrict, Ban Dan Lan Hoi District, Sukhothai Province

วาเลนไทน์ เสริมสถาน¹ อเนก สุขดี²

¹นักศึกษารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

¹Political Science student, Pibulsongkram Rajabhat University

valentine.s@psru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ กรณีศึกษาหมู่บ้านวังหาด ตำบลลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากเอกสารและจากผู้นำชุมชน 5 คน เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ 3 คน และประชาชน 12 คน รวมทั้งสิ้น 20 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการทำแนวกันไฟ การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการลักลอบตัดไม้และการจับสัตว์ป่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้ การมีส่วนร่วมในการติดต่อประสานงาน การมีส่วนร่วมในการประชุมและการมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ 2) ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่ ปัญหาด้านงบประมาณ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ ปัญหาด้านการติดต่อสื่อสาร ปัญหาการขาดความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้และการแสวงหาผลประโยชน์จากป่าไม้โดยมิชอบ 3) ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ กรณีศึกษาหมู่บ้านวังหาด ตำบลลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอยจังหวัดสุโขทัย ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณให้

มากขึ้นในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ควรจัดอบรมให้ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แก่ประชาชนในพื้นที่ ควรส่งเสริมและพัฒนาป่าชุมชนให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้แก่ประชาชน ประชาชนและหน่วยงาน ภาครัฐควรเฝ้าระวังและสังเกตการณ์บุคคลที่ลักลอบเข้าไปตัดไม้หรือล่าสัตว์

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, การอนุรักษ์, ทรัพยากรป่าไม้

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the participation of people and government agencies in conservation forest resources. 2) to study the problems and obstacles in the participation of people and government agencies in conservation forest resources. 3) to study suggestions for promoting public participation with government agencies in forest resource conservation, A case study of Wang Hat Village, Taling Chan Subdistrict, Ban Dan Lan Hoi District. Sukhothai Province. This research was based on documents and from 5 community leader, 3 Forest Department staff and 12 peoples, totaling 20 peoples by selecting a specific sample. The research instruments were interviewed, Data were Content analysis and analyzed descriptively. The research found that 1) The participated of people with government agencies in conserving forest resources were: Participation in fire prevention, Participating in the surveillance of illegal logging and wildlife capture, Participation in forest resource conservation activities, participation in coordination, Participating in meetings and participating in beneficiaries. 2) Problems and obstacles in participation of people and government agencies in forest resource conservation were: budget issues personnel issues The problem of cooperation from the people in the area communication problems Lack of knowledge about forest conservation and illegal exploitation of forests. 3) Suggestions for promoting public Hat Village, Taling Chan Subdistrict, Ban Dan Lan Hoi District Sukhothai Province were: Government agencies should support more budgets to conserve forest resources. Training should be organized to educate people on forest resource conservation for people in the area. Community forests should be promoted and developed as tourist attractions to generate income for the people. Citizens and government agencies should be on the lookout for and monitor people who are illegally logging or hunting.

Keywords: participation, conservation, forest resources

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคอรี่เอ็กซ์เพรส ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

Factors affecting the decision to use Kerry Express in Hat Yai District,
Songkhla Province

ธนภัทร์ ทองน้อย¹ ปองพล บุญสงค์² และประจักษ์ เฉิดโฉม³

Thanaphat Thongnoy¹ Pongpon Bunsong² and Prajak Chertchom³

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 หลักสูตร การค้าสมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

²นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 หลักสูตร การค้าสมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

1Third year undergraduate students, Modern Trade and Service Innovation course

Faculty of Economics and Business Services Thaksin University, Songkhla

2Third year undergraduate students, Modern Trade and Service Innovation course

Faculty of Economics and Business Services Thaksin University, Songkhla

E-mail: 641071145@tsu.ac.th1, E-mail: 641071168@tsu.ac.th2

Corresponding author E-mail: prajak.c@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านตราสินค้าศึกษาปัจจัยด้านคุณภาพการบริการและศึกษาส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) 3 ปัจจัยประกอบด้วย (ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคอรี่เอ็กซ์เพรส ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อนำไปพัฒนาธุรกิจขนส่ง โดยเก็บแบบสอบถามจำนวน 400 ตัวอย่าง และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพรรณนาและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จากผลการศึกษาพบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในกลุ่ม ตัวอย่าง 400 คนเท่ากับ .983 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีสัดส่วนมากกว่าเพศชายคือร้อยละ 56.50 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18-25 ปี คือร้อยละ 86 มีสถานภาพโสดมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบอาชีพเป็นนักเรียนนักศึกษามากที่สุดร้อยละ 85.5 รวมถึงยังมีรายได้ที่ต่ำกว่า 15,000 บาทลงมาร้อยละ 83.5 สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานประกอบด้วยตัวแปรปัจจัยด้านตราสินค้า (X1) ปัจจัยด้านการบริการ (X2) ส่วน

ประสมทางการตลาด (X3) ผลการวิเคราะห์ได้ตามสมการดังต่อไปนี้ $Y = 0.009 + (-0.050X_1) + 0.170X_2 + 0.877X_3$ สรุปได้ว่าปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด โดยด้านผลิตภัณฑ์คือการมีบริการครบถ้วนเช่นมีบริการรับส่งสินค้าถึงที่ด้วยแอปพลิเคชันส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคอรี่ เอ็กซ์เพรสมากที่สุด ซึ่งมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจการสร้างกลยุทธ์ทางธุรกิจ

คำสำคัญ: เคอรี่เอ็กซ์เพรส, ปัจจัยด้านแบรนด์, ปัจจัยด้านคุณภาพการบริการ, สมการถดถอย

Abstract

This study aims to investigate the factors related to product quality, service quality, and the marketing mix (7Ps) that influence decision-making in using Kerry Express services in Hat Yai District, Songkhla Province. The three components of the marketing mix consist of product-related factors, distribution channel factors, and physical characteristics factors. The study is conducted to contribute to the development of the transportation business. Data was collected through a survey of 400 respondents, and statistical analysis, including descriptive statistics and multiple regression analysis, was used. The study found that the reliability coefficient of the survey in the sample group of 400 people was 0.983. The majority of the sample group, 56.50%, were female, and most respondents were in the age range of 18-25 years, accounting for 86%. The majority of the sample group were single and had education levels below a bachelor's degree, with students being the largest occupational group at 85.5%. Additionally, 83.5% of the respondents had an income below 15,000 baht. The statistical analysis included variables related to product factors (X1), service factors (X2), and marketing mix factors (X3). The results of the analysis can be summarized in the equation: $Y = 0.009 + (-0.050X_1) + 0.170X_2 + 0.877X_3$. In conclusion, marketing mix factors, particularly in the product dimension, such as providing comprehensive services and utilizing an application for delivering goods to the destination, have the most significant impact on the decision to use Kerry Express services. This information is beneficial for making strategic business decisions.

Keywords: Kerry Express, Brand factors, Service quality factors, Regression equation

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จร้านอาหารในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา Factors affecting the success of Halal restaurants in Mueang District, Songkhla Province

ปณิธาน ขาวขำ¹ วัชรระ แสงเสน² และประจักษ์ เฉิดโฉม³

Panithan Khaokham¹ Watchrara Saengsen² and Prajak Chertchom³

¹สาขาการคําสัมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ คณะเศรษฐศาสตร์และบริการธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

²สาขาการคําสัมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ คณะเศรษฐศาสตร์และบริการธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

Modern Trade and Service Innovation, Faculty of Economics and Business Administration

Thaksin University, Songkhla

Modern Trade and Service Innovation, Faculty of Economics and Business Administration

Thaksin University, Songkhla

E-mail: panithan17314@gmail.com , E-mail: saengsenwatchara72@gmail.com

Corresponding author E-mail: prajak.c@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จร้านอาหารในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จร้านอาหารในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่ใช้บริการร้านอาหาร ฮาลาลในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือสถิติพรรณนาสำหรับการวิเคราะห์ ประกอบด้วยค่าร้อยละ แจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมานสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) เพศชายมีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.5 % อายุเฉลี่ย 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.8 % รายได้ต่อเดือนเฉลี่ยของผู้ใช้บริการ เท่ากับ 10,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47 % สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานประกอบด้วยตัวแปร ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (X1) ด้านราคา (X2) ด้านสถานที่ (X3) ด้านการส่งเสริมทางการตลาด (X4) ด้านบุคลากรและพนักงาน (X5) ด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (X6) ด้านกระบวนการ (X7) ผลการวิเคราะห์ได้ตามสมการดังต่อไปนี้ $Y = 2.069 + 0.084 X1 + 0.022 X2 + (-0.172 X3) + 0.123 X4 + 0.006 X5 + (-0.051$

X6) + 0.046 X7 สรุปได้ว่าปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการตลาด มีผลต่อที่ใช้บริการร้านอาหารฮาลาลมากที่สุด ซึ่งมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจการสร้างกลยุทธ์ทางธุรกิจร้านอาหารฮาลาล

คำสำคัญ: ประชากรศาสตร์, ส่วนประสมทางการตลาด (7P's), ร้านอาหารฮาลาล, ตัดสินใจใช้บริการร้านอาหารฮาลาล

Abstract

Research on factors affecting the success of Halal restaurants in Mueang District, Songkhla Province. This research aims to study the marketing mix factors (7Ps) that affect the success of Halal restaurants and Halal restaurants in Mueang District, Songkhla Province. The sample group used in the study were people who used restaurant services. Halal in Mueang District, Songkhla Province, with a sample size of 400 people Using tools to collect data are descriptive statistics for analysis. Contains percentage values Frequency breakdown Mean, standard deviation, inferential statistics for testing hypotheses, including multiple regression analysis. The results of the study found that 1) Males have the highest proportion. Accounting for a percentage of 60.5%, the average age is 20-30 years, accounting for a percentage of 45.8%. The average monthly income of service users is 10,001-30,000 baht, accounting for a percentage of 47 % For inferential statistical analysis, it consists of variables. Product factors (X1) Price factors (X2) Location factors (X3) Marketing promotion factors (X4) Personnel and employees (X5) Physical presentation factors (X6) Process factors (X7) Analysis results Obtained according to the following equation: $Y = 2.069 + 0.084 X1 + 0.022 X2 + (-0.172 X3) + 0.123 X4 + 0.006 X5 + (-0.051 X6) + 0.046 X7$ In conclusion, it can be concluded that the marketing promotion factors It has the greatest effect on how many people use Halal restaurant services. This is useful for deciding on creating a halal restaurant business strategy.

Keywords: Demography, Marketing mix (7P's), Halal restaurants, Decide to use the service Halal restaurant

การนำองค์กรของผู้บริหารต่อประสิทธิผลตามพันธกิจ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Leadership of the University Administrators and Effectiveness of the Mission of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ธีรรัตน์ ประยูรเวช

Treanrat Paryoonwet

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาการนำองค์กรของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (3) เพื่อศึกษาอิทธิพล การนำองค์กรของผู้บริหารกับประสิทธิผลตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารระดับสูง จำนวน 10 คน ผู้บริหารระดับคณะ/วิทยาลัย จำนวน 14 คน ผู้บริหารระดับกองหรือเทียบเท่าจำนวน 66 คน รวมทั้งสิ้น 90 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำองค์กรของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ วิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้กรอบ SWOT ผลการวิจัยพบว่า (1)การนำองค์กรของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยม 2) ด้านการสื่อสาร 3) ด้านพันธกิจและการดำเนินงาน 4) ด้านการกำกับดูแลองค์กร 5) ด้านการประพฤติปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม 6) ด้านการสร้างประโยชน์ให้สังคม มี 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และค่านิยม และด้านการสร้างประโยชน์ให้สังคม (2) ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้แก่ 1) ด้านการเรียนการสอน 2) ด้านการวิจัย 3) ด้านบริการวิชาการ 4) ด้านศิลปวัฒนธรรม 5) ด้านบริหารจัดการ 6) ด้านสู่สากล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน และพบว่ามีปัจจัยอย่างน้อย 1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้แก่ ปัจจัยด้านพันธกิจและการดำเนินงาน และปัจจัยด้านการ

สร้างประโยชน์ให้สังคม มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลตามพันธกิจของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

คำสำคัญ: การนำองค์กรของผู้บริหาร, ประสิทธิภาพตามพันธกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Abstract

This research adopts a mixed-methods approach, integrating both quantitative and qualitative research designs, with the following objectives: (1) to examine the leadership within the organization of administrators at Rajamangala University of Technology Rattanakosin, (2) to investigate the effectiveness aligned with the university's mission, and (3) to explore the influence of organizational leadership on mission-driven effectiveness at Rajamangala University of Technology Rattanakosin. The sample group comprises 90 participants, including 10 senior executives, 14 faculty/college executives, and 66 divisional or equivalent executives. The research instrument was a questionnaire about the leadership of the administrators of Rajamangala University of Technology Rattanakosin, and the sample size was determined using the Krejcie and Morgan Table. Statistical analyses included percentage calculation, mean, standard deviation, T-test, and multi-regression analysis. Content analysis was conducted using the SWOT framework. The results showed that (1) the organizational leadership at Rajamangala University of Technology Rattanakosin encompasses aspects such as 1) determining vision and values, 2) communication, 3) mission and operations, 4) corporate governance, 5) ethical behavior, and 6) creating value for society, with the highest mean values observed in the aspects of determining vision and values, and creating value for society. (2) Perceptions of effectiveness aligned with the mission of Rajamangala University of Technology Rattanakosin cover areas including 1) teaching and learning, 2) research, 3) academic services, 4) arts and culture, 5) management, 6) international affairs all scoring at a high level. Additionally, at least one factor, including mission and operations, and factors related to creating value for society positively influenced the mission-driven effectiveness aligned with the mission of Rajamangala University of Technology Rattanakosin.

Keywords: leadership of the administrators, mission-driven effectiveness in Rajamangala University of Technology Rattanakosin

การศึกษาศักยภาพในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองอรัญญิก จังหวัดพิษณุโลก

A STUDY OF POTENTIAL FOR PUBLIC SERVICE DELIVERY OF
LOCAL GOVERNMENT : A CASE STUDY OF ARANYIKOM MUNICIPALITY
PHITSANULOK PROVINCE.

รณชัย หมั่นวงศ์¹ สิรอร ไตรทรัพย์²

Ronnachai Muenwong¹ and Sirion Taisub²

^{1,2}อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

^{1,2}Lecture of Public Administration Program Faculty of Social Science and Local Development
Pibulsongkram Rajabhat University
leesaw2525@hotmail.com1, sirion.t@psru.ac.th

บทคัดย่อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองอรัญญิก จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลมีศักยภาพในการจัดทำบริการสาธารณะในภาพรวมอยู่ในระดับดี และหากพิจารณาเป็นประเภทของการจัดทำบริการสาธารณะจะพบว่า การจัดทำบริการสาธารณะในภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการบริหารจัดการที่ดีจะมีศักยภาพสูงที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่นๆ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดทำบริการสาธารณะทั้งในส่วนของการมีระบบและกลไกในการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบริการสาธารณะ การรับฟังความคิดเห็นเพื่อเสนอความต้องการในการรับบริการสาธารณะ และในกระบวนการร่วมตรวจสอบการจัดทำบริการสาธารณะของเทศบาล รวมไปถึงการร่วมในการวิเคราะห์และประเมินผลการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับในการกำหนดนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะต่อไป

คำสำคัญ: การปกครองท้องถิ่น , บริการสาธารณะ

Abstract

This article is presented at the 18th National Conference on Public Administration of Public Administration Association of Thailand at Kasetsart University, March 1, 2024

The researcher conducted a study on the potential for public service provision of local administrative organizations: a case study of Aranyik Municipality, Phitsanulok Province. The results of the study found that The municipality has good overall public service capacity. And when considered as a type of public service implementation, it was found that public service implementation in the mission of promoting participation and good management has the highest potential compared to other areas. In this regard, the researcher has made policy recommendations to develop the potential of public service provision in terms of having a system and mechanism to allow people to participate in public service management. Public hearings to present demands for public service and in the process of co-inspecting the municipality's public services Including participating in the analysis and evaluation of the provision of public services to provide feedback in determining public policies related to the provision of public services in the future.

Keywords: Local Government, Public Service

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านสะดวกซัก ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

Factors affecting the decision to use service at Laundromat in Hat Yai District, Songkhla Province

คณิตา รักษ์วงศ์¹ จิรายุท บินยะลา² และประจักษ์ เฉิดโฉม³

Kanita Rakwong¹ Jirayut Binyala² and Prajak Chertchom³

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 หลักสูตร การค้าสมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

²นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 หลักสูตร การค้าสมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ

คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

¹Third year undergraduate students, Modern Trade and Service Innovation course
Faculty of Economics and Business Services Thaksin University, Songkhla

²Third year undergraduate students, Modern Trade and Service Innovation course
Faculty of Economics and Business Services Thaksin University, Songkhla

E-mail: kanita219260@gmail.com1, E-mail: jirayutbinyala012@gmail.com

Corresponding author E-mail: prajak.c@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านสะดวกซัก ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7P's) ที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านสะดวกซัก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือผู้ใช้บริการในเขตพื้นที่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือสถิติพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานได้แก่การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) เพศหญิงมีสัดส่วนมากที่สุด ร้อยละ 60.0% อายุเฉลี่ยของผู้ใช้บริการเท่ากับ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8% รายได้ต่อเดือนเฉลี่ยของผู้ใช้บริการเท่ากับ 10,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.3% สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานประกอบด้วยตัวแปร ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (X1) ปัจจัยด้านราคา (X2) ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (X3) ปัจจัยด้านบุคลากร (X4) ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการตลาด (X5) และปัจจัยด้านการนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (X6) ปัจจัยด้านกระบวนการ (X7) ผลการวิเคราะห์ได้ตามสมการดังต่อไปนี้ $Y = 0.819 + 0.262X_1 + 0.178X_2 + 0.168X_3 + 0.002X_4 + (-0.039X_5) + 0.143X_6 + 0.082X_7$ สรุปได้ว่าปัจจัยด้าน

ผลิตภัณฑ์เครื่องซักผ้าที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านสะดวกซักมากที่สุด ซึ่งมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจการสร้างกลยุทธ์ทางธุรกิจร้านสะดวกซัก

คำสำคัญ: บริการร้านสะดวกซัก, พฤติกรรมผู้บริโภค, ส่วนประสมการตลาด (7P) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ, กลยุทธ์ทางธุรกิจ

Abstract

The study focuses on exploring the determinants influencing the decision to utilize convenience store services within Hat Yai District, Songkhla Province. The primary goal is to investigate consumer behavior and the marketing mix elements (7P's) that play a role in the decision-making process for choosing a convenience store. The research utilized a sample size of 400 individuals who had availed themselves of services in the Hat Yai District, Songkhla Province. Data collection involved descriptive and inferential statistics, employing multiple regression analysis to test hypotheses. The study's findings revealed key demographic information about service users: 60.0% were females, and the majority (33.8%) fell within the 31-40 age bracket. Additionally, the predominant monthly income range was 10,001-30,000 baht, constituting 42.3% of the sample. Inferential statistical analysis incorporated variables such as product factors (X1), price factors (X2), distribution channel factors (X3), personnel factors (X4), marketing promotion factors (X5), physical presentation factors (X6), and process factors (X7). The analytical results were summarized in the following equation: $Y = 0.819 + 0.262X1 + 0.178X2 + 0.168X3 + 0.002X4 + (-0.039X5) + 0.143X6 + 0.082X7$. Notably, the washing machine product factors, particularly those characterized as modern and efficient, exerted the most significant impact on the decision to utilize a convenience store. These findings offer valuable insights for formulating effective business strategies within the convenience store sector.

Keywords: Convenience Laundry, Consumer behavior, Marketing mix (7P's), Multiple regression analysis, Business strategy

แบบประเมินบทความแบบ Onsite และ Online

ผลการพิจารณาบทความ
การประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 18
1 มีนาคม พ.ศ. 2567
ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชื่อบทความ

.....
.....

ประเภทบทความ

☐ บทความวิจัย

☐ บทความวิชาการ

(ประเมินทุกข้อ) (ประเมินข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 13, 17, 18, 19)

ผลการประเมิน

ส่วนที่ 1 ประเมินประเด็นต่างๆ ในแต่ละข้อ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ

1. ความชัดเจนของชื่อเรื่อง

☐ เหมาะสม

☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

2. บทคัดย่อภาษาไทยใช้ภาษากระทัดรัดตามแบบฟอร์ม (N/A)

☐ เหมาะสม

☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

3. การเขียน Abstract ถูกต้องตามหลักภาษา (N/A)

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

4. บทนำ (N/A)

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

5. การใช้ภาษา (ชัดเจน, เข้าใจง่าย)

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

.....

6. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับชื่อเรื่อง

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

.....

.....

7. ความถูกต้องของการเขียนสมมติฐาน (ถ้ามี) (N/A)

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

8. ความทันสมัยและความถูกต้องในการเขียนเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

9. ความชัดเจนของการออกแบบการวิจัย

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

10. ความเหมาะสมและคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

11. ความเหมาะสมของวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

12. ความเหมาะสมของสถิติที่ใช้ (ถ้ามี)

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

13. การสรุปผลข้อมูลถูกต้องตามข้อมูลที่ได้รับ

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง.....

14. การอภิปรายผลข้อมูลมีเอกสาร/งานวิจัยสนับสนุน

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

15. มีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

16. การใช้เชิงอรรถเพื่อการอ้างอิง

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

17. การเขียนบรรณานุกรม

☐ เหมาะสม ☐ ยังต้องปรับปรุง (โปรดให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง

18. ความคิดเห็นอื่นๆ (เพิ่มเติม) ถ้ามี

19. สรุปความเห็นของผู้ประเมิน

- ☐ ผ่านโดยไม่ต้องแก้ไข (ยกเว้นการแก้คำผิดเล็กน้อย (ถ้ามี))
- ☐ ผ่าน อย่างมีเงื่อนไขโดยปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วเท่านั้น
- ☐ ไม่ผ่าน

หมายเหตุ:

1. ผู้ประเมินสามารถเขียนข้อความหรือข้อเสนอแนะลงในเนื้อหาของบทความได้เพื่อเป็นข้อมูลป้อนกลับสำหรับแก้ไขปรับปรุง
2. การประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ประเมินในการประชุมวิชาการของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทยทุกครั้ง ถือเป็นการประเมินผลงานทางวิชาการในการคัดเลือกบทความเพื่อไปตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการของสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย (PAAT Journal) ด้วย